ஸஞ்சிகை ௺ 3

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯

𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

REGISTRAR OF ... 17 DEC 1909 MADRAS.

ஸ்ரீமத்பாகவதம்

தசமஸ்கந்தம்

ஸ்ரீதரீயவ்யாக்யானத்துடனும்

தமிழ் அர்த்தத்துடனும்

கூடியது

சென்னை திருவல்லிக்கேணி

"வாணீபூஷணம்" அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1909

अम्भोजन्मजनिस्तदन्तरगतो मायार्भकस्येशितु-
र्द्रष्टुं मञ्जु महित्वमन्यदपि तद्वत्सानितो वत्सपान्।
नीत्वान्यत्र कुरूद्वहान्तरदधात्खेऽवस्थितो यः पुरा
दृष्ट्वाघासुरमोक्षणं प्रभवतः प्राप्तः परं विस्मयम्॥

॥वत्सापहारपट्टः॥

ततो वत्सानदृष्ट्वैत्य पुलिनेऽपि च वत्सपान्।
उभावपि वने कृष्णो विचिकाय समन्ततः॥ ॥१६॥

क्वाप्यदृष्ट्वान्तर्विपिने वत्सान्पालांश्च विश्ववित्।
सर्वं विधिकृतं कृष्णः सहसावजगाम ह॥ ॥१७॥

ततः कृष्णो मुदं कर्तुं तन्मातॄणां च कस्य च।
उभयायितमात्मानं चक्रे विश्वकृदीश्वरः॥ ॥१८॥

[illegible] वत्सान् इतः स्थानाच्च वत्सपांश्च अन्यत्र नीत्वा स्वयं तिरोबभूव। भगवतः श्रीकृष्णस्य॥१५॥ तत इति॥ उभावपि वत्सान् वत्सपांश्च विचिकाय अन्विष्टवान्॥ १६॥ क्वेति॥ विधिकृतं ब्रह्मणा कृतम्॥ १७॥ तत इति॥ उभयायितं वत्सवत्सपरूपेण उभयथावर्तमानमित्यर्थः। अयं भावः यदि तत्कृष्णो वै तर्हि तन्मातॄणां विषादस्स्यात् यदि च तानेवानयामि। तर्हि ब्रह्मणो मोहो न स्यादिति तदुभय प्रीतये तथा चक्रे इति॥१८॥ तदेव

குருவம்ச சிரேஷ்டனே! தாமரைமலரிற் பிறந்த பிரமதேவன் இச்சமயம் அறிந்து, மாயையால் குழந்தைவேஷந் தரித்த கிருஷ்ணபகவானுடைய பலமகிமைகளைப் பார்ப்பதற்காக, அவருடைய கன்றுகளையும், அக்கன்றுகளை மேய்க்கிறவர்களையும் வேறு இடத்திற் கொண்டுபோய் ஒளித்துவிட்டு, முன்பு அகாசுரனுக்கு கிருஷ்ணபகவான் மோட்சமளித்ததை நினைத்து ஆச்சரியமடைந்தார். (௧௫)

வத்ஸாபஹாரம்.

ஆற்றுமணலில் போஜனம் செய்து கொண்டிருந்த சிநேகிதர்களையும், (வெகுதூரம் சென்ற) கன்றுகளையும் காணாமல் கிருஷ்ணபகவான் காடு முழுவதும் தேடினார். (௧௬)

இப்படித் தேடியும் காட்டில் கன்றுகளும், சிநேகிதர்களும் தென்படாமையினால் தமது மனதில் உலகமுழுதும் பார்க்கவல்ல பகவானானவர் இதுபிரம்மதேவன் செய்கையென வறிந்து அதிசீக்கிரமாகத் திரும்பி வந்தார். (௧௭)

உலகசிருஷ்டிகர்த்தராயும் அதற்குஈசனாயுமிருக்கிற பகவான் பிரமதேவனுக்கும், சிறுவர்களின் தாயார்களுக்கும் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கும் நிமித்தம், தமது, தேகத்தையே அக்கன்றுகளாகவும் சிறுவர்களாகவும்செய்து கொண்டார்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS REGISTERED 17 DEC 1909 MADRAS.

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌲𑍍𑌪𑌕𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌵𑍇𑌣𑍁𑌦𑌲𑌶𑌿𑌗𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 ॥௧௯॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑍋𑌙𑍍𑌗𑌵𑌦𑌜𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌬𑌭𑍌 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍈𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௨௧॥

𑌉𑌪𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌲𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂। 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌅𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌬𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌾 𑌗𑍀𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌗𑍀𑌰𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌭𑍌 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௯॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍। 𑌕𑌥𑌂। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௦॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌸𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃॥௨௧॥ 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌗𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌯

(அப்படிச் செய்தவிவரம்) முதலில் எவ்வளவு கன்றுகள் எப்படிப்பட்ட கை, கால், கொம்பு முதலிய அவயவங்களோடிருந்தனவோ அப்படிப்பட்ட அவயவங்களே கொண்ட அவ்வளவு சிறு கன்றுகளும், எவ்வளவு சிறுவர்கள் எவ்விதமான உடை அலங்காரத்தோடு எவ்வளவு வயதினர்களாயிருந்தார்களோ அப்படிப்பட்டவையெல்லாமமைந்த அவ்வளவு சிறுவர்களும் தாமாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் விளங்கினர். "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்' என்றவாசகம் (இப்பொழுது) பிரத்தியட்சத்தில் பார்க்கும்படியாயிற்று. (௧௯)

இவ்விதம் தமது திருவுருவத்தாலான கன்றுகளைத் தமது திருவுருவத்தாலான சிறுவர்களைக்கொண்டு கடத்தும்படி செய்து, அவர்களோடு விளையாடிக் கொண்டு கோகுலத்துட் புகுந்தார். (௨௦)

அரசனே! (கோகுலத்துட் புகுந்தபிறகு) அவரவர் கன்றுகளை அவரவர் வீட்டுத் தொழுவத்தில் தனித்தனியே போய்ச் சேரும்படிசெய்து, தான் அச் சிறுவர்களுமாகி அவரவர் வீட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். (௨௧)

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌪𑌯𑌃𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌵𑌂
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍॥ ॥௨௨॥

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾—
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑌿𑌲𑌕𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌸𑌂𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌮𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃॥ ॥௨௩॥

𑌗𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌹𑍁𑌂𑌕𑌾𑌰𑌘𑍋𑌷𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍂𑌤𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌦𑍌𑌧𑌸𑌂 𑌪𑌯𑌃॥ ॥௨௪॥

𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌵𑌂 𑌪𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌚 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௨॥ **𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍋𑌚𑌿𑌤𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨। 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌗𑍋𑌪𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍄𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍। 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌸𑌂𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௨௩॥ 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌹𑌨𑌾𑌯— **𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌹𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍॥ ௨௪॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌂। **𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣**𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— **𑌗𑍋𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌲𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍। 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌷𑍁 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌤𑍋𑌕𑌤𑌾𑌵

அச்சிறுவர்களுடைய தாய்மார் புள்ளாங்குழல் சப்தத்தைக் கேட்டுபரபரப்பாய் எழுந்துவந்து, பிரம்மத்தின் வடிவாலான அச்சிறுவர்களைத் தங்கள் குழந்தைகளென்றே நினைத்து, அவரவர் குழந்தைகளை அவரவர் கைகளால் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு ஸ்தன்னியபானம் செய்துவைத்தார்கள். (௨௨)

அரசனே! அதன்பிறகு மாதவனாகிய கிருஷ்ணன் தமது வடிவாலான சிறுவர்களை சமயங்களுக்கேற்ற நியமங்கள் தவறாமலிருந்து தங்கள் தாய்மார்களைச் சந்தோஷிப்பித்து, (அவ்வப்போது தாய்மார் செய்யும்) ஸ்நானம் சந்தனப்பூச்சு, அலங்காரம், ரக்ஷை முதலிய உபசாரங்களிலும் சரியாயிருந்து, கன்றுகளை மேய்த்துக் கொண்டு, சாயுங்காலம் வீடுவந்து சேரும்படி நடத்தி வந்தார். (௨௩)

பசுக்களுந் தொழுவத்தை யடைந்த கன்றுகளை ஹும்! என்கிற சப்தமிட்டு அருகில் வரும்படி செய்து, அதனதன் கன்றை அதது நக்கிக்கொடுத்து மடியிலிருந்து பெருகும் பாலைக்குடிக்கும்படி செய்தன. (௨௪)

கோகோபீநாம் மாத்ருதாஸ்மிந்நாஸீத் ஸ்நேஹர்த்திகாம் விநா|
புரோவதாஸ்வபி ஹரேஸ்தோகதா மாயயா விநா|| ||௨௫||
வ்ரஜௌகஸாம் ஸ்வதோகேஷு ஸ்நேஹவல்ல்யாப்தமந்வஹம் |
ஶநைர் நிஸ்ஸீம வவ்ருதே யதா க்ருஷ்ணே த்வபூர்வவத்|| ||௨௬||
இத்தமாத்மாத்மநாத்மாநம் வத்ஸபாலமிஷேண ஸ:|
பாலயந் வத்ஸபோ வர்ஷம் சிக்ரீடே வநகோஷ்டயோ:|| ||௨௭||
ஏகதா சாரயந் வத்ஸாந் ஸராமோ வநமாவிஶத் |
பஞ்சஷாஸு த்ரியாமாஸு ஹாயநாபூரணீஷ்வஜ:|| ||௨௮||

மாத்ருதாபி பூர்வவதேவாஸீத்| கிந்து மாயயாவிநா இதயம் மாதாஹம் அஸ்யா: புத்ர இதி மோஹம் விநேத்யர்த்த:||௨௫|| ஸ்நேஹர்த்திம் தேவதர்ஶயதி வ்ரஜௌகஸாமிதி || யதா க்ருஷ்ணே யஶோதாதீநாம் அநேஹஸா ப்ரேம்ணா வர்த்ததே ஸ்நேஹாதிக்யம் பூர்வமாஸீத் ஸ்வதோகேஷ்வபி ததைவ வவ்ருத இத்யர்த்த:| ஸ்நேஹ ஏவ வல்லீ அப்தம் நிஸ்ஸீமயதா ஸ்நேஹவல்லீ வவ்ருதே || ௨௬ || இத்தமிதி|| ஸர்வாத்மா ஶ்ரீக்ருஷ்ண: ஸ்வஸ்வரூபபூதாந் வத்ஸாந் வத்ஸபாலாம்ஶ்ச மிஷேணாத்மநாத்மாநம் பாலயந் க்ரீடிதவாநித்யர்த்த:||௨௭|| ஏதாவத்பர்யந்தம் மாயயாபி மோஹ ஏவாஸீத்| ஸாவதாநாஸ்து ததம் விதுர் ஜ்ஞாதவாநிதி தர்ஶயந்நாஹ—ஏகதேதி|| பஞ்சஸு ஷட்ஸு வா ராத்ரிஷு ஹாயநஸ்யாபூரணீஷு அபூரகதயா ஶேஷீபூதாஸ்வித்யர்த்த:||௨௮|| ததோ தி|| ததோர்த்திதம் ஏவமோஹநம்ஸ்வமே வத்ஸாநாமோக்ராவஜநேவ

இவ்விதம் கிருஷ்ணனுடைய அம்சமாகவிருக்கிற கன்றுகளிடத்தில் பசுக்களுக்கு(அததுதன் கன்றிடத்தில்) முன் கொண்டிருந்த இயற்கையான பிரியம் வைத்துவந்தது. அவ்விதமே கோபிகைகளுக்கும் அவரவர் சிறுவர்களிடத்தும் பிரியம் மாறுமலிருந்தது. சிநேகமும் நாளுக்குநாள் பெருகிவந்தது. கிருஷ்ணனும் தாய்களிடத்தில் அபிமானமின்றிக் குழந்தையாக விருந்தார். (௨௫)

இவ்விதம் ஒருவருடம்கோகுல வாசிகளான கோபிகைகளுக்கு கிருஷ்ணனிடத்தில் அன்புபெருகினதுபோல் அவரவர்களுடைய சிறுவர்களிடத்தும் நாள்தோறும் அளவில்லாமல் அன்பு பெருகிற்று. (௨௬)

பரமாத்மாவாகிய கிருஷ்ணன் தானே கன்றுகளாகவும் சிறுவர்களாகவுமிருந்து யாவரையுங் காத்து, காட்டிலும், தொழுவங்களிலும் இவ்விதம் விளையாடினர். (௨௭)

இப்படியாக ஒருவருஷம் பூர்த்தியாவதற்கு ஐந்து ஆறு நாளிருக்கும் சமயத்தில் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு ராமனுடன் காட்டுக்குச் சென்றார். ௨௮

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍।
𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌮𑍍॥ ॥௨௯॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌸 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑍋𑌽—
𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑍁𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌰𑌾𑌸𑍁𑌪𑌯𑌾 𑌜𑌵𑍇𑌨 ॥ ॥௩௰॥

𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌽𑌧𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍।
𑌗𑌿𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍌𑌧𑌸𑌂 𑌪𑌯𑌃॥ ॥௩௰௧॥

𑌚𑌰𑌤𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃॥௨௯॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌨𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌤𑌥𑌾। 𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌃। 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌃। 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌚 𑌸𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌗𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍 … 𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌗𑌮𑌨𑌃। 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃। 𑌸𑌾𑌸𑍍𑌰𑌪𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 ॥௩௰॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌨𑌾𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿॥௩௰௧॥ 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌣 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹—𑌗𑍋𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍀𑌿॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌯 𑌆𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑌕𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑌜𑌨𑌿𑌤𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌕𑍇 𑌸𑌹

அப்பொழுது கோவர்த்தனகிரியின் உச்சியில் புல் மேய்ந்த பசுக்கள் கோகுலத்துக்குப் பக்கத்தில் மேய்கிற கன்றுகளைப் பார்த்தன. (௨௯)

அப்படிப்பார்த்த பசுக்கூட்டம் கன்றுகளின்மேல் அன்புகொண்டு மெய் மறந்து, தங்களை மேய்க்கிற கோபர்களையும், வேலிமுதலான தடைகளையும், தாண்டிக்கொண்டும், கழுத்துகளைச்சுருக்கிக்கொண்டும், முகம்வால் இவைகளை தூக்கிக்கொண்டும், ஹூம்! என்னும் சப்தத்தால் பாலைப் பெருக்கிக்கொண்டும் கோகுலத்தைப் பார்க்க வேகமாக ஓடின. (௩௰)

அவ்விதம் ஓடின பசுக்கூட்டத்தில் இளங்கன்றுள்ள பசுக்கள் தங்கள் கன்றுடன் சேர்ந்து, அவைகளைப் பால் குடிக்கச் செய்தன. தம் உடல்களை நக்கிக் கொண்டும், தம் மடிகளில் இருக்கும் பாலை நக்கிக் கொண்டும் இருந்தன. (௩௧)

𑌗𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌮𑍌𑌘𑍍𑌯𑌲𑌜𑍍𑌜𑍋𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌧𑍍𑌵𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌰𑍍𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥௩௨॥

𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑌸𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾
𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌾 𑌗𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿
𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌵𑌾𑌪𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌤𑍇 ॥ ॥௩௩॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌰𑌪𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥ ॥௩௪॥

𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑍍𑌦𑍇𑌰𑍍 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌵𑌿𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௩௫॥

𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃॥௩௨॥ **𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌆𑌶𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌉𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌡𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌮𑌵𑌾𑌪𑍁𑌃॥௩௩॥ **𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑌪𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇॥௩௪॥ **𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑍍𑌦𑍇𑌰𑍍𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌅𑌹𑍇𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍॥௩௫॥ 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। **𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿

அந்தப் பசுக்களை மேய்த்த கோபர்கள் அவைகளைத் தடுத்த சிரமம் வீணுகி, வெட்கமும் கோபமும் அதிகரித்து, கடினமான வழிகளைத் தாண்டி கோகுலஞ்சேர்ந்த அக்கன்றுகளையும், சிறுவர்களையும் பார்த்தார்கள். (௩௨)

அவர்களைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் பெருகிய பிரேமரஸத்தில் முழுகினமன முள்ளவர்களாய் அவர்களிடத்தில் அன்புகொண்டு, கோபத்தை விட்டுக்கைகளால் அவர்களைக் கட்டிக் கொண்டு, உச்சிமோந்து பரமசந்தோஷம் அடைந்தார்கள். (௩௩)

இவ்விதம் அச்சிறுவர்களை ஆலிங்கனஞ் செய்து சுகித்த கோபர்கள் அவர்களை விட்டுப் பிரிய வருந்தி, அவர்களை நினைத்துக் கண்ணீர் விட்டார்கள். (௩௪)

அப்பொழுது ராமன், ஸ்தன்னியபானம் மறந்த சிறுவர்களிடத்தில் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பெருகுகிற கோபர்களின் அபிமானத்தைப் பார்த்துக் காரணந்தெரியாமல் யோசித்தார். (௩௫)

கிமேதத³த்³புதமிவ வாஸுதேவேऽகிலாத்மநி।
வ்ரஜஸ்ய ஸாத்மநஸ்தோகேஷ்வபூர்வம் ப்ரேம வர்ததே॥ ॥௩௬॥
கேயம் வா குத ஆயாதா தைவீ வா நார்யுதாஸுரீ।
ப்ராயோ மாயாஸ்து மே பர்த்துர் நாந்யா மேऽபி விமோஹிநீ॥ ॥௩௭॥
இதி ஸஞ்சிந்த்ய தாஶார்ஹோ வத்ஸாந் ஸவயஸாநபி।
ஸர்வாநாசஷ்ட வைகுண்டம் சக்ஷுஷா வயுநேந ஸ:॥ ॥௩௮॥

நைதே ஸுரேஶா ருஷயோ ந சைதே
த்வமேவ பாஸீஶ பிதாஶ்ரயேऽபி।
ஸர்வம் ப்ருதக்த்வம் நிகமாத் கதம் வதே—
த்யுக்தேந வ்ருத்தம் ப்ரபுணா பலோऽவைத்॥ ॥௩௯॥

பாவ:॥௩௬॥ கேதி॥ கேயம் மாயா தேவாநாம் வா நராணாம் வா அஸுராணாம் வா குதோ வா கஸ்மாத் ப்ரயுக்தா தத்ராந்யமாயா ந ஸம்பவதி। யதோ மமாபி மோஹோ வர்த்ததே। அத: ப்ராயஶோ மத்ஸ்வாமிந: ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யைவ மாயேயமஸ்த்விதி ஸம்பாவயதி॥௩௭॥ இதீதி॥ ஸவயஸாந் ஸகீநபி வயுநேந ஜ்ஞாநமயேந சக்ஷுஷா வைகுண்டம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணமேவாபஶ்யத்॥௩௮॥ ஏவம் க்ருஷ்ணரூபாந் ஸாமாந்யதோ ஜ்ஞாத்வா ஶ்ரீக்ருஷ்ணம் த்ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணாபதேஶேந விஶேஷதோ ஜ்ஞாதவாநித்யாஹ—நைதேதி॥ அயமர்த: பூர்வமநாஸாவத்ஸா ருஷீணாமம்ஶா:। பாலகாஸ்து தேவாநாமம்ஶா இதி தாவதஹம் வேத்மி। இதாநீம் ந ததா। கிந்து அஸ்மிந் பிதாஶ்ரயேऽபி த்வமேவ பாஸி। அதஸ்த்வம் ஸர்வம்

இது என்ன ஆச்சரியம் ! கோகுலத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் ஸர்வஸ்வ ரூபியான வாஸுதேவரிடத்தில் ஏற்பட்டதுபோல் தங்களிடத்திலும், தங்கள் சிறுவர்களிடத்திலும்குறைவில்லாத ஒருவித அன்பானது பெருகுகிறது.(௩௬)

இது என்ன மாயை? இது எங்கிருந்து வந்தது ? இது தேவமாயையோ? மனித மாயையோ, அசுரமாயையோ, வேறு மாயையானது என்னை மயக்கத்திறமையற்றதால்,நமக்கு எஜமானனுகியகிருஷ்ணனுடைய மாயையாகவேயிருக்க வேண்டும். (௩௭)

இவ்விதம் ஆலோசனை செய்த ராமர் தன்னுடைய ஞானக்கண்ணாலே கன்றுகளையும், சிநேகிதர்களையும் கிருஷ்ணனுகவே பார்த்தார். (௩௮)

சாதாரணமாக பார்வையில் கன்றுகளை ரிஷிகளின் அம்சமாகவும், அச்சிறுவர்களைத் தேவர்களின் அம்சமாகவும் பார்த்தேன். அவ்விரண்டுவிதமும் அல்ல. பிறகு உன் உபதேசத்தால் அவையெல்லாவற்றையும் நீயாகவேபார்க்கிறேன்· இவ்வளவு பிரிவுள்ளவனாக நீ எப்படி ஆனுய் என்று கேட்க, கிருஷ்ணபகவான் சுருக்கமாக இவ்விதமானேனென்று சொன்னதைப் பலராமர் அறிந்தார். (௩௯)

तावदेत्यात्मभूरात्ममानेन त्रुट्यनेहसा।
पुरोवदाब्दं क्रीडन्तं ददृशे सकलं हरिम्॥ ॥௪௰॥

॥ब्रह्मा॥

यावन्तो गोकुले बाला स्सवत्सास्सर्व एव हि।
मायाशये शयाना मे नाद्यापि पुनरुत्थिताः॥ ॥௪௧॥

इत एतेऽत्र कुत्रत्या मन्मायामोहितेतरे।
तावन्त एव तत्राब्दं क्रीडन्तो विष्णुना समम्॥ ॥௪௨॥

एवमेतेषु भेदेषु चिरं ध्यात्वा स आत्मभूः।
सत्याः के कतरे नेति ज्ञातुं नेष्टे कथंचन॥ ॥௪௩॥

एवं सम्मोहयन् विष्णुं विमोहं विश्वमोहनम्।
स्वयैव माययाजोऽपि स्वयमेव विमोहितः॥ ॥௪௪॥

[illegible] विविच्य कथं प्रत्यभिज्ञेति [illegible] ब्रह्मणा [illegible] निर्गताश्च सं-
क्षेपत [illegible] वृत्तं [illegible] विहितवानित्यर्थः ॥ ௩௯ ॥ ततः
किं वृत्तमित्यपेक्षायामाह—**तावदिति**॥ वर्षे जाते त्वात्ममानेन
त्रुट्यनेहसा त्रुटिपरिमितेन कालेन सकलं सानुचरं हरिं
ददर्श॥௪௰॥ दृष्ट्वा च वितर्कयदित्याह द्वाभ्याम्। **यावन्त इति**॥ मे मा-
याशये मायातल्पे॥௪௧॥ **इत इति**॥ मन्मायामोहितेभ्य इतरे कुत्र-
त्याः॥௪௨॥ इति वितर्कयन् किं कृतवानित्याह एवमिति द्वाभ्याम्॥௪௩॥௪௪॥

அப்பொழுது பிரம்மதேவன் மனிதர் கணக்குப்படி ஒருவருஷகாலம் முன்போலவே கிருஷ்ணன் விளையாடுவதைப்பார்த்தார். இந்த ஒருவருஷ காலம் பிரமதேவருக்குத் துருடி என்னும் கால அளவாயிற்று. (௪௰)

பிரம்மதேவர் துதிக்கிறார்.

கோகுலத்தில் என் மாயையாகிற படுக்கையில் படுத்தவர்களான சிறுவர்களென்ன, கன்றுகளென்ன இவர்களெல்லோரும் இப்பொழுதும் எழுந்திருக்கவில்லை. (௪௧)

இவர்களைத்தவிர கிருஷ்ணபகவானுடன் ஒருவருஷ காலமாய் விளையாடுகிறமற்றவர்கள் எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? இவ்விதம் இந்த வேறுபாடுகளைப்பார்த்து வெகுநேரம் தியானித்தவரான பிரம்மதேவர் எவ்வளவு யோசித்தும் பரமாத்துமாவிடத்திலிருந்து வந்தவர்களென்று அறியத்திறமை யுடையவராக ஆகவில்லை. (௪௨-௪௩)

மோகமற்றவரும், உலகத்தை மோகிக்கும்படி செய்கிறவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை, இவ்விதம் மோகிக்கச் செய்த பிரம்ம தேவர், தன்மாயையினால்தானே மோகித்தார். (௪௪)

तम्यां तमोवन्नैहारं खद्योतार्चिरिवाहनि ।
महतीतरमायैश्यं निहन्त्यात्मनि युञ्जतः ॥ ॥௪௫॥

तावत्सर्वे वत्सपालाः पश्यतोऽजस्य तत्क्षणात् ।
व्यदृश्यन्त घनश्यामाः पीतकौशेयवाससः ॥ ॥௪௬॥

चतुर्भुजाः शङ्खचक्रगदाराजीवपाणयः ।
किरीटिनः कुण्डलिनो हारिणो वनमालिनः ॥ ॥௪௭॥

श्रीवत्साङ्गददोर्रत्नकम्बुकङ्कणपाणयः ।
नूपुरैः कटकैर्भाताः कटिसूत्राङ्गुलीयकैः ॥௪௮॥

ननु मायया सर्वस्य तस्य कथं मोहो जातस्तत्राह — तम्यामिति ॥ महामायापि महती अन्यमायया स्वावरणविक्षेपशक्त्या हन्त्येव । दृष्टान्तद्वयमाह । तम्यां तमिस्रायां रात्र्यां नैहारं हिमकिरणप्रभवं तम इव । [illegible] तमसो नैहारमिति विशेषणं [illegible] । तत्तु यथावस्थितमावरणं न करोति । किन्तु तदेव लीयते । यथा च खद्योतार्चिरहनि व्यक्तं प्रकाशं न करोति । एवं महति पारमेष्ठ्ये युञ्जतः पुंसः इतरा नीचमाया तत्र न किञ्चित्करोति । किन्तु स्वात्मनि स्वाहितैव ऐश्यं सामर्थ्यं निहन्तीति ॥௪௫॥ अन्यदप्याश्चर्यमाह — तावदिति । वत्सपालाः वत्साः पालाश्च सर्वे व्यदृश्यन्त ॥ ௪௬ ॥ ௪௭ ॥ श्रीवत्सेति । श्रीवत्सलक्षणया युक्तानि अङ्गदानि दोष्षु येषां ते रत्नयानि कम्बुवत्त्रिरेखाणि कङ्कणानि पाणिषु येषां ते च तथा ॥௪௮॥ नूपुरैरिति । [illegible]

இருட்டு நிறைந்த இராத்திரியில் பனியாலுண்டான இருட்டுப் போலவும், பகலில் மினு மினுப்பூச்சியின் (பிரகாசம்) போலவும், பிரம்மத்தினிடத்தில் கூடிய புருஷனுக்கு இதரமாயை ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாமல் (அம்மாயையானது) தனக்குள்ளே அடங்குகிறது. (௪௫)

அந்தநிமிஷத்தில் பிரமதேவர் அந்தச்சிறுவர்களையும் கன்றுகளையும் பார்த்தபோது, அவர் கண்ணுக்கு சிறுவர்கள், கன்றுகள் இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் நீருண்டமேகம்போன்ற நிறமுடையவராயும் நான்குகைகளையுடையவராயும் அக்கைகளில் சங்கு சக்கரம்,கதை,தாமரைபுஷ்பம் முதலிய சின்னங்களைத் தாங்கினவராயும், மகுடம், குண்டலம், முத்துமாலை, துளசிமாலை, ஸ்ரீவத்ஸம், ரத்தினமிழைத்த தோள்வளை இவைகளைப்பூண்டவராயும்,கங்கணம், மோதிரம் இவைகளைக் கையில் அணிந்தவராயும், கையை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு காலில் தண்டை யணிந்துகொண்டவராயும், பலஜன்மங்களிற் புண்ணியஞ் செய்தவர்களால் சூட்டப்பட்ட மிருதுவான துளசிமாலை பாதாதி கேசம்வரை

ஞ்ரூம்வி்ரஸ்தகஸாவஙிணாஃதாஶுவஸீநவஷாஸஹி: ।
கொஸமெஞ்ஸவர்மாத்ருஷ்ா ஹஙிவாணுவஷவிர்மைதை: ॥சகூ॥
வம்ஜி்ரகாவிஶஷவெஷ்ரெஸ்ாாணாவாஜூவீக்ஷிதை: ।
ஸ்வகாயர்ாநாஜிவ ஈஜஸ்ஸகூாஹ்யாம் ஸ்ருஷ்டிரவாலகா:॥ ॥ரு௦॥
ஞ்ரூத்ராஜிஸ்தம்பவயர்ய்ந்தைஸர்ஙிதிஃஸஜி ஸூரா சஸெ:।
நூத்தகீதாஜிநெகாஹெர்: வ்யக்திரப்யமாவாஸ்ரிதா:॥ ॥ருக॥
கூணிஸாலெதெ்ா ஸர்ஹிஸஹி ஈஜாஷ்யாஹிவிர்ஹஙிதிஹி:।
வதாவிர்ம்ஶதிஹிஸ்தஜெகூ: வரீதா ஸஹஷாஜிஹி:॥ ॥ருஉ॥
காரூஸ்வஹாவஸம்ஸ்க்ாஈகாஸகஸர்மாணாஜிஹி:।
ஸஸஹியஸ்வஸஹிஹிஸர்ஙிதிர்ஸஜ்ஹி ஈாவாஸிதா:॥ ॥ருங॥

ஜநூாஜிஃதம் வாணும் தஷ்யாமெக்ஷஜஃமெநஈவிூமைதை:॥சகூ॥ வம்ஜி்ரகேதி॥ வம்ஜி்ரகாவஜிஶஷவிஷ்ரதயாமெக்ஷ: ஸஹாஈாணமாணெந வதர்ஸாநா:யெ கூவாம்மா: தைவீர்கூஷீதை:। ஸ்வகாயஃாநாம் ஸ்வஹக்ஷஸநொஈயாநாம் ஈஜஸ்ஸகூாஹ்யாம் ஸ்ருஷ்டிரவாலகாஜவ வ்ருத்யஶ்யஞ । ஸகூவஜிஶஷவிதெந வாலகா ஜவ ஈஜொவஷஈாணமாணெந வ ஸ்வகாயஃாநாம் ஸ்ருஷ்டாஈஜவ தாஷ்யக்ஷடாகெக்ஷ: ஜெ்யாதஸாநாஜத்யஃ:॥ரு௦॥ ஞ்ரூதேதி॥ ஞ்ரூத்ரா ஞ்ரூஹா தஷாஜிஸ்தம்பவயர்யைஞ: மெநகாஹெர்ஈநெகாஹஃணெ:॥ ருக ॥ கூணிஸாலெதெ்யுஸிதி॥ கூஜாஷ்யாஹி: கூஜாஸாயா தஷ்ருஹ்யதிஹி: விஹஙிதிஹி: ஶக்திஹி: ஸஹஷாஜிஹிஸிதி ஸஹஸ்துஙிதூயொ: வ்யக்திஸ்வாவிவக்ஷயா வதாவிஃம்ஶதிதஜெகூஜர்மக்ாஈமெண: ॥ ருஉ ॥ காரூதி॥ காஶாஜிஹிஸு தஸ்ஹகாரிஹிஸு தகூகாஶு: கெஷாஹக: ஸ்வஹாவ: வரிணாஸஹெதா: ஸம்ஸ்காஈ உஜெ்பாயக: ஸ்வஸஹியஸ்வஸஹிஹி: ஹமவஜூஹிஸ்ந திஈக்ஷ்ரதஸ்வாதமெஞ்ர்யம்:। உமெக்ஷ: ஸமெவர்ஈணிஸாலெதெ்ய:॥ருங॥ ஸமெவர்ஷாம்

யில் நிறைந்து விளங்குகிற வராயும், சந்திரிகைபோல் தெளிந்து விளங்கும் நகைப்பும், தம்மைச் சேர்ந்தவரை ரக்ஷித்து, கோரிக்கையை நிறைவேற்றுந்தக்க சிவந்த கடைக்கண் பார்வையை யுடையவராயும் இராஜசு, சத்துவகுணங்களினால் ஸிருஷ்டிபாலனம் இவைகளைச்செய்பவராயு மிருக்கக்கண்டார். (சகூ-ருஉ)

தான் முதல், ஸ்தம்பம் என்கிற சிறியபூச்சி வரையில் உள்ள உருவமடைந்த சராசர வஸ்துக்களால் நிருத்தம், கீதம் முதலிய பலவித உபசாரங்களை தனித்தனியாக அடையப்பட்ட வர்களாயும், அணிமா என்ற சித்திமுதலிய மகிமைகளாலும், மாயை முதலிய சக்திகளாலும் மகத்தத்துவம் முதலிய இருபத்திநான்கு தத்துவங்களால் சூழப்பட்டவர்களாயும், காலம், சுபாவம், ஸம்ஸ்காரம், காமம், கர்மம், குணம் இதுமுதலிய வைகளாலும் பரமாத்துமாவினுடைய மகிமையால் அடக்கப்பட்ட ஸ்வாதந்திரியத்தை உடைய உருவமுள்ளவர்களாயும், உபாஸிக்கப்பட்டும், நிஜமான அறிவும், அளவற்ற ஆனந்தமுமுள்ள உருவங்களாகவும், ஸஜாதீயம் முதலிய பேதமற்றவர்களாகவும், எக்காலத்திலும்

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌰𑌸𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌭𑍂𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑍍॥ ॥௫௪॥
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍॥ ॥௫௫॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌕𑍁𑌤𑍁𑌕𑍋𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌭𑍂𑌦𑌜𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾॥ ॥௫௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌭𑍇𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌰𑌸𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌰𑌸𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 । 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌭𑍂𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑌿 ॥௫௪॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌕𑌦𑍈𑌵 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 । 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௫௫॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍁𑌤𑍁𑌕𑍇𑌨 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌆𑌰𑍍𑌷𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌛𑍇𑌦𑌃 । 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍁𑌤𑍁𑌕𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑌮𑍍𑌸𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌸𑍁 । 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍁𑌤𑍁𑌕𑍇𑌨𑍋𑌦𑍍𑌰𑍂𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇𑌵 ॥௫௬॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌰𑍇𑌶𑍇 𑌇𑌰𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 । 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌹𑌿

மாறுத ஒரேவித வடிவுள்ளவர்களாகவும், உபநிஷத்துகளால் அறிந்த அறிவை கண்ணாகவுடைய பெரியோர்களுக்கும் எட்டாததான அதிகமாகாத்துமியம் உள்ளவர்களாயும், யாதொருபரமாத்துமாவினுடைய ஒளியால் இவ்வுலகம் முழுமையும் பிரகாசத்தை அடைந்திருக்கிறதோ அந்த பரமாத்துமா உருவங்களாக அவர் களெல்லோரையும் பிரம்மதேவர் பார்த்தார். (௫௪-௫௫)

பிறகு பிரம்மதேவர் அதிக ஆச்சரியமடைந்து அவர்களைப்பார்க்க முடியாமல் முகங்களைத் திருப்பிக்கொண்டு பதினொருகருவிகளும் அவர்களின் ஒளியால் தடைபட்டு, கோகுலதேவதையின் பக்கத்தில் நான்குமுகமுள்ள ஒரு பொம்மைபோல் மௌனமாக நின்றார். (௫௬)

𑌇𑌤𑍀𑌰𑍇𑌶𑍇𑌽𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌹𑌿𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿𑌕𑍇
𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌮𑍁𑌖𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌮𑌿𑌤𑍌।
𑌅𑌨𑍀𑌶𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿
𑌚𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌾𑌜𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌽𑌜𑌾𑌜𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌰𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥ ॥௫௮॥
𑌸𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌶𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥ ॥௫௯॥

𑌅𑌜𑌾𑌜𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌯𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌤𑍍𑌤। 𑌅𑌪𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌕𑍍𑌵 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌾𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌜𑌃 𑌅𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌅𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇॥௫௭॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃। 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌃 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿॥௫௮॥ 𑌸𑌪𑌦𑍀𑌤𑌿॥ 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍॥௫௯॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—

இவ்விதம் சரஸ்வதி தேவிக்கு பதியாகிய பிரம்மதேவர் தர்க்கம் முதலான யுக்திசாஸ்திரங்களுக்குளட்டாததாயும், அஸாதாரணமான மகிமைபெற்றதும், வேருரு ஸாதகமன்றியில் தானுகவே பிரகாசிக்கும் சுகரூபமாயும், மாயைக்கு வெளிப்பட்டவராயும், ஆகையால் உபநிஷத்துககளில் கண்ணுக்குத் தெரிகிற ஜடம்யாவும் பிரம்மமல்லவென்று கூறப்பட்டதுமான ஞானஸ்வரூபமாகிய பரமாத்மரூபத்தைப்பார்த்து இதுஎன்ன ஆச்சரியமென்று மயங்கும்பொழுது பரமாத்துமாவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அதை அறிந்து மாயையாகிற ஒருதிரையை விரித்தார். (௫௭)

பிறகு பிரமமதேவர் முன்னிருந்த அறிவை மறந்து கண்களை மூடிக்கொண்டு பிணம்போல் நினைவற்றுக்கிடந்து எழுந்திருந்து வருத்தத்துடன் கண்களைத் திறந்துகொண்டு, அப்பொழுதே சுற்றிலுமுள்ள நாலுதிக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டு, நிழல்களில் பலஜனங்கள் உட்கார்ந்து ஸுகிக்கயோக்கியமான மரங்கள் அடர்ந்தும், பார்வைக்கு மிக்க பிரியமானதும், தன்முன்னிலிருப்பதுமான பிருந்தாவனத்தைப் பார்த்தார். (௫௮-௫௯)

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍈𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌸𑌹𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑍃𑌮𑍃𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌵𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌰𑍁𑌟𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍॥ ॥௬0॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑍍𑌪𑌶𑍁𑌪𑌵𑌂𑌶𑌶𑌿𑌶𑍁𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰 𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌗𑌾𑌧𑌬𑍋𑌧𑌮𑍍।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌖𑍀𑌨𑌿𑌵 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵—
𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑌵𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌚𑌷𑍍𑌟॥ ॥௬௧॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌜𑌧𑍋𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯
𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌕𑌨𑌕𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯।
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿 𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌶𑍍𑌰𑍁𑌸𑍁𑌜𑌲𑍈𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌮𑍍॥ ॥௬௨॥

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍈𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑌨𑍍 । 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌰𑍁𑌟𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍁𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍃𑌂𑌹𑌾𑌵𑌨𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥௬0॥ **𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌵𑌂𑌶𑌶𑌿𑌶𑍁𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌂 𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌗𑌾𑌧𑌬𑍋𑌧𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑌵𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௬௧॥ **𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌨𑌿𑌜𑌧𑍋𑌰𑌣𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 । 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌤-

---

அவ்விடத்தில் இயற்கையாக வைரமுள்ளமனிதர் சிங்கம்முதலிய பிராணிகள் ஒன்றுக் கொன்று சிநேகமுள்ளதுபோல் வசிக்கவும், கிருஷ்ணன் வசிப்பதால் கோபம், லோபம் முதலிய துர்க்குணங்கள் ஒழிப்போயிருப்பதுமாகவும் பார்த்தார். (௬0)

அவ்விடத்தில் தன்னைத்தவிர இரண்டாவது வஸ்து இல்லாதவராகயிருந்துகொண்டு கன்றுகளைத்தேடுவதும், தான் ஒருவராகவிருந்து ஊகித்து சிநேகிதர்களைத் தேடுவதும், பலாமரை பல இடங்களில் தேடுவதும்,கையில் புளியோதனம் முதலிய கபளங்களை வைத்துக்கொள்வதும் முதலியவைகளால் கோபர்களாக விளையாடுகிற கிருஷ்ணனை பிரம்மதேவர் பார்த்தார். (௬௧

அப்படிப்பார்த்தவுடன் வேகமாக தன் ஹம்ஸவாகனத்தில் நின்று பூமியிலிறங்கி, தங்கத்தடிக்கொப்பான உடலுடன் கிட்ட நெருங்கி, நாலு கிரீடங்களின் நுனிகளால் கிருஷ்ணன் பாதங்களைத்தொட்டு வணங்கி, ஆனந்தக் கண்ணீரால் பாதங்களில் அபிஷேகஞ் செய்தார். (௬௨)

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌨𑍍।
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃॥௬௩॥

𑌶𑌨𑍈𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍𑌰𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃
𑌸𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑍈𑌧𑌤𑍇𑌲𑌯𑌾॥ ॥௬௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌣𑍁𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾। 𑌅𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌜𑌨𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿॥௬௨॥ 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌂॥ 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇॥௬௩॥ 𑌶𑌨𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 𑌸𑌕𑌮𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑌵 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌯𑌾। 𑌇𑌲𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾। 𑌐𑌡𑌤 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌤𑍍॥௬௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பாதங்களில் வெகுநேரமாக பலதடவை எழுந்திருந்து வணங்கி தான் முன்பார்த்த அவருடைய மகிமையை அடிக்கடி நினைத்துக் கொண்டு வணங்கி நின்றார். (௬௩)

பிறகு மெதுவாக எழுந்திருந்து கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டும், அஞ்சலிபந்தத்துடன் வணங்கிக்கொண்டும், பக்தியுள்ளவராயும், சலனத்துடன் நடுங்கிக்கொண்டும் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து தளர்ந்த வார்த்தையினால் பிரம்மதேவர் துதித்தார். (௬௪)

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥चतुर्दशाध्यायप्रारम्भः॥

वत्सापहारेण भगवन्महिमाभिज्ञेन

ब्रह्मणा कृतस्तुतिः

॥ब्रह्मा॥

नौमीड्य तेऽभ्रवपुषे तडिदम्बराय

गुञ्जावतंसपरिपिच्छलसन्मुखाय।

वन्यस्रजे कवलवेत्रविषाणवेणु-

लक्ष्मश्रिये मृदुपदे पशुपाङ्गजाय॥१॥

चतुर्दशे तु स्रष्टा [illegible]।

अनीशः कर्तुं स्वलक्षीकृत्य कृष्णं ब्रह्मा तिरोहितः॥

स्वकृतापराधेन ह्रिया सकम्पतया भगवन्महिमानमनवगाहमानो यथादृष्टस्वरूपमेव कीर्तयन्नाह — नौमीति॥ हे ईड्य स्तुत्य ते तुभ्यं नौमि नमस्करोमि। यद्वा द्वितीयार्थे चतुर्थी। कथं वा नौमीत्युक्त्वा प्रस्तुतस्य भगवतः कर्तुकेऽज्ञाते। प्रयोजनापेक्षया एवं स्तुतः भगवानेव प्रयोजनमिति तादर्थ्ये चतुर्थी। यद्वा। तुभ्यं त्वामेव प्रयोजयितुं त्वामेव सन्नौमीत्यर्थः। अभ्रवद्वपुर्यस्य तस्मै तडिदम्बरं यस्य तस्मै। गुञ्जावतंसाभ्यां परिपिच्छैश्च लसन्मुखं यस्य तस्मै। [illegible] यस्य तस्मै। वन्याः स्रजो यस्य तस्मै। कवलादिभिः लक्ष्मभिः श्रीः शोभा यस्य तस्मै। मृदूनि पदानि यस्य तस्मै। पशुपस्याङ्गजाय। यद्वा पशून् इन्द्रियाणि पान्ति रक्षन्तीति पशुपा देवाः। तेषामङ्गजाः यस्य तस्मै॥१॥ ननु नौमीति प्रतिज्ञाय किं स्वरूपमात्रवर्णनेन तुष्यते इत्यत आह — अस्यापीति॥ हे देव अस्यापि [illegible] प्रकाशितस्यापि तव वपुषः महिमानं अवसितुं ज्ञातुं कोऽपि कः ब्रह्मा अहम्

14-வது அத்தியாயம்.

பிர்மதேவன் துதிக்கிறார்.

துதிக்கத் தக்க ஏ. கிருஷ்ணபகவானே ! நீலமேகம் போன்ற சரீரத்தை யுடையவராயும், மின்னலைப் போன்ற பீதாம்பரத்தை அணிந்து கொண்டிருப் பவராயும். குண்டுமணியால் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களாலும், மயில்த்தோ கையாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய முகமுடையவராயும், துளசி மாலையை அணிந்து கொண்டிருப்பவராயும், அன்னம், பிரம்பு, கொம்புவா த்தியம், புள்ளாங்குழல் இவைகளால் அழகையுடைத்தானவராயும், நந்தகோ பருடைய குமாரராயும் உள்ள உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (௧)

अस्यापि देव वपुषो मदनुग्रहस्य
स्वेच्छामयस्य न तु भूतमयस्य कोऽपि ।
नेशे महि त्ववसितुं मनसान्तरेण
साक्षात्तवैव किमुतात्मसुखानुभूतेः ॥२॥

ज्ञाने प्रयासमुदपास्य नमन्त एव
जीवन्ति सन्मुखरितां भवदीयवार्ताम् ।
स्थाने स्थिताः श्रुतिगतां तनुवाङ्मनोभि—
र्ये प्रायशोऽजित जितोऽप्यसि तैस्त्रिलोक्याम् ॥३॥

पि नेशे न शक्नोमि यस्य कस्यापि नेशे [illegible] । [illegible] यविशेषणत्रयं मदनुग्रहस्य मदनुग्रहोपायस्य(?) तदनुग्रहज्ञस्य किञ्च स्वेच्छामयस्य स्वीयानां भक्तानां यथायथा इच्छा तथातथा भवतः तथापि किञ्चिदपि ज्ञातुं न शक्यते कुतः न तु भूतमयस्य [illegible] त्त्वात्मकस्य यथास्यात्तथा [illegible] कथं पुनः साक्षात्तवकेवलस्यात्मसुखानुभूतेरेव [illegible] सुखानुभव आत्मस्वरूपिणो गुणातीतस्य महिमानमन्तरेण निरुद्धेनापि मनसा कोऽपि ज्ञातुं समर्थो भवेत् । अथवा न तु भूतमयस्य [illegible] तव [illegible] स्यापि वपुषः महिमानमवसितुं कोऽपि नेशे । तदा साक्षात्तवैवासाधारणस्य नियन्तृनियन्त्रधर्मरहितस्य उक्तलक्षणस्यास्य महिमानं अवसितुं कोऽपि नेश इति किं वक्तव्यमित्यर्थः ॥२॥ तर्हि कथं संसारं जयेयुस्तत्राह ॥ ज्ञान इति ॥ उदपास्य ईषदप्यकृत्वा सद्भिर्मुखरितां सततं निरन्तरं भवदीयां वार्तां सत्सङ्गेन श्रुतिगतां श्रवणं प्राप्तां तनुवाङ्मनोभिः नमन्तः सन्तः स्थाने स्थिता ये जीवन्ति केवलं यद्यपि

ஓ. தேவரே! என்னை அநுக்கிரகம் பண்ணுவதாயும், இஷ்டப்படி நடப்பதாயும், நினைக்க முடியாத நிர்மலமான சத்துவகுணமுடையதாயும், இருக்கிற உம்முடைய சரீரத்தின் மகிமையை நான் அறிய அசக்தனாயிருக்கிறேன். ஆதலால் ஆத்ம சொரூபராகிய உம்மைதியானம் பண்ணுவதாலுண்டாகிற சுகத்தின் மகிமையை, மனதையடக்கின முனிவர்களாலும் அறியமுடியாது.
(உ)

திரிலோகங்களிலும் அடைய முடியாதவரே! எந்த பக்தர்கள்; ஞானமார்க்கத்தில் சிரமப்படாமல், சத்துக்களால் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய கதைகளை தங்கள் தங்கள் இடங்களிலேயே யிருந்து கொண்டு சிரவணஞ் செய்து, மனம், வாக்கு, காயங்களால் உம்மைப்பூசித்து ஜீவிக்கிறார்களோ அவர் உம்மையடைகிறார்கள்.
(௩)

श्रेयःसृतिं भक्तिमुदस्य ते विभो
क्लिश्यन्ति ये केवलबोधलब्धये ।
तेषामसौ क्लेशल एव शिष्यते
नान्यद्यथा स्थूलतुषावघातिनाम् ॥ ॥४॥

पुरेह भूमन् बहवोऽपि योगिन-
स्त्वदर्पितेहा निजकर्मलब्धया ।
विबुध्य भक्त्यैव कथोपनीतया
प्रपेदिरेऽञ्जोऽच्युत ते गतिं पराम् ॥ ॥५॥

नान्यत् कर्तव्यमस्ति तैः प्राप्यतः त्रिलोक्यामप्यजितोऽपि । हे अजित त्वं जितः प्राप्तोऽसीति । किं ज्ञानश्रमेणेत्यत आह ॥ ३ ॥ भक्तिं विना ज्ञानं च नैव सिध्यतीत्याह — श्रेय इति ॥ श्रेयसामभ्युदयापवर्गलक्षणानां सृतिः स्रवणं यस्याः । सरस इव निर्झराणां तां । ते तव । भक्तिं उदस्य त्यक्त्वा । श्रेयसां मूलभूतामिति वा । तेषां क्लेशलः क्लेश एवावशिष्यते नान्यत् । स्वयं भावः । यथा स्थूलं प्राणं धान्यं परित्यज्य कणैः कणविहीनान् स्थूलतुषानवघ्नतां तुषावघात एवावशिष्यते तेषां न किञ्चित्फलम् । एवं भक्तिं त्यक्त्वा ये केवलबोधाय प्रयतन्ते तेषामपीति ॥ ४ ॥ भक्त्यैव ज्ञानं नान्यथेत्यत्र सदाचारं प्रमाणयति — पुरेति ॥ हे भूमन् अपरिच्छिन्न । इह लोके । पूर्वं बहवोऽपि योगिनो विरक्ताः । योगैः ज्ञाने प्राप्यव्यवस्थास्त्वदर्पितेहाः स्वव्यापारा लौकिक्यो वैदिक्यश्च चेष्टा येषां ते । निजकर्मलब्धया त्वदर्पितैः निजैः कर्मभिः लब्धया । यद्वा स्वव्यापाराः सम्भावनिजानि कर्माणि च तैर्लब्धयेत्येकं पदम् । कथोपनीतया कथया स्वकीर्तनप्रापितया । भक्त्या च विबुध्य तत्त्वं ज्ञात्वा । अञ्जः अनायासेनैव तव परां गतिं प्रापुः । अयं भावः — स्वधर्मनिर्माणयोः परमेश्वरविज्ञानम् । अर्पणेऽपि स्वकथाश्रवणादिनैव स्वरूपावाप्तिः नान्यथेत्यर्थः भवति ॥ ५ ॥ इदानीं यद्य

மோட்சத்தைத் தருகிற பக்தியை விட்டு, ஞானமார்க்கத்தில் மட்டும் எவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அவர்களுடைய கஷ்டமானது, நெற்பதரைக் குத்தி அதனால் பயனடையாதவர்களுடைய கஷ்டம்போல் முடிகிறது. அன்றி வேறொன்றுமில்லை. (௪)

எங்கும் நிறைந்த கிருஷ்ணபகவானே! முன்காலத்தில் அநேகம் யோகிகள் உமக்கு அர்ப்பணஞ் செய்த இச்சை, கிரியைகளாலும், உம்முடைய கதைகளைக் கேட்டதாலும் உண்டான பக்தி ஒன்றினாலேயே தத்துவத்தை யறிந்து உம்முடைய திருவடியை அடைந்தார்கள். (௫)

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑌤𑍋
𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ௬ ॥

𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨, 𑌅𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 । 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 । 𑌵𑌿𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 । 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 । 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌤𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌪𑌿 𑌕 𑌈𑌶𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌯𑍁𑌃 । [illegible] 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 । 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍈𑌃 । 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 ॥ 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌵𑍋 𑌰𑌜𑌾𑌣𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌯𑍁𑌃 । 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌮𑌿𑌹𑌿𑌕𑌾 𑌹𑌿𑌮

எங்கும் நிறைந்த பிர்மமே! முக்குணமற்றவரான உம்முடைய மகிமையை, நிர்மலமான அந்தக்கரணமுடையவர்கள்தாம் அறியத்தக்கவர்கள், ஏனென்றால்; கிரியையில்லாதவராயும், ரூபமில்லாதவராயும், ஒருவராலும் அறிய முடியாதவராயும், தனக்குத்தானே விளங்குகின்றவராயும் இருக்கிறீர்.

(௬)

[illegible] ॥௭॥

[illegible] ॥௮॥

[illegible] ॥௯॥

[illegible]

பூமியிலுள்ளபுழுதிகளையும், ஆகாயத்திலுள்ள பனித்துளிகளையும், அநேக நாளில் கணக்கிட்டு சொல்லக் கூடியவராலும், இவ்வுலகத்தின் நன்மைக்காக அவதாரஞ் செய்த உம்முடையகலியாணகுணங்களை கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. (௭)

எவர் உம்முடைய கிருபையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டும், தன் கர்ம பலனை ஒட்டாமல் அனுபவித்துக்கொண்டும், மனம், வாக்கு, காயங்களால் உம்மை வணங்கிக் கொண்டும் ஜீவிக்கிறாரோ, அவர்தான் மோட்சபதவியில் பங்குள்ளவராகின்றார். (௮)

ஓ ஈசனே! நான்செய்த பிழையைப் பாரும். முடிவற்றவராயும், எவற்றிற்கும் ஆதியாயும், மாயையையும் மயக்கக்கூடியவராயும், பரமாத்மாவாயுமிருக்கிற உம்மிடத்தில், என்னுடைய மாய்கையினால் என் சாமர்த்தியத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்பினது அக்கினியிலிருந்து உண்டான சுவாலையானது அக்கினியைத் தகிக்க முயன்றதுபோலாகும். (௯)

अतः क्षमस्वाच्युत मे रजोभुवो
ह्यजानतस्त्वत्पृथगीशमानिनः ।
अजावलेपान्धतमोऽन्धचक्षुष
एषोऽनुकम्प्यो मयि नाथवानिति ॥ ॥க0॥

क्वाहं तमोमहदहंखचराग्निवार्भू-
संवेष्टिताण्डघटसप्तवितस्तिकायः ।
क्वेदृग्विधाविगणिताण्डपराणुचर्या-
वाताध्वरोमविवरस्य च ते महित्वम् ॥ ॥கக॥

प्रसादयन् स्वदौश्शील्यमीक्षितं स्वेष्टं अपरीक्षितवान् । अहो भवान् अतस्त्वयि अहं कियान् न किंचित् यथा त्वन्नाभ्युत्थाजाण्डस्य न किंचित्सदिति ॥९॥ अतः इति ॥ रजोभुवः रजसो जातस्य अतः अजानतः । अत एव अजावलेपान्धतमोऽन्धचक्षुषः अजो जगत्कर्ताहमिति अवलेप एवान्धतमस्तेनान्धे चक्षुषी यस्य । अत एव त्वत्तः पृथगीशमानिनः अनुक्त्वा पूर्वोक्तेन प्रकारेणोक्ति । मयि नाथ एष इति नाथवान् नाथवत्त्वादेव अत एवानुकम्प्य इति क्षमस्वेत्यर्थः ॥க0॥ ब्रह्माण्डविग्रहस्य सर्वेश्वरस्य तवेति वक्तुमाह — क्वाहमिति ॥ तमः प्रकृतिः । महान् महत्तत्त्वम् । अहम् अहंकारः । खम् आकाशः । चरो वायुः । अग्निः तेजः । वाः जलम् । भूः । प्रकृत्यादिभिरेभिः संवेष्टितो योऽण्डघटः । स एव तस्मिन् स्वमानेन सप्तवितस्तिः कायो यस्य सोऽहं क्व । क्व ते महित्वम् । कथंभूतस्य । ईदृग्विधान्यविगणितान्यण्डानि । तान्येव परमाणवः तेषां चर्या परिभ्रमणम् । तदर्थं वाताध्वानो गवाक्षा इव रोमविवराणि यस्य तस्य तव । अतः अतितुच्छत्वादनुकम्प्योऽहमिति ॥ கக॥ उत्क्षेपणमिति ॥ कुक्षिगतस्य शिशोः पादयोरुत्क्षेपणं मातुः किमपराधाय भवति । लोकशब्देनास्तिनास्तिव्यपदेश्यं सर्वं

எ. அச்சுதரே! ரஜோ குணத்திற் பிறந்தவனும், உம்முடைய மகிமையை அறியாதவனும், நான் ஒருஅதிகாரமுள்ளவனென்று நினைத்தவனும் சிருஷ்டி கர்த்தாவென்னும் கர்வமாகிற இருளடைந்த கண்களையுடையவனுமான என்னுடைய குற்றத்தைப்பொறுத்து, இவன் நம்மைச் சேர்ந்தவனென்று என்பேரில் கிருபை செய்ய விரும்புகிறேன். (0)

பிரகிருதி, மகத்தத்துவம், அகங்காரம், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, ஜலம பூமி இவைகளுடைய கலப்பாகிய ஒருகுடம்போன்ற அண்டத்தை, ஏழுஜாண் அளவுள்ள சரீரமாகவுடைய நான் எம்மாத்திரம்? கணக்கிட முடியாத மேற்கூறிய அண்டமாகிறபரமாணுக்கள் உலாவுவதற்குரிய ஜன்னல் போன்ற மயிர்க்குழிகளையுடைய உம்முடைய மகிமை எம்மாத்திரம்? (கக)

उत्क्षेपणं गर्भगतस्य पादयोः
　किं कल्पते मातुरधोक्षजागसे ।
किमस्ति नास्ति व्यपदेशभूषितं
　तवास्ति कुक्षेः कियदप्यनन्तः ॥ ॥ கஉ ॥

जगत्त्रयान्तोदधिसंप्लवोदे
　नारायणस्योदरनाभिनालात् ।
विनिर्गतोऽजस्त्विति वाङ्न वै मृषा
　किं त्वीश्वर त्वन्न विनिर्गतोऽस्मि ॥ ॥ கங ॥

भावशब्दाभ्यां स्थूलसूक्ष्मकार्यकारणशब्दवाच्यमभिहितमभिहितं । अन्येषां शब्दानां भावविषये उक्तं स्थितमिति वा सर्वं वस्त्वित्यर्थः । हे अधोक्षज तव कुक्षेः अनन्तः बहिः कियदपि किंचिन्मात्रमपि किमस्ति । न किंचिदस्तीत्यर्थः । अतः सर्वस्य कुक्षिगतत्वेन ममापि तथात्वात् मातृवत् मदपराधः सोढव्य इति भावः ॥ १२ ॥ किञ्च विशेषतोऽपि अहं त्वत्त एव जन्म प्राप्तवानित्याह—जगदिति ॥ जगत्त्रयस्यान्ते प्रलये यदुदधीनां संप्लवः संश्लेषः । तस्मिन्नन्ते उदके नारायणस्य उदरनाभेः तस्या नालात् अजो विनिर्गत इति या जनवाक् सा तावन्मृषा न भवति । वै निश्चितम् । तथापि तर्हि हे ईश्वर अतः अहं किं न विनिर्गतो नोत्पन्नोऽस्मि । अपि तु त्वत्त एवोत्पन्न इत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हि नारायणस्य पुत्रोऽस्तु तव किमायातं तत्राह—नारायण इति ॥ नहीति काक्वा त्वमेव नारायण इत्युपपादयति । कथमहं नारायण इति चेदत आह—सर्वदेहिनामात्मासि भवसि किम् । नारायणो न भवसि । नारं जीवसमूहः अयनमाश्रयो यस्य स तथेति । अतः सर्वदेहिनामात्मत्वान्नारायण इति भावः । हे अधीश त्वं नारायणो नहीति वचनः काकुः । अधीशः प्रवर्तकः । ततश्च नारस्यायनं प्रवृत्तिर्यस्मात् स तथेति । अयनस्य वा सावीति । किञ्च अखिललोकसाक्षी अखिललोकं

ஓ. அதோட்சஜரே! தாயின் கர்ப்பத்தையடைகின்ற சிசுவின் கால் உத றுதலானது குற்றமாகுமா? ஸ்தூல சூட்சுமங்களென்று சொல்லப்பட்ட சகல வஸ்துக்களும் உம்முடைய வயிற்றுக்குள்ளிருப்பதல்லாமல் வெளியில் சிறிதுமில்லை. (கஉ)

ஓ. ஈசுவரா! உலகங்கள் பிரளயகாலத்தில் கலந்த சமுத்திர ஜலத்தில் பள்ளிகொண்ட நாராயணருடைய வயிற்றிலிருக்கிற நாபிக்கொடியிலிருந்து பிர்மதேவன் உண்டானுரென்கிற சொல் உண்மையானதால், உம்மிடத்திலிருந்துதான் நான் பிறந்தேன். (கங)

நாராயணஸ்த்வம் ந ஹி ஸர்வதேஹிநா—
மாத்மாஸ்யதீஶாகிலலோகஸாக்ஷீ ।
நாராயணோঽங்கம் நரபூஜலாயநா—
த்தச்சாபி ஸத்யம் ந தவைவ மாயா ॥ ॥௧௪॥

தச்சேஜ்ஜலஸ்தம் தவ ஸஜ்ஜகத்வபு:
கிம் மே ந த்ருஷ்டம் பகவம்ஸ்ததைவ ।
கிம் வா ஸுத்ருஷ்டம் ஹ்ருதி மே ததைவ
கிம் நோ ஸபத்யேவ புநர்வ்யதர்ஶி ॥ ॥௧௫॥

ஸாக்ஷாத்த்ருஶ்யஸி குதோ நாராயணஸ்ய ஜநநாஸீதி । கிஞ்ச நாராயண இத்யத: । நந்வேவம் நாராயண பதவ்யுத்பத்த்யாஹமேவாஸ்மி । தத்ராந்யதா ப்ரஸித்தித்ரயம் த்ர்யாஹ— நாராயணோঽங்கமிதி । நராதுத்பூதா யே சதுர்விம்ஶதி தத்த்வாநி । ததா நராஜ்ஜாதம் யஜ்ஜலம் ததயநாத்வா நாராயண: ப்ரஸித்த: । ஸோঽபி தவைவாம்ஶமூர்தி: । ததா ச ஸ்ம்ருதி: ॥ நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி நாராணீதி விதுர்புதா: ॥ தஸ்ய தாந்யயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத இதி ॥ ததா ச மநு: ॥ ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: ॥ தா யதஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத இதி ॥ நந்வேதேஷு ஸர்வஸித்தாந்தா: கதம் ஜலாஶயத்வம் அத ஆஹ— தச்சாபி ஸத்யம் நேதி ॥௧௪॥
அபரிச்சேத்யஸ்யாபி ஆதேஶயதி ॥ தச்சேதிதி ॥ ஜகதாஶ்ரயபூதம் । தவ தநு: ஜலஸ்தமித்யேவம்யதி ஸத் ஸத்யம் ஸ்யாத்தர்ஹி ததைவ கமலநாலமார்கணாத: ப்ரவிஶ்ய ஸம்வத்ஸரஶதம் விசிந்வதாபி மயா । ஹே பகவந் । கிம் ந த்ருஶ்யஸ । தத்ர கிமிதி ந த்ருஷ்டமத ஆஹ ததஸ்த்வஸ்தாநேஷ்விக்வாஸம்வத்ஸரஶதம் தபஸித்வைவ ஸதி ததைவ மயா ஹ்ருதி கிம் வா ஸுத்ருஷ்டம் ஹ்ருத்யபி ஸர்வமிதி கிம் திநோ வ்யதர்ஶி ந த்ருஷ்டமி । அதஸ்தத்தேது: தேஶவிஶேஷ அபரிச்சேத: ஸத்யாநஹவதீத்யர்த: । அ தத்கேஷாஞ்சிதாஶ்யா ப்ரமேயவம்வ்யாக்யாதம் நந் நவஜாஹ்ருத்ருஷ்டம் ஸர்வம் கிந்து அந்த:கரணத்ருஶ்யம் ததா ஹ்ருத்யபி கிமிதி ॥

எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நாராயணராகிய நீர்தாம் ஆத்மா. அவைகளை இயங்கச் செய்கிறவரும் நீரே. அவர்களுக்குள் சம்பந்தப்படாமலிருந்து பார்க்கிறவரும் நீரே. பூமி, ஜலம், பிராணிகள் இவைகளுக்கு நீர் இருப்பிடமானதால் நாராயணர். ஆனால் இவையெல்லாம் உம்முடைய மாய்கையே உண்மையல்ல. (௧௪)

ஏ. பகவானே ! உலகங்களுக்கு ஆதாரமான உம்முடலானது, ஜலத்திலிருப்பது உண்மையானால், அப்பொழுது நான் ஏன்பார்க்கவில்லை? அல்லது என் மனதிலும் ஏன்தோன்றவில்லை? இப்பேர்ப்பட்ட மாயாவினோதங்களை எனக்கு நீர் காட்டி யிருக்கிறீரல்லவா? (௧௫)

अत्रैव मायाधमनावतारे
　ह्यस्य प्रपञ्चस्य बहिः स्फुटस्य।
कृत्स्नस्य चान्तर्जठरे जनन्या
　मायात्वमेव प्रकटीकृतं ते॥ ॥கசு॥

यस्य कुक्षाविदं सर्वं सात्मं भाति यथा तथा।
तत्त्वय्यपीह तत्सर्वं किमिदं मायया विना॥ ॥கஎ॥

अद्यैव त्वदृतेऽस्य किं मम न ते मायात्वमादर्शित-
　मेकोऽसि प्रथमं ततो व्रजसुहृद्वत्साः समस्ता अपि।
तावन्तोऽसि चतुर्भुजास्तदखिलैः साकं मयोपासिता-
　स्तावन्त्येव जगन्त्यभूस्तदमितं ब्रह्माद्वयं शिष्यते॥கஅ

नाप्यदसि न दृष्टमित्येव तवः कारणाज्ञानं सर्वज्ञ्यवचसाद्दृष्टं अतो माययैव अतत्त्वज्ञत्वे हेतुः शेषविशेषणमित्येवमन्यत्तु प्राग्वदि त्याहुः॥கரு॥ अपि च यदि जगदिदं त्वत्तत्त्वं तर्हि तेऽन्यत्तर्वाणि प्रपञ्चेषु भवेत्। सर्वमायाविलसितमिति अथैव दर्शितमित्याह दृश्या कृत्येन ॥अत्रेति॥ हे मायाधमन मायां धमति अत्रैवावतारे अस्य प्रपञ्चस्य बहिः स्फुटस्यापि कृत्स्नस्य जठरे जनन्याः प्रदर्शि तेन॥கசு॥ ननु बहिः सदेव अन्तर्जठरे प्रतिबिम्बात्सर्वया माया विलसितत्वं कुतः तत्राह—यस्येति॥ यस्य तव कुक्षौ स र्वमिदं यथा भाति तत्त्वय्यपि। इहापि बहिरपि तथैव भाति किं च सा त्मकमुत्पन्नं तदिदं सर्वं मायया विना कथं घटेतेति। अयं भावः सर्व प्रतिबिम्बत्वे उत्पत्तिहि बाह्याद्भावतया प्रतीयेत न तथात्वस्त्वत वाद्यपि साधनीयस्य सर्वप्रतीतिर्न स्यात् अतः सर्वं मायिकमेवेति॥

மாயையை அடக்கிககொண்டிருக்கிறவரே ! உம்முடைய இந்த அவதா ரத்தில்தானே, வெளியில் பிரகாசமாயிருக்கிற பொய்யான இவ்வுலகம் முழுவ தையும் உம்முடைய வயிற்றுக்குள்ளிருப்பதை, உம்முடைய தாயாருக்கு காண்பித்திருக்கிறீர். (கசு)

உம்முடைய வயிற்றுக்குள் இவ்வுலகம் முழுவதும் எப்படி தெரிகிறதோ அதற்கு வெளியிலும் முழுவதும் தெரிகிறது. இவைமாயை யன்றி எவ்விதம பொருந்தும். (கஎ)

இன்றையதினத்தில் உம்மைத்தவிர மற்ற உலகம் முழுவதும் பொய் யென்று எனக்குக் காண்பித்தீர். (அவை) முதலில் நீர் ஒருவராகவிருந்துபிறகு நாலுகைகளோடு கூடிய சிநேகிதர்களாகிய இடைச்சிறுவர்களாகவுமாகி, பிறகு உலகம் முழுமையும் நீராகவே எனக்குத் தோன்றினீர். கடைசியில் எங்கும் நிறைந்து ஒரேபிர்மமாக தனித்திருக்கிறீர் (கஅ)

அஜாநதாம் த்வத்பதவீமநாத்ம-
ந்யாத்மாத்மநா பாஸி விதத்ய மாயாம் |
ஸ்ருஷ்டாவிவாஹம் ஜகதோ விதாந
இவ த்வமேஷோऽந்த இவ த்ரிநேத்ர: || ௧௯ ||
ஸுரேஷ்வ்ருஷிஷ்வீஶ ததைவ ந்ருஷ்வபி
திர்யக்ஷு யாத:ஸ்வபி தேऽஜநஸ்ய |
ஜந்மாஸதாம் துர்மதநிக்ரஹாய
ப்ரபோ விதாத: ஸதநுக்ரஹாய ச || ௨௦ ||

௧௭|| அபி ச ந கேவலம் ஜநந்யா: உதரே தவைவ குக்ஷிஸ்த இத்யாஹ — த்வய்யேவேதி || த்வய்யேவ ஸ்திதே த்வயி மாயாத்வம் தத் த்வய்யேவ கிம் ந குக்ஷிஸ்தம் | கிந்து குக்ஷிஸ்தமேவ | ததா ஹி பஹிர்தர்ஶநாதி ததா மயா ஸஹ த்வய்யேவ த்ருஷ்டம் ஹி ஸர்வம் தாத: | தாவதஸ்து ஜகத்... அபி | ப்ரஹ்மாண்டாநீதி ப்ரமாணம் அபி த்ருஷ்டிர் ஜ்ஞாதவ்யம் || ௧௮ || நநு ப்ரஹ்மணஸ் தவ மயா குக்ஷிஸ்தம் ஸர்வமேவ சேதநம் | கதம் ப்ரபஞ்சரூபேண த்ருஶ்யதே | ஸத்யம் கிந்து ஸ்வகீயே மயி நாநாரூபேண அவதாரஸ்து தாத்ருஶாவதாரேஷ்வேகாயமேவ ஸத்யம் மாயாநிபந்தநமித்யாஹ ஶ்லோகத்வயேந | அஜாநதாமிதி || த்வத்பதவீம் ஸ்வரூபம் அஜாநதாம் அநாத்மநி ப்ரபஞ்சே ஸ்தித: ஆத்மைவ ஸந் ஆத்மநைவ மாயாம் விதத்ய பாஸி | கதம் ஜகத: ஸ்ருஷ்டௌ அஹமிவ ப்ரஹ்மேவ விதாநே பாலநே ஏஷ த்வமிவ அந்தே த்ரிநேத்ர இவ || ௧௯ || நநு ச ஸத்யம் த்வம் கதம் ஸ்திதே ஷு ஸத்யாதிஷு ஜந்ம கதம் வா நாநாவதாரே யாத்ருஶம் காருண்யம் கதம் வா ஸித்தவத்ஸாவித்யவதாயநாதீத்யத ஆஹ — ஶ்லோகத்வயேந || ஸுரேஷ்விதி || ஸுரேஷு வாமநாதிஷு ருஷிஷு நாரதாதிஷு திர்யக்ஷு ந்ருஸிம்ஹாதிஷு யாத: ஸு மத்ஸ்யாதிஷு ந்ருஷ்வபி ராமாதிஷு அஸந் நிக்ரஹாய ஸத் அநுக்ரஹாய ச || ௨௦ ||

உம்முடைய சொரூபத்தை அறியாதவர்களுடைய அஞ்ஞானத்தில், அவர்களுடைய ஆத்மாவாகவிருந்து கொண்டு, மாயையை விரித்து, சிருஷ்டியதிகாரத்தில் விஷ்ணுபோலவும், அழிப்பதில் திரிநேத்திரர்போலவும் காணப்படுகின்றீர் (௧௯)

உலகங்களைக்காக்கிற ஏ. பிரபுவே! துஷ்டர்களுடைய அகங்காரத்தையடக்குவதற்காகவும், சத்துக்களை அநுக்கிரகிப்பதற்காகவும் பிறப்பில்லாத உமக்கு, தேவர்களுக்குள் வாமனராகவும், ரிஷிகளுக்குள் நாரதராகவும், மனிதர்களுக்குள் நரசிம்மராகவும், ஜலஜெந்துக்களுக்குள் ஆமையாகவும் அவதாரம் அமைந்திருக்கிறது. (௨௦)

को वेत्ति भूमन् भगवन् परात्मन्
योगेश्वरोतीर्भवतस्त्रिलोक्याम्।
क्व वा कथं वा कति वा कदेति
विस्तारयन् क्रीडसि योगमायाम्॥ ॥२१॥

तस्मादिदं जगदशेषमसत्स्वरूपं
स्वप्नाभमस्तधिषणं पुरुदुःखदुःखम्।
त्वय्येव नित्यसुखबोधतनावनन्ते
मायात उद्यदपि यत्सदिवावभाति॥ ॥२२॥

[illegible]
भिः। भवतः ऊतीः लीलाः त्रिलोक्यां को वेत्ति क्व वा कथं वा कदा वा
कतीति [illegible] ॥२१॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] तस्मादिति॥ [illegible]
[illegible] त्वय्येव [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥२२॥ [illegible]
[illegible]

எங்கும் நிறைந்தவராயும், சகல ஐஸ்வரியம் பெற்றவராயும், யோகீசுவரருமான பரமாத்மாவே, இந்த மூவுலகங்களிலும் யோகமாயையை விரித்துச் செய்த விளையாட்டுகளை; இன்ன விடத்தில் என்றும், இவ்விதமென்றும், இன்னகாலத்திலென்றும், இத்தனை யென்றும் அறிய எவரால் முடியும் (உக)

ஆகையால் துக்கத்தைத் தருவதும், சொப்பனத்தில் கண்ட உலகம் போல பொய்யுமான இவ்வுலக முழுவதும், அழிவற்ற சுக்ஞ்ஞானவடிவான உம்முடைய உடலிலிருந்து மாயையால் வெளியாகி உண்மை போல் தோன்றுகிறது. (உஉ)

ஏகஸ்த்வமாத்மா புருஷ: புராண:
ஸத்ய: ஸ்வயம் ஜ்யோதிரனந்த ஆத்3ய:|
நித்யோऽக்ஷரோऽஜஸ்ரஸுகோ2 நிரஞ்ஜன:
பூர்ணோऽத்3வயோ முக்த உபாதி4தோऽம்ருத:|| ||௨௩||
ஏவம் விதம் த்வாம் ஸகலாத்மனாமபி
ஸ்வாத்மானமாத்மாத்மதயா விசக்ஷதே|
கு3ர்வர்கலப்3தோ4பநிஷத்ஸுசக்ஷுஷா
யே தே தரந்தீவ ப4வான்ருதாம்பு3தி4ம்|| ||௨௪||

ஜ்யோதி:| நிரஞ்ஜன: உபாதி4தோ முக்த இதி பத3த்ரயேண| ஸ்வயம்ப்ரகாஶ:| தத்ர
ஸ்வதிரிக்தஸ்யாஜ்ஞத்வேனைவ நிராக்ருதா ப்ராப்திரவித்3யயாஜ்ஞானேன வாஸ
வேத்| க்ரியயாப்ராப்திராத்மவத்த்வேனைவ நிராக்ருதா| ஜ்ஞானத:ப்ராப்திம் வார
யதி| ஸ்வயம்ஜ்யோதிரிதி| விக்ருதிரவித்3யாவாவரணேனாபவாதேன வ்ரீஹீ
ணாமிவ உபாத்4யாவரணேன ஸ்யாத் தத்ராஸம்க3தகாந்தஸம்ப4வதீத்யாஹ—
முக்த உபாதி4த இதி| ஸம்ஸாரோऽபி கிமிதி ஸ்யாதா நேநமுபாவாகரணேன வா|
தத்ராதிஶயாதா4னம் பூர்ணத்வேனைவ நிராக்ருதம்| முபாவகரணம் வார
யதி| நிரஞ்ஜன இதி நிர்லேப இத்யர்த2:|| ௨௩ || தஸ்யைவம் ஸ்தி2தஜ்ஞானாந்முக்தி
ரித்யாஹ—ஏவம்விதமிதி|| த்வாம் யே விசக்ஷதே ஸம்யக் பஶ்யந்தி| கத2ம்|
ஆத்மாத்மதயா ஆத்மாப்ரத்யக் தஸ்ய ஸ்வரூபேண ந வைதத்த்வாத்ஸ்வ
மாணமித்யாஹ ஸகலாத்மனாமபி ஸ்வாத்மானம்| கேன| கு3ருரேவார்க:| தஸ்மால்ல
ப்3த4ம் உபநிஷஜ் ஜ்ஞானம் தமேவ ஸுசக்ஷுஸ்தேன ப4வ ஏவ அந்ருதாம் ப3
யஸ்ம்பந்ததரந்தீவ| அத்ர ஸ்வஜ்ஞானேன தரந்தீதி| தத்தரந்தீவேதி| தத்வாத்மத
யாஜ்ஞானேனைத்யல்பத்வம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் க்ரமேணாபவாத்யதே| தத்ராத்மா
நமேவாத்மதயேத்யனேன ஶ்ராவகேண ஜ்ஞானேன தரந்தீத்யபவாத்யதே| அஜ்ஞா
நஸம்ஜ்ஞாவித்யேன தரந்தீவேத்யுத| ஆதித்யாதிஶ்ராவகமயேன தமாத்ம
மதயேத்யதஶ்சாபவாத்யதே||௨௪|| நனு ஜ்ஞானேன கத2ம் ஸம்ஸாரம் தரந்தீத்யாஶங்க்ய

(ஏ! பரமாத்மாவே! நீர்) ஒருவரே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாகவும், புராண புருஷராகவும், உண்மையானவராகவும், சுயஞ்சோதியாகவும், அளவற்றவராகவும், அழிவற்றவராகவும், மாறுதலடையாதவராகவும், இடைவிடாத சுகரூபியாகவும், சம்பந்தப்படாமல் எங்கும் நிறைந்தவராகவும், இரண்டற்றவராகவும், உடல் முதலிய உபாதியை நீக்கி அமிர்த சொரூபராகவுமிருக்கிறீர். (௨௩)

(எந்த மகாத்மாக்கள்) பரமகுருவாகிய சூரியனால் அடைந்த உபநிஷத்தாகிற கண்களால் இவ்விதம் சகல பிராணிகளுக்கும் தம்தம் ஆத்மாவாக விருக்கிற உம்மை தாமாகப் பார்க்கிறார்களோ அவர்கள் தாம் உண்மையற்ற சமுசாரக் கடலைக் கடக்கிறார்கள். (௨௪)

ஸ்தூலான்னமேவாத்மதயா விஜானதாம்
தேனைவ ஜாதம் நிகிலம் ப்ரபஞ்சிதம் ।
ஜ்ஞானீ ந பஶ்யத்யபி ச த்வதீயதே
ரஜ்வாமஹேர்போகபவாபவௌ யதா ॥ ௨௫ ॥

அஜ்ஞானஸம்ஜ்ஞௌ பவபந்தமோக்ஷௌ
த்வௌ நாம நான்யௌ ஸ்த ருதஜ்ஞபாவாத் ।
அஜஸ்ரசித்யாத்மநி கேவலே பரே
விசார்யமாணே தரணாவிவாஹனீ ॥ ௨௬ ॥

தஸ்யாஜ்ஞானகார்யத்வமாஹ — ஸ்தூலான்னேதி ॥ தேனைவாஜ்ஞானேனைவ ப்ரபஞ்சிதம் ப்ரபஞ்சः । ரஜ்வாமஹேர்போகபவாபவாவிதி । ஸர்பஶரீரஸ்யாத்யாஸாபவாதௌ யதேதி ॥ ௨௫ ॥ நன்வஜ்ஞானின: ஸம்ஸாரோऽஸ்து । கிமிதமுச்யதே ஸம்ஸாரீவேதி । தத்ராஹ அஜ்ஞானஸம்ஜ்ஞாவிதி ॥ அஜ்ஞானேன ஸம்ஜ்ஞாயமானௌ ஸ்த: பவபந்தமோக்ஷௌ பவேன பந்த: ஸ்தூலோ மோக்ஷஶ்ச தௌ த்வௌ நாமமாத்ரௌ ருதஜ்ஞபாவாத் ருதஸ்யாத்மனோ ஜ்ஞஸ்ய தயோர்பாவஸத்பாவ ந்யௌ நஸ்த: । நனு கதம் ஜ்ஞானபாவ: க்ரியதே । பரமார்த்த விசாராதித்யாஹ — அஜஸ்ரேதி । அவகாசே ஸவிதரி பரமாத்மனி நாஜ்ஞானம் ந ச பந்த: । அதஏவ ஜ்ஞானம் ந ச மோக்ஷ: । தரணௌ ஸவிதர்யஹனீ இவேதி ॥ ௨௬ ॥ நன்வப்ரமாத்ரஜ்ஞானாத் அஜ்ஞானஸ்ய ப்ரதாபம்யோ நிவ்ருத்தம் ॥ ஸ்தூலதயைவஜ்ஞானாதிதி கோऽயமாக்ரஹ இத்யாஶங்க்ய யதத்யாஸாதாத்மன: பரமார்த்தஸ்திதி: ததபவாதேன ததைவ ஸ்தூலமாத்ரேஜ்ஞானம் யஸ்க்ருதீசாய தம் விஷயே நாப்ரத்யக்ஷநிவாஹ — ஸ்வாத்மானம் பரம்தேஹாதிம்ஸ்வா । ஸ்தூலதி தேஹாதிமத்யஸ்ய தயா பரம் தேஹாதிராத்மானம் ஸ்வா । தேஹாதாவாத்மன மத்யஸ்ய ஸ்த்ரூனஷ்ட ஸ்தூதாபஹி ப்ரத்யஹ இதிசித்ரம் । ந ஹி க்ருஹே நஷ்டம் வனே த்ருஷ்டமித்யர்த்த: ॥ ௨௭ ॥ விவேகினஸ்து ப்ரத்யக் ஸ்வரூப ஏவ பரமாத்மானம்

கயிற்றில் காணப்பட்டு மறையும் பாம்பின் தோற்றம்போல், தூலதேகத்தை தானாக அறிந்தவர்களுடைய அஞ்ஞானத்தினலேயே இவ்வுலகம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே உலகம் ஞானிகளுக்கு மறைந்து விடுகின்றது. (௨௫)

இரவும் பகலும் உண்டாவது சூரியனைத் தவிரவேருகாதது போல ஒருவராகத்தனித்தும் நித்திய ராயுமிருக்கிற பராமாத்மாவினல் ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தாலுண்டாகிற சமுசாரத்தின் பந்த மோட்சங்கள் உண்மையான ஆத்மாவைத்தவிர வேறல்ல. (௨௬)

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯 𑌅𑌹𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌜𑌨𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 ॥ ॥உஎ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵
𑌹𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ॥உஅ॥

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌏𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋
𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 ॥ ॥உகூ॥

[illegible]

பரமாத்மாவாகிய உம்முடைய தன்மையை தூல தேகத்திலும் அதின் தன்மையை உம்மிடத்திலும் கற்பித்துக்கொண்டு ஆத்மாவானது வெளியில் தேடத்தக்க தென்கிறது அறிவில்லாத ஆத்மாக்களுடைய தெரியாமை, மிகுந்த ஆச்சரியம். (உஎ)

ஏ! அனந்தரே! சத்துக்கள்; கயற்றில் தோன்றிய பாம்பென்ற அறிவை விலக்காமல் அது கயறென்று அறிய முடியாதது போல் இத்தூல தேகத்துக்குள் அசேதனங்கள் ஆத்மாவல்லவென்று தள்ளியேஉம்மைஅறிகிருர்கள். உஅ

பகவானுகிய ஏ தேவரே! உம்முடைய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களின் பிரசாதத்தின் துளியால் அநுக்கிரகிக்கப்படடவனே, உம்முடைய மகிமையின் உண்மையை அறிகிருன். அவ்விதம் அநுக்கிரகிக்கப்படாத ஒருவன் எவ்வளவு காலம் தேடியும் அறியான். (உகூ)

𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌥 𑌸 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍋
𑌭𑌵𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌮𑍍॥ ॥௩௦॥

𑌅𑌹𑍋𑌽𑌤𑌿𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌗𑍋𑌰𑌮𑌣𑍍𑌯𑌃
𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌦𑌾।
𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌲𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃॥ ॥௩௧॥

𑌅𑌹𑍋 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍॥ ॥௩௨॥

𑌯𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥௩௦॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿- 𑌅𑌹𑍋𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌗𑍋𑌰𑌮𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍋𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣। 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃। 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍀𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥௩௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌅𑌹𑍋𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌹𑍋𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌪𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾। 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾

ஏ! தேவரே! எந்த பாக்கியத்தால் நான் ஒருவன் உம்முடைய பக்தர்களில்சேர்ந்தவனுகி உம்முடைய பாதத்தளிரை சேவித்தேனே, அப்படிப்பட்ட பெரும் பாக்கியமானது இப்பிறப்பிலாவது, இனிவரும் எப்பிறப்பிலாவது எனக்கு கிடைக்கட்டும். (௩௦)

எந்த கோபஸ்திரீகளுக்கும், பசுக்களுக்கும், குழந்தைகளாகவும்கன்றுகளுமாகி சந்தோஷத்துடன் அமிர்தபானஞ் செய்து, தேவப் பிராமணர்களுடைய யாகத்திலடைகிற திருப்தியைப் பார்க்கிலும், இனிமையான திருப்தியை யடைந்தீரோ, அந்த கோபஸ்திரீகளும் பசுக்களும் மிகுந்த புண்ணியம் பெற்றவர்கள். (௩௧)

பரமானந்த சொரூபராயும் எங்கும் நிறைந்தவருமான புராணபிர்மமாகிய உம்மை மித்திரராக வடைந்த நந்த கோபருடைய பாக்கியமும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பாக்கியமும் அதிக மேலானது. (௩௨)

ஏஷாம் து பா⁴க்³யமஹிமாச்யுத தாவதா³ஸ்தாம்—
ஏகாத³ஶைவ ஹி வயம் ப³த பூ⁴ரிபா⁴கா³:।
ஏதத்³த்⁴ருஷீகசஷகைரஸக்ருத் பிபா³ம—
ஶர்வாத³யோ(அ)ங்க்⁴ர்யுத³ஜமத்⁴வம்ருதாஸவம் தே॥ ॥௩௩॥
தத்³பூ⁴ரிபா⁴க்³யமிஹ ஜந்ம கிமப்யடவ்யாம்
யத்³கோ³குலே(அ)பி கதமாங்க்⁴ரிரஜோ(அ)பி⁴ஷேகம்।
யஜ்ஜீவிதம் து நிகி²லம் ப⁴க³வாந் முகுந்த³—
ஸ்த்வத்³யாபி யத்பத³ரஜ: ஶ்ருதிம்ருக்³யமேவ॥ ॥௩௪॥

ஊநம்த ணவெதிஹாவ:। ஞாகூதஜித்ரஸ்ய ஜெஶாம்தரஹஜெநேந விஶேஷஜ: வஉவிஹவதி। ஶ்ரீக்ருஷ்ணெதிநெத்ரேந தயெதந்ஹூவஙிணவுஜிதி। தயாவ ஹதாஹதா ஜிரஹிதஜித்யயு:। கத்ரயஜ்யவி ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யாவி மொசாரணாஜிநா விஶெஷ ஜ:வம்ஹவதி। தயாவி தத்விதயாவ்யாநம்தநியஜ:। ஞாகூதஜிதெத்ரதநதயெ திஹாவ:। யஆ ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய வஙிணவுக்வெஸவுவ்யாவகக்வெஜாதெ ஜயரா ஆரகாவாஸிநாஜவி ஶ்ரீக்ருஷ்ணெ விஶேஷஜ:வம் நாஹஙிதெவ ॥ ௩௨ ॥ கிம்வ ணஷாஜிதி ॥ ணஷாம்ஹாஹ்யஸ்ய தாவநூஹிஊதாவஜாஸ்தாம் திஷ்ஷது। கஸ்தம் வக்தும் ஶக்நோதி, ஶவுாஜய: ஶவு: கஹம்காராயிஷ்டாதா ஸூஜியெஷாம் வம் ஜ்ராஜிநாஜெகாஜஶாநாம் தெ தயா வயம்வ॥ வயஜித்யாத்ரநஜெவபஹஉநு ஊந ஸூஹஊணவாஜெநாபஶ்ஜஹம்கார வக்ஷராஜ்யயிஷ்டாதாரஸ்ரயொஜஶஜெவஊ ணவதாவக। பதகஹொ, ஹுஙிரிஹாஹா: யஸ்ஜாஜெதெஷாம் ஹ்ருஷீகாணீம்ஜ்ரியா ணெ்யவவஷகாணி வாத்ராணிஜைஃ வாநவாஜைத்ர: தெ வதஜவுஶஸ்ய ஹித்தாயிஷ்டாத: கம்வீஜணவ உஜெஜவாரிஜெதயொஜுயஜகரஜ: தம்ஜெவா ஜ்ரதம் ஸ்வாஜ ஸூஸவம்ஊஜகம் விபாஜ: ணதஜக்தம்ஹவதி। யஜாவுதெ்யக திம் ஜ்ரியாஹிஊநி நொவயம் கீதிவுஸளம்ஜயவு ஸளஹம்யுாஜெ்ய கெகஜெஶவெ விநொவி க்ருதாயவுா: தஜாஸவெவும்ஜ்ரியெ: ஸவுவெஸவிநா ஜஜெதெஷாம் கிம் வண்யுதெ ஹாஹ்யஜிதி॥௩௩॥ கஜெதாஜயா வ்யாயிவுதம் தஜஸ்ஸஜநாயஸஹஙிரி

ஏ. அச்சுதா! இந்த கோகுலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் பாக்கியம் அவ்வளவு மேன்மையானதல்ல. சந்திரன் முதலான பதினொருவரும், உருத்திரரும் நானுமாகிய பதின்மூன்று பெயர்களுடைய ஐம்புலன்களாகிய பாத்திரங்களால்உம்முடைய பாதபத்மத்தின் அமிர்த மதுவைசேவிக்கிற எங்கள் பாக்கியமே மிகவும் மேலானதாயிருக்கிறது. (௩௩)

எந்த பகவானுடைய பாதத்தூள்களானது உபநிஷத்துக்கள் இன்னமும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறதுகளோ; அப்பேர்ப்பட்ட பகவானாகிய முகுந்தர், கோகுலவாசிகளுடைய முழுபிராணனாயிருக்கின்றார்.காட்டில் ஒருபாகமாகியபிருந்தாவனத்தில்அடங்கிய கோகுலத்தில் பிறப்பதானது மிகுந்த பாக்கியம்.(௩௪)

ஏஷாம் கோ⁴ஷநிவாஸிநாமுத ப⁴வாந் கிம் தே³வ ராதேதி ந—
ஶ்சேதோ விஶ்வப²லாத்ப²லம் த்வத³பரம் குத்ராப்யயந்முஹ்யதி ।
ஸத்³வேஷாதி³வ பூதநாபி ஸகுலா த்வாமேவ தே³வாபிதா
யத்³தா⁴மார்த²ஸுஹ்ருத்ப்ரியாத்மதநயப்ராணாஶயாஸ்த்வத்க்ருதே ॥ ॥௩௫॥
தாவத்³ராகா³த³ய꞉ ஸ்தேநாஸ்தாவத்காராக்³ருஹம் க்³ருஹம் ।
தாவந்மோஹோ(அ)ங்க்⁴ரிநிக³ளோ யாவத்க்ருஷ்ண ந தே ஜநா꞉ ॥ ॥௩௬॥

பா⁴கா³தி³ப்⁴யஸ் தத³த³தே³வேத்யாஹ—ஏஷாமிதி ॥ கிம் ச, யத³நேந ஸ்வாத்மதா³நேந ப⁴க்தாநாமாத்மாநம் தத்³வ்யாப்யம், தத்³ராஷி கோ³குலேப்⁴யஸ், ஸ்வாத்மாஸ்மத்³பா⁴க³ம் விஹாய மம ஜநநீஜாதே கோ³பாலஜநே தத³ர்த²ம் ஸாதி⁴கதரம் தி³த்ஸுர்ப⁴ஜோக்தமிதி ஸ்தி²தி । கோ³குலவாஸிநாம் த்³வேதா⁴பி கத³ஷ்ய யஸ்ய ஸஷ்டாஷ்டம் தி³த்ஸுர்ப⁴ஜஷா ஸ்தி²தேகோ³யஸ்ஸு தஸ்- நநு கோ³குலவாஸிந ஏவ ஸந்தி யந்நாஸ்தி த்ரா ஹயதி । யேஷாம் ஜீவிதம் நிவிஷ்டம் ப⁴க³வாந் த்வம் ஏவ தா³ஸ்யதி நிவிஷ்டம் ஸர்வம் ஏவ ரஜேவஜீவநமித்யர்த²꞉ । அபூர்ணதாமாஹ—கத்²யாவீதி । ஶ்ருதிர்த்ருஶ்யமேவ த³தா³ஸி த³த்³ருஶேதவேவ நத்யாத்³ருஶ்யதாமித்யர்த²꞉ ॥௩௪॥ கவிசகிம் வஶ்யதே க்ருதார்த²꞉ க்வசேதேஷாம்— ப⁴க்தாப⁴வாநபி தீ³ணீவாஸ்தே । நநு கிம் தா³ஸ்யதே ஸ்வாத்மாநம் தே தீ³ணீஸ்யாத³தஆஹ—ஏஷாமிதி । உதஶப்³தோ³ ப⁴வாநபி ஏஷாம் கு³ருத்ராபி கிம் விஶ்வப²லாத்ஸ்வப²லாத்க²லஸ்வஸ்வத꞉ஸ்வபரம் ப²லம் ராதா தா³ஸ்யதீதி நஶ்சேத꞉ ஸ்வயம் ஸ்வயம் த்ரம்ஹ்யஸ் விசாரயஸ் முஹ்யதி । நநு ராதேவஸ்வா ஸ்வர்ண꞉ ஸ்யாதிதி சேத் । நஹி நஹி ஸத்³வேஷாதி³வ ஸதாம் ப⁴க்தாநாம் யோ வேஷ꞉ தத³நுகாரேணாபி பாபிஷ்டா பூதநாபி ஸ்வாமேவாபிதா ப்ராபிதா । தஹி ஏதத்ஸம்ப³ந்தி⁴நாமபி பா³ஸ்யதீதி சேத்தத்ராஹ—ஸகுலேதி । ப³காகா⁴ஸுராதி³ஸஹிதா— ஏஷாமபி தாவதே³வ தே³யமபவர்க³ இத்யாஹ—யதி³தி யேஷாம் யாதாஜயஸ்த்வத்க்ருதே ஸ்வதயஸ்தே ஏவேத்யர்த²꞉ ॥௩௫॥ நநு விமதராகா³தி³தோ³ஷாணாம் ஸந்ந்யாஸிநாமபி நமத꞉ ஸர்வம் கிம் விஷயஸ்தித꞉ ஸ்யதேஷாமேவ யூயமித்யதஆஹ—தாவதி³தி

தேவரே! பூதனையென்கிற ஒரு இராட்சசி யசோதையினுடைய உருவந் தரித்த நிமித்தம் குலத்தாருடன் அவளுக்குப் பரகதியைத் கொடுத்திருக்கின்றீர். எந்த கோகுலவாசிகள் தங்களுடைய வீடு, பொருள், பிள்ளைகள், பெண்டுகள், தங்கள் உடல், பிராணன், பசுக்கள் இவை முழுவதையும் உமக்கு அர்ப்பணஞ் செய்திருக்கிறார்களோ? அவர்களுக்கு சர்வபல ரூபியாகிய நீர் வேறெந்த பலனை யருளப்போகிறீரென்று என் மனது எண்ணி எண்ணி மயக்கத்தையடைகிறது. (௩௫)

ஏ. கிருஷ்ண!ஒருவன் எதுவரையில் உம்மைச்சேர்ந்தவனாகவில்லையோ அதுவரையில் அவனுக்கு ஆசை முதலானவை திருடர்களாகவும், வீடுசிறைச்சாலையாகவும், அஞ்ஞானமானது கால் விலங்காகவும் ஏற்படுகின்றன. (௩௬)

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌂𑌚𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌂𑌚𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌡𑌂𑌬𑌯𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌜𑌨𑌤𑌾𑌨𑌂𑌦𑌸𑌂𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋॥ ॥௩௭॥

𑌜𑌾𑌨𑌂𑌤 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌨𑌂𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍂𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌵𑌪𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌵 𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃॥ ॥௩௮॥

𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ॥௩௯॥

[illegible]

உம்மைச்சரணமடைகிற பக்தகூட்டத்துக்குமேன்மையான ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவதற்காகவே, எக்காலத்திலும் சிற்சொரூபியாகியநீர் உலகங்களை மாயையால் தோற்றும்படிசெய்கிறீர் (௩௭)

இப்படிப்பட்டமகிமையுள்ள உம்மை அறிகிறேனென்று சொல்வார்கள். அது விஷயத்தில் அதிகம் சொல்லுவது ஒன்றுமில்லை. என்மனதிற்கும் உடலுக்கும், வாக்குக்கும், உம்முடையவைபவம்எட்டவில்லை. (௩௮)

ஏ. கிருஷ்ண ! நீரே எல்லா உலகங்களுக்கும் நாதன். என்வடிவமான இந்த ஜகத்தை உமக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தேன். எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறீர் எல்லாவற்றையும அறிகிறீர் ஆகையால் எனக்குவிடைதாரும். (௩௯)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍁𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌜𑍋𑌷𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌪𑌶𑍂𑌦𑌧𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌰𑍍𑌵𑌰𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌧𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍—
𑌆𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇॥ ॥௪௰॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍂𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤॥ ॥௪௧॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍॥ ॥௪௨॥

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌲 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃। [illegible] 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] [illegible] — 𑌆𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 [illegible] ॥௪௰॥ [illegible] ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible] 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌾॥௪௧॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯 [illegible]॥ 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌖𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍॥௪௨॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 [illegible]

ஏ ஸ்ரீகிருஷ்ண ! யாதவகுலமாகிற தாமரைப் பூக்களைமலரச் செய்வதில் சூரியன் போன்றவரே! பூமி,தேவர்கள், பிராமணர்கள், பசுக்கள் இவையாகிற கடலை விருத்தி செய்வதில் சந்திரன் போன்றவரே ! அதர்மமாகிற இருட்டை விலக்குவதில் அக்கினி போன்றவரே! இவ்வுலகத்தில் இராட்சசர்களாகிய கம்ஸன் முதலிய துஷ்டர்களை அடக்கினவரே! சூரியன் வரையுள்ள அறிவுள்ளவர்களால் பூசிக்கத்தக்கவரே! உமக்கு வணக்கம். (௪௰)

சுகர் கூறுகிறார்.

உலகங்களைப்படைக்கும் பிர்மதேவர் எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவான கிருஷ்ணபகவானை இவ்விதம் துதிசெய்து மூன்றுதடவை பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள் செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம் சென்றார், (௪௧)

பிர்மதேவர் சென்றபிறகு கிருஷ்ணபகவான் முன்போல் உண்மையான கன்றுகளையும் தன் சிநேகிதர்களான இடைச்சிறுவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு முன் புசித்து விளையாடின (யமுனையாற்றின்) மணலுக்குச்சென்றார். ௪௨

ஏகஸ்மிந்நபி யாதே(அ)ப்தே ப்ராணேஶம் சாந்தராத்மந: |
க்ருஷ்ணமாயாஹதா ராஜந் க்ஷணார்தம் மேநிரே(அ)ர்பகா: || ||சங||
கிம் கிம் ந விஸ்மரந்தீஹ மாயாமோஹிதசேதஸ: |
யந்மோஹிதம் ஜகத்ஸர்வமபீக்ஷ்ணம் விஸ்ம்ருதாத்மகம் || ||சச||
ஊசுஶ்ச ஸுஹ்ருத: க்ருஷ்ணம் ஸ்வாகதம் தே(அ)திரம்ஹஸா |
நைகோ(அ)ப்யபோஜி கவல ஏஹீத: ஸாது புஜ்யதாம் ||சரு||
ததோ ஹஸந் ஹ்ருஷீகேஶோ(அ)ப்யவஹ்ருத்ய ஸஹார்பகை: |
தர்ஶயம்ஶ்சர்மாஜகரம் ந்யவர்தத வநாத்வ்ரஜம் || ||சசு||
பர்ஹப்ரஸூநவநதாதுவிசித்ரிதாங்க:
ப்ரோத்தாமவேணுதலஶ்ருங்கரவோத்ஸவாட்ய: |
வத்ஸாந் க்ருணந்நநுககீதபவித்ரகீர்தி:
கோபீத்ருகுத்ஸவத்ருஶி: ப்ரவிவேஶ கோஷ்டம் || ||சஎ||

யத்யபி வர்ஷமேகோ(அ)பவத் ததாபி மாயாமோஹிதா: க்ஷணார்தம் மேநிரே || சங || கிம் கிமிதி || யஸ்ய யயா மாயயா மோஹிதம் ஜகத் அபீக்ஷ்ணம் புந:புந: விஸ்ம்ருதாத்மகம் விஸ்ம்ருத ஸ்வைஸ்வர்யேண ததா || சச || ஊசுஶ்சேதி || அதஏவ ஊசுஶ் ச தே அயா அதிவேகேந ஸ்வாகதம் ஸுஷ்ட்வாகதம் ஏகோ(அ)பி த்வாம் விநா அஸ்மாபி: நாபோஜி ந புக்த: ஏதஹி ஸாது அவிக்ஷேபேண புஜ்யதாமிதி || சரு || தத இதி || அப்யவஹ்ருத்ய புக்த்வா || சசு || பர்ஹேதி || ப்ரோத்தாமோ

ஏ அரசனே! அந்த இடைச்சிறுவர்கள் கிருஷ்ணபகவானுடைய மாயையால் மறைபட்டு, தங்கள் பிராணநாதரான கிருஷ்ணபகவானை விட்டுப் பிரிந்த ஒருவருஷகாலத்தை அரை நிமிஷமாக எண்ணினர்கள். (சங)

எந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய மாயையால் உலகமுழுவதும் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தன்னைத்தான் மறந்துமயங்கி யிருக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட மாயையிலகப்பட்டவர்கள், எவைகளைத்தான் மறக்கமாட்டார்கள். (சச)

தங்கள் சிநேகிதராகிய கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து, அவசரத்துடன்சமீபத்தில் நெருங்கி, சுகமாக வந்தீர்களாவென்று கேட்டு, நீர்புறப்பட்டுப்போன பிறகு எங்களில் ஒருவனும் ஒரு கவளமும் சாப்பிடவில்லை. வந்து அதைச் சாப்பிடும் என்றும் சொன்னர்கள். (சரு)

ஐம்புலன்களுக்கு அரசனுகிய கிருஷ்ணபகவான் சிரித்துக்கொண்டு, அச்சிறுவர்களுடன் சாப்பிட்டு, மலைப்பாம்பின் தோலைக்காண்பித்து, கோகுலம் செல்வதற்கு காட்டிலிருந்து திரும்பினர். (சசு)

(கிருஷ்ணபகவான்) மயில்த்தோகை, புட்பம், பலவர்ணங்களுள்ள தாதுக்கள் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவராயும், கம்பீரமான புள்ளாங்குழல், கொம்பு வாத்தியம் இவைகளுடைய கோஷங்களால் உற்சவம் கொண்டெழுந்தருளினது போலவும், கூடவருகிறவர்கள் பாடும் தம் சரித்திர கீர்த்திபெற்றவராயும், கோபஸ்திரீகளுடைய கண்களின் பாக்கியமாகவும் இருந்து, கன்றுகளை கூட்டிக்கொண்டு கோகுலத்துக்குச் சென்றார். (சஎ)

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾।
𑌹𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌜𑌗𑍁𑌃॥ ॥சஅ॥

॥𑌰𑌾𑌜𑌾॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥சகூ॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌃।
𑌇𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿॥ ॥ருo॥

[illegible]

அப்பொழுது சிறுவர்கள் இன்றையதினத்தில் பெரிய மலைப்பாம்பினால் உண்டான பெரிய தீங்கிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றி, அப்பாம்பையும் கொன்றுவிட்டார். (சஅ)

அரசன் வினவுகிறார்.

ஏ வேதியரே! தன் மாயையால் உண்டாக்கின பாலர்களிடத்தில் உண்டான அன்பு, நிஜமான பாலர்களிடத்தில் எவ்விதம் உண்டாகும் அதை எனக்குச்சொல்லவேண்டும். (சகூ)

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ அரசனே! எல்லாப்பிராணிகளுக்குமே தம்தம ஆத்மாக்கள் தாம்மேலான அன்புக்கு விஷயமாகிறது. மற்ற மக்கள், பொருள் முதலானவை அதற்கு சாதகமாயிருக்கின்றன. (ருo)

தத்ராஜேந்த்ர யதா ஸ்நேஹ: ஸ்வஸ்வகாத்மநி தேஹிநாம்।
ந ததா மமதாலம்பிபுத்ரவித்தக்ருஹாதிஷு॥ ॥௫௧॥

தேஹாத்மவாதிநாம் பும்ஸாமபி ராஜந்யஸத்தம।
யதா தேஹ: ப்ரியதமஸ்ததா ந ஹ்யநு யே ச தம்॥ ॥௫௨॥

தேஹோऽபி மமதாபாக்சேத்தர்ஹ்யஸௌ நாத்மவத்ப்ரிய:।
யஜ்ஜீர்யத்யபி தேஹேऽஸ்மிந் ஜீவிதாஶா பலீயஸீ॥ ॥௫௩॥

தஸ்மாத்ப்ரியதம: ஸ்வாத்மா ஸர்வேஷாமபி தேஹிநாம்।
ததர்த்தமேவ ஸகலம் ஜகதேதச்சராசரம்॥ ॥௫௪॥

க்ருஷ்ணமேநமவேஹி த்வமாத்மாநமகிலாத்மநாம்।
ஜகத்திதாய ஸோऽப்யத்ர தேஹீவாபாதி மாயயா॥ ॥௫௫॥

தேஹிநோ॥௫௧॥ புத்ராத்யாஸக்தாநாம் தேப்யோ ந ப்ரேமதாரதம்யம் ஸர்வஸ்யாநந்தம் யந ஸ்நேஹேதி தஸ்யாபிதம் மமாஸ்மஹேஹேந விஶேஷமாஹ—த்வாஹ்யாம்॥ தேஹேதி॥ தம் தேஹமநுயே பவந்தி புத்ராதய: தே ததா ந ததா ப்ரியதமா இத்யர்த்த: ॥ ௫௨ ॥ தேஹோऽபீதி ॥ யச்ச யஸ்மாச்ச ஜீர்யத்யபி ஆஸந்நமரணேऽபி ஜீவிதாஶா பவதி। அயம் பாவ: ந ஜீவிஷ்யாமீதி நிஶ்சிதேऽபி தேஹே யதா ப்ராப்ய ஸுகம் ததாத்மந ஏவ ஸம்பத்யத இதி। அதவா யச்ச யஸ்மிந் தேஹே ஜீர்யத்யபி ஜீவிதாஶா அவிவேகநஶ்யா யாமஸக்தாபி விவேகிநோ யதா மமதா ந பவதி। ததாத்மப்ரியோ நாஸ்த்யத: தத்ர நாதீவாஸஜ்ஜதி ॥ ௫௩॥ தஸ்மாதிதி ॥ ததர்த்தம்

ஓ அரசசிரேஷ்டரே! ஆகையினால் பிராணிகளுக்குத் தம்தம்ஆத்மாவினிடத்தில் இருக்கிற அன்பு, தமக்குச்சாதசமாயுள்ளபிள்ளை, பணம், வீடு முதலியவைகளில் உண்டாகமாட்டாது. (௫௧)

தூலத்தையே ஆத்மாவென்று நினைத்திருக்கும் புருஷர்களுக்குதன்தேகத்தில் உள்ள அன்பு தன்னை அநுசரித்த மற்றவர்களிடம் ஏற்படமாட்டாது.

இந்த தேகம் அழியும்பொழுதும் பிழைத்திருக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை அதிகமாயிருப்பதால், தன் ஆத்மாவின் சுகத்திற்கு தன் தேகம் சாதகமென்று அறிந்த விவேகிகளுக்கு, தன் ஆத்மாவின் மீது ஏற்பட்டஅவ்வளவுஅன்பு, உடலில் ஏற்படாது. (௫௩)

ஆகையால் எல்லாப்பிராணிகளுக்குமே தம் ஆத்மா நிரம்பப்பிரியமானது இந்த சராசரமாகிய உலகம் முழுவதும், ஆத்மாவின் பிரியத்திற்காகவே உலகத்தில் பிரியம் அடைகிறது. (௫௪)

சமஸ்த ஆத்மாக்களுக்கும் ஆத்மாவாகிய இந்த கிருஷ்ணபகவானை உம்முடைய ஆத்மாவென்று அறியும். அவரும் உலகத்தின் நன்மைக்காக மாயையினால் தேகமுடையவர்போல் காணப்படுகிறார். (௫௫)

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌚 ।
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥ ॥௫௬॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫௭॥

𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂
𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑌶𑍋 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇𑌃 ।
𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂
𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫௮॥

𑌏𑌵 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௫௫॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸 𑌏𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௫௬॥ 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 । 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௭ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌶𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌤𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫௮॥௫௯॥

உண்மையாக அறிகிறவர்களுக்குசராசரமான உலகம் முழுவதும் பகவானுகிய ஆத்மாவினுடைய உருவமேயன்றி வேறு வஸ்து சிறிதேனும் இல்லை. (௫௬)

எல்லாப்பிராணிகளின் உண்மையானது காரணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அக்காரணத்திற்கும் பகவானுகிய கிருஷ்ணனேகாரணம் அப்படியிருப்பதால் எது அவரில்லாதவஸ்து வென்று ரூபிக்கப்படும். (௫௭)

புண்ணியமான கீர்த்திபெற்ற முராரியினுடைய மகான்கள் ஆச்ரயித்த, பல்லவம்போன்ற பாதமாகிய ஓடத்தை எவர்கள் சரணமடைகின்றார்களோ அவர்களுக்கு, சமுசாரமாகிய சமுத்திரமானது, பசுவின்கால் குளம்பு அளவாகிறதுமன்றி, அதுவே வைகுந்தமுமாகின்றது. ஆகையால், அவர்கள் ஆபத்துகளுக்கு லட்சியமாகிறதில்லை. (௫௮)

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌹𑌾𑌨𑌘।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌗𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌿॥ ॥௫௯॥

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇।
𑌅𑌘𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌜𑍇𑌮𑌨𑌂 𑌚।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌜𑍋𑌰𑍍𑌵𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌂
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍॥ ॥௬௦॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌹𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇।
𑌨𑌿𑌲𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ॥௬௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥ [illegible] 𑌅𑌘𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇 𑌜𑍇𑌮𑌨𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌚। 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍 [illegible] 𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible]। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 [illegible] 𑌸𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌨𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥௬௦॥௬௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

இதுவிஷயமாக நீர் என்னைக்கேட்டதற்கு, விடைமுழுவதும் நான்சொன்னேன். இதைத்தான் கௌமாரதிசையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செய்தசரித்திரத்தை அதற்குப் பிறகு வந்த பௌகண்டம் என்கிறதிசையில் செய்ததாக உலகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. (௫௯)

தன் சிநேகிதர்களோடு செய்த முராரியினுடைய சரித்திரமாகிய அகாசுரவதம், புற்றரையில் சாப்பாடு, கன்றுகளாகவும், அவைகளை மேய்க்கிற சிறுவர்களாகவும் ஆனது, அதை பார்க்கவந்த பிர்மதேவன் ஆச்சரியப்பட்டு அவர் செய்ததுதி, இவைகளைகாதால்கேட்டும், மனதினுல் அறிந்தவனுமான மனிதன் சமஸ்தபுருஷார்த்தங்களையும்அடைகிருன். (௬௦)

இவ்விதம் பறவைகளுடன் விளையாடுவதும், நீரில்கரைகட்டிவிளையாடுவதும், குரங்குகளுடன் குதிப்பது முதலான கௌமாரதிசைக்கு உரிய விளையாட்டுகளால், இராமகிருஷ்ணர்கள் கௌமாரமென்றதசையை செலுத்தினுர்கள். (௬௧)

14வதுஅத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃॥

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍌𑌗𑌣𑍍𑌡𑌵𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍌 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌।
𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌖𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌂𑌪𑌦𑍈𑌃।
𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥௧॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍋।
𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌣𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌶𑍋𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍।
𑌵𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍॥ ॥௨॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌞𑍍𑌜𑍁𑌘𑍋𑌷𑌾𑌲𑌿𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂
𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌪𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌂𑌚𑌦𑌶𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌲𑍀𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌡𑌤𑍋𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌸𑌖𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍀𑌨𑌤𑌃॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌲𑌤𑌾𑌲𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑍌𑌰𑌭𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑍁𑌲𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍॥
𑌪𑍌𑌗𑌣𑍍𑌡 𑌵𑌯𑌸𑍇𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑌹𑍋𑌨𑍍𑌨𑌜𑌃।

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑌿॥ 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌। 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌। 𑌸𑌂𑌷𑌷𑍍𑌠𑌿𑌯𑍋𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌪𑌜𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌕𑍃𑌤𑍀𑌪𑌪𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌪𑌦𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌪𑌦𑍁𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌶𑍋 𑌗𑍃𑌣𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾

15-வது அத்தியாயம்

சுகர்கூறுகிருர்.

அந்தஇராம கிருஷ்ணர்கள் பௌகண்டமென்கிறதிசையை அடைந்து, பசுக்களேமேய்க்கும் தொழிலைப் பெற்று, தம்சினேகிதர்களுடன் அப்பசுக்களே அந்தந்த விடங்களில் மேய்த்துக் கொண்டு தங்கள் காலடிகளால் பிருந்தாவனத்தை புண்ணியம் பெற்றதாகச் செய்தார்கள். (க)

அப்பொழுது மாதவர், சந்தோஷங்கொண்டவர்களான கோபர்களால் சூழப்பட்டு, வேணுவாத்தியத்தை ஊதிக்கொண்டு, பசுக்களே முன்னடத்திக்கொண்டு, விளையாடுவதற்காக பசுக்கள் மேயத்தக்கதான குசுமாகரமென்கிற காட்டினிடமாக பலராமருடன் சென்ருர், (உ)

𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇 ॥ ॥௩॥
𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑍁𑌭𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌚𑍍𑌛𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥ ॥௪॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌅𑌹𑍋𑌽𑌮𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨—
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌹𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌤𑌰𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌦𑌧𑍇 । 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 ? 𑌮𑌞𑍍𑌜𑍁𑌘𑍋𑌷𑌾 𑌯𑍇 𑌅𑌲𑌿𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌤𑍈𑌰𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌪𑌯𑌃𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 । 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 [illegible] 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥௪॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌰𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 । [illegible] ॥௫॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 [illegible]

பகவானாகிய கிருஷ்ணன், மகான்களுடைய மனத்துக்கொப்பான தீர்த்தத்தையுடைய தடாகங்களை ஸ்பரிசித்துக்கொண்டு வருகிற இளங்காற்றினால் குளிர்ச்சியும், தாமரைப்பூவின் வாசனை பொருந்தியும், காதுக்கினிமையாக சப்திக்கிற வண்டு, பறவை, மான் இவைகளால் நிறைந்துள்ளதுமான வனத்தைப்பார்த்து அவ்விடத்தில் விளையாட வேண்டுமென்று நினைத்தார். (௩)

ஆதிபுருஷராகிய கிருஷ்ணன் அங்கங்கே சிவப்பான தளிர்களுடைய அழகுடனும் பழங்கள், பூக்கள் இவைகளுடைய பாரத்துடனும் உள்ள மரங்கள் தமது நுனிகளால் தங்கள் கால்களை தொடுகிற மரங்களை பார்த்து சந்தோஷத்தால் புன்சிரிப்படைந்து அண்ணனிடம் சொல்லுகிறார். (௪)

கிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

ஆச்சரியம் (ஏ இராமா!) இந்த மரங்கள் தமக்கு இந்த ஜன்மத்தைக் கொடுத்த பாவங்களைப் போக்குவதற்கு புஷ்பங்கள், பலங்கள் இவைகளால் பூஜிக்கத்தகுந்ததாயும், இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டதுமான உம்முடைய பாதபங்கஜத்தை தங்கள் கிளைகளின் நுனிகளால் தொட்டு வணங்குகின்றன. (௫)

𑌏𑌤𑍇𑌽𑌲𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌅𑌮𑍀 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾
𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌵𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑌹𑌤𑍍𑌯𑌨𑌘𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 𑌶𑌿𑌖𑌿𑌨 𑌈𑌡𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌗𑌣𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌯
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸 𑌇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌰𑌣𑍀 𑌤𑍃𑌣𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍—
𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌜𑌾𑌭𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 ।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌖𑌗𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌦𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈—
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௬ ॥ **𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿** ॥ 𑌇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌹𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿
௭ ॥ **𑌧𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌤𑍃𑌣𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌕𑌰
𑌜𑌾𑌭𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌨𑌖𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 । 𑌸𑌦𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌦𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑍈𑌃 । **𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌪𑌿**
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌗𑍋
𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌜𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ **𑌧𑌨𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿** ॥ 𑌧𑌨𑌵𑌂𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁

ஏ அநகா ! இந்தவண்டுகள மூவுலகங்களிலும் பரவியுள்ள உம்முடைய கீர்த்தியை கானம்பண்ணிக்கொண்டு, ஆதிபுருஷராகிய உம்முடைய திருவடியைச் சேவிக்கின்றன. இந்தவண்டுகள் ரிஷிகளின்கூட்டமாக விருக்கவேண்டும். நீர் இரகசியமாக மனிதவேடந்தரித்து சஞ்சரிப்பதைப்பார்த்து; உம்மைச் சேர்ந்தவர்களாயும், உம்மை தெய்வமாகவுங்கொண்ட அவர்கள் இந்தக்காட்டிலும் உம்முடைய சேவையை விடவில்லை. (௬)

துதிக்கத்தக்கவரே! இதோமயில்கள் சந்தோஷத்துடன் கூத்தாடுகின்றன. பெண்மான்கள்; கோபஸ்திரீகள் பார்ப்பதுபோல் உம்மைப்பார்த்து உமக்கு பிரியத்தை உண்டாக்குகின்றன. குயிற் கூட்டங்கள் தமது சப்தங்களால் தங்களிடத்திற்குவந்த உமக்குப்பிரியத்தை உண்டாக்குகின்றன. ஆகையால் இந்தக் காட்டுப்பிராணிகளும் மிகுந்த புண்ணியம் பெற்றவைகள். இது நல்லோர்களுடைய இயற்கையல்லவா. (௭)

இந்தப்பூமியும், உமதுபாதங்களைத்தொடுகிற புல்பூண்டுகளும், உமதுநகங்களால் கிள்ளப்பட்ட கொடிமரங்களும், ஆறுகள், மலைகள், பறவைகள், மிருகங்கள் முதலானவை புண்ணியம் பெற்றது, அன்போடு கூடிய உம்முடைய பார்வையாலும், லட்சுமி தேவியால் விரும்பப்பட்ட மார்பில் அணைவதாலும் கோபஸ்திரீகளும் புண்ணியத்தை யடைந்தார்கள். (அ)

ஏவம் வ்ருந்தாவனம் ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ண: ப்ரீதமனா: பசூன்।
ரேமே ஸஞ்சாரயன்னத்ரே: ஸரித்ரோத:ஸு ஸானுக:॥ ॥௯॥

க்வசித்காயதி காயத்ஸு மதாந்தாலிஷ்வனுவ்ரதை:।
உபகீயமானசரித: ஸ்ரக்வீ ஸங்கர்ஷணான்வித:॥ ॥௧௦॥

க்வசிச்ச கலஹம்ஸானாமனுகூஜதி கூஜிதம்।
அபிந்ருத்யதி ந்ருத்யந்தம் பர்ஹிணம் ஹாஸயன் க்வசித்॥ ॥௧௧॥

மேககம்பீரயா வாசா நாமபிர்தூரகான் பசூன்।
க்வசிதாஹ்வயதி ப்ரீத்யா கோகோபாலமனோஜ்ஞயா॥ ॥௧௨॥

சகோரக்ரௌஞ்சசக்ராஹ்வபாரத்வாஜாம்ஶ்ச பர்ஹிண:।
அனுரௌதி ஸ்ம ஸத்த்வானாம் பீதவத்வ்யாக்ரஸிம்ஹயோ:॥ ॥௧௩॥

அத்ரே: ஸமீபவர்த்தி ஸரித்தடேஷு காஸ்ஸஞ்சாரயன் ஸானுக: கோபைஸ்ஸஹவர்த்தமான: ப்ரீதமனாஸ்ஸன் ரேமே யதா ஸ்ரீமத்வ்ருந்தாவனம் ப்ரதி பசூன் ஸஞ்சாரயன் அத்ரேஸ்ஸரித்ரோத:ஸு ரேமே॥௯॥ தாமேவ ரதிமாஹ க்வசிதித்யாதி த்ரிபி:॥௧௦॥ க்வசிதிதி॥ பர்ஹிணம் ந்ருத்யந்தம் அனுந்ருத்யதி। பர்ஹிணமபி மன்வோ ந்ருத்யதீதிவா। க்வசித் ஹாஸயன்॥௧௧॥௧௨॥ சகோரேதி॥ சகோராதீன் அனுரௌதி। ஸத்த்வானாம் மத்யே வ்யாக்ரஸிம்ஹயோ: தாப்யாம் பீதவத் பவதி। ஸமேஷு பலாயமானேஷு பலாயத இத்யர்த்த:। தயோ: ஸத்த்வானாம் பயோத்ரேகாணாம் பீதவத்பவதீதிவா॥௧௩॥ க்வசிதிதி॥ ஶ்ரமயுக்தேஜம் விஶ்ரமே

கிருஷ்ணன் பிருந்தாவனத்தைப் பார்த்து இவ்விதம் திருப்தியடைந்த மனமுள்ளவராய் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு, மலையின் அருகாமையிலிருக்கிற ஆற்றங்கரைகளில், தன் சிநேகிதர்களுடன் சுகமாய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். (௯)

தன்னோடுவருகிறவர்களால் பாடப்பட்ட சரித்திரத்தைக்கேட்டு மகிழ்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சிநேகிதர்களோடும், பலராமருடனும் கூடி சில விடங்களில் மதங்கொண்ட வண்டுகள் ரீங்காரம் பண்ணும்போது பாடுகின்றார். (௧௦)

சிலவிடங்களில் அம்ஸ பட்சிகளுடைய சப்தத்தை அநுசரித்து சத்தம் செய்கிறார். தன்சிநேகிதர்களைச்சிரிக்கச்செய்துகொண்டு கூத்தாடும்மயிலை அநுசரித்து கூத்தாடுகின்றார். (௧௧)

சிலவிடங்களில் பசுக்களுக்கும் கோபாலர்களுக்கும் மனோகரமாயும், மேகசப்தம்போல கம்பீரமுமானவார்த்தையால் வெகுதூரம் சென்ற பசுக்களை அவைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி அன்புடன் கூப்பிடுகின்றார். (௧௨)

துஷ்டமிருகங்களுக்குள் சிங்கம், புலி இவைகளிடத்தில் பயந்தவர்போல் சகோரபட்சி, கிரவுஞ்ச பட்சி, சக்கரவாக பட்சி, பரத்துவாஜபட்சி, மயில் இவை களின் சப்தத்தை அநுசரித்து சப்தம் செய்கிறார். (௧௩

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍋𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௧௪॥
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌲𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑌤𑍁𑌃 ॥௧௫॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌰𑌮𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍋𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ॥௧௬॥
𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌵𑍀𑌜𑌯𑌨𑍍 ॥௧௭॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌯𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌃 ॥௧௮॥

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌯𑌨𑍍 ।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍋—
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌦𑍀𑌶𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥௧௯॥

𑌯𑌤𑌿𑌵𑌿𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥௧௪॥ 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲 [illegible]
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑌤𑍁𑌃 ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌾

சிலவிடங்களில் விளையாடிவருத்தத்தையடைந்த அண்ணனாகிய இராமனை கோபர்களுடைய மடியை தலையணையாகவைத்து படுக்கச்செய்து, அவருடைய கால் முதலிய அங்கங்களைப்பிடித்து, தானே சிரமபரிகாரஞ் செய்தார்.

கோபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு, கூத்தாடும் பொழுதும், பாடும்பொழுதும், ஆடும் பொழுதும் அவர்களை இராமகிருஷ்ணர்கள் சிரித்துக்கொண்டு துதித்தார்கள். (௧௫)

கிருஷ்ணன் வேடிக்கையாகச் சண்டைசெய்து அதனால் வருத்தத்தை யடைந்து ஒருமரத்தினடியிற் சென்று அதனடியில் ஏற்படுத்திய தளிர்ப்படுக்கையில் ஒரு கோபனுடைய மடியில் தலையைவைத்துக்கொண்டுபடுத்தார். (௧௬)

(அச்சமயத்தில்) புண்ணியசாலிகளான சில கோபர்கள் அந்த மகாத்மாவினுடைய காலைப்பிடித்தார்கள். சிலர் விசிறியால் விசிறினார்கள். (௧௭)

ஓ அரசனே! இன்னும் சிலர் அவர்பேரில் மிகுந்த அன்புகொண்டு, அச்சமயத்திற்குத் தகுதியான மகாத்மாவினுடைய சரித்திரங்களை மெதுவாகப் பாடினார்கள். (௧௮)

இவ்விதம் இரகசியமான பரமாத்மாவின் தன்மையை உடைத்தானவராயும், லட்சுமிதேவியால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதத்தளிரை யுடைத்தானவராயும் உள்ளகிருஷ்ணர், மாயையால் நந்தகோபருக்குத்தான் பிள்ளையாகஇருப்பதைக் காட்டிக்கொண்டும், மனிதரால் செய்யமுடியாத அசாத்தியமான காரியங்களை செய்துகொண்டும் மனிதனைப்போலவேவிளையாடினர். (௧௯)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍇𑌶𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌖𑌾।
𑌸𑍁𑌬𑌲𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍॥ ॥௨௰॥

𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣।
𑌇𑌤𑍋 𑌽𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌲𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥ ॥௨௧॥

𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌃.

𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥ ॥௨௨॥

𑌸𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌖𑌰𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕᳚।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌬𑌲𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥ ௨௩॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌨𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍।
𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌭𑍀𑌣𑌿 𑌚॥ ॥௨௪॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍈𑌃 ॥௧௭॥௧௮॥ 𑌸𑌖𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌾𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 । 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿 ॥௧௯॥ 𑌬𑌾𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌕𑌥𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌵𑌧𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥௨௰॥ 𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌲𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 ॥௨௧॥௨௪॥

இராம கேசவர்களுக்கு சிநேகிதர்களான சிரீதாம னென்றும், சுபலனென்றும், தோககிருஷ்ணனென்றும் கூறும் இவர்கள் அன்புடன் அவர்களைப் பார்த்து இவ்விதம் சொன்னார்கள். (௨௰)

கோபர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மகாபலமுள்ள ஏ இராமா! துஷ்டர்களையடக்குகிற ஏ கிருஷ்ண! இதற்கு கொஞ்சதூரத்தில் அநேகம் பனைமரங்கள் நிறைந்த ஒரு பெரிய வனமானது இருக்கின்றது. (௨௧)

அவ்வனத்தில் பனம்பழங்கள் அதிகமாக விழுந்தும், விழுந்து கொண்டுமிருக்கின்றன. ஆனால் தேனுகனென்னும் ஒரு துஷ்ட அசுரனால் அவ்வனம் (ஒருவரும் வாராதபடி) காக்கப்பட்டுவருகிறது. (௨௨)

ஏ ராமா! ஏ கிருஷ்ண! அவ்வசுரன் அதிகபலமுள்ளவன். குரூரமான உருவமுள்ளவன். தன்னைப்போன்ற பலசாலிகளான அநேக பந்துக்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறான். (௨௩)

சத்துருக்களை அடக்குகிற ஏ கிருஷ்ண! மனிதர்களைச் சாப்பிடுகின்ற அவ்வசுரனுடைய பயத்தால் பசுக்களும் பட்சிகளும் அவ்விடம் செல்லுகிறதில்லை. (௨௪)

𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀𑌨𑍋𑌽𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍋𑌭𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௫॥
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ ॥௨௬॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌲𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂 ।
𑌬𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌕𑌂𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥ ௨௭ ॥
𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌤𑌙𑍍𑌗𑌜 𑌇𑌵𑍌𑌜𑌸𑌾 ।
𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌸𑌭𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌸𑌨𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌂𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௨௯॥
𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑍀 ।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑌰𑌤𑍍𑌖𑌲𑌃 ॥ ॥௩௦॥

𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌃॥௨௫॥௨௮॥ 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌨𑌗𑌂 𑌸𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂॥௨௯॥ 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾। 𑌕𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌂। 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑌰𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௦॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌃 𑌪𑌰𑌾

அவ்வனத்தில் உள்ள மிகுந்த இனிமையும், வாசனையுமுள்ள பழங்களை நாம்புசித்ததில்லை. (௨௫)

இப்போது அப்பழங்களின் வாசனை வீசுவதை அறிகிறோம். அவ்வாசனையால் அப்பழங்களின் மீது பிரியமுள்ளஎங்களுக்கு அப்பழங்களைச் சாப்பிடச் செய்யும்வ. இராமா! எங்களுக்கு அப்பழங்களின் மீதுமிகுந்த விருப்பமுண்டாகின்றது. அவ்விருப்பம் உனக்கு மிருக்குமானால், நாமெல்லோரும் அவ்விடம் செல்வோம்என்கிற சிநேகிதர்களின் வார்த்தையைக்கேட்டு, அவர்கள் கருத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு அக்கோபர்களுடன் அப்பனங்தோப்பை நோக்கிச் சென்றூர்கள். (௨௬)

பலராமர் அவ்வனத்துக்குட் புகுந்து யானைபோல் கைகளால் பனைமரங்களைஅசைத்து அவைகளிலுள்ள பழங்களை கீழேவிழச்செய்தார். (௨௭)

விழுந்த பழங்களின் சத்தத்தைக் கேட்ட தேனுகாசுரன், கழுதையின் ரூபங்கொண்டு பூமி, மலை இவைகள் நடுங்கும்படி அவ்வனத்திற்கு ஓடிவந்தான். (௨௮)

மகாபலமுடைய கழுதைரூபங்கொண்ட அவ்வசுரன்; பின்னங்கால்களால்பலமாக மார்பில் உதைத்துக்கொண்டு வேகமாக நெருங்கி கா, கா வென்று சப்தித்துக்கொண்டு திரிந்தான். (௨௯)

கழுதையாகிய அவ்வசுரன் இராமனுடைய சமீபத்தில் வந்து,புறங்காட்டி நின்றான். (௩௦)

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌪𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥ ॥௩௧॥
𑌸 𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌤𑍃𑌣𑌰𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௩௨॥
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌾𑌲𑌃 𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌸 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥
𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍀𑌲𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌖𑌰𑌦𑍇𑌹𑌹𑌤𑌾𑌹𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 ॥ ॥௩௪॥
𑌨𑍈𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌓𑌤𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌟𑌃 ॥ ॥௩௫॥
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑍋 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 ।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌹𑌤𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ॥௩௬॥

𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌵𑌃 । 𑌚𑌰𑌣𑍌𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍌 𑌬𑌲𑌾𑌯 𑌬𑌲𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥௩௧॥ **𑌸 𑌇𑌤𑌿** ॥ 𑌤𑍃𑌣𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 ॥௩௨॥௩௩॥ **𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌖𑌰𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌚 ॥௩௪॥ **𑌨𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍋𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌟 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌟𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍

பிறகு இராமனைக் கொல்வதற்காக கோபத்துடன் பின்னங்கால்களால் உதைத்தான். (௩௧)

பலராமர் ஒருகையால் அக்கழுதையின் இருகால்களையும் பிடித்து, தலைக்குமேலெடுத்து உயிர் நீங்கும்படி சுற்றிப் பனைமரங்களின் மீது எறிந்தார். (௩௨)

உயிர் நீங்கின அவ்வசுரன் பனைமரத்தின் மீது விழுந்து, அம்மரம் பக்கத்திலிருந்த மரத்தின் மீது சாய்ந்து முறிந்துவிட்டது. பக்கத்திலிருந்த மரமும் மற்றொரு மரத்தின் மீது சாய அந்த மரம் மற்றொரு மரத்தின் மீது சாய்ந்து சாய்ந்தன. (௩௩)

விளையாட்டாக பலராமனால் சுற்றி எறியப்பட்ட அவ்வசுரனுடைய கழுதையுடலால் முறிக்கப்பட்ட சிலமரங்கள் பக்கத்திலிருந்த மரங்களையும் முறிக்க, பெருங்காற்றினால் மரங்கள் அசைவதுபோல அங்குள்ள மரங்களெல்லாம் அசைந்தன. (௩௪)

ஏ அரசனே! நூல் துணிகளிற் சேர்ந்திருப்பதுபோல, இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கும் மகிமையுள்ள பகவான் இக்காரியஞ் செய்தது ஆச்சரியமல்ல. (௩௫)

(இச்செய்திகேட்ட) அத்தேனுகாசுரனுடைய பந்துக்களும் கழுதைகளும் பங்கொண்டு, இராமகிருஷ்ணர் இருவரையும் கொல்வதற்காக எதிர்த்துவந்தார்கள். (௩௬)

தாம்ஸ்தாநாபதத: க்ருஷ்ணோ ராமஶ்ச ந்ருப லீலயா ।
க்ருஹீத்வா பஶ்சாச்சரணாந் ப்ராஹிணோத் த்ருணராஜஸு ॥ ॥௧௭॥
பலப்ரகரஸங்கீர்ணம் தைத்யதேஹைர் கதாஸுபி: ।
ரராஜ ஸா தாலபூரப்ரைரிவ நபஸ்ஸ்தலீ ॥ ॥௧௮॥
தயோஸ்தத்ஸாஹஸம் கர்ம நிஶாம்ய விபுதாதய: ।
ஸஸ்ருஜு: புஷ்பவர்ஷாணி சக்ருர்வாத்யாநி துஷ்டுவு: ॥௧௯॥
அத தாலபலாந்யாதுர் மநுஷ்யா கதஸாத்வஸா: ।
த்ருணம் ச பஶவஶ்சேருர்ஹததேநுககாநநே ॥ ॥௨௦॥
க்ருஷ்ண: கமலபத்ராக்ஷ: புண்யஶ்ரவணகீர்தந: ।
ஸ்தூயமாநோऽநுகைர்கோபைஸ்ஸாக்ரஜோ வ்ரஜமாவிஶத் ॥௨௧॥

[illegible] ॥௧௬॥௧௭॥ பலேதி ॥ [illegible] ரராஜ । தத்ர பலப்ரகரஸங்கீர்ணாபிர்தைத்யதேஹை: ஸா தாலா[illegible] ப்ரஸூஸங்கீர்ணா[illegible] நபஸ்ஸ்தலீ ஸம்பாதநம் ॥ ௧௮ ॥ ௧௯ ॥ அதேதி ॥ [illegible] ॥௨௦॥௨௧॥ க்ருஷ்ண இதி ॥ கோபஜோபி: [illegible] பலம் பஹுலவநாநி ப்ரஸூநாநி ச யஸ்ய [illegible] யஸ்ய தம் ச தம் ச ஶ்ரீக்ருஷ்ணஶ்ரீக்ருஷ்ண: [illegible] ॥௨௨॥ [illegible] ஸாரவம் [illegible] । [illegible] தாவம் । [illegible] । [illegible]

அப்பொழுது இராமகிருஷ்ணர் இருவரும் விளையாட்டாக ஒவ்வொரு கழுதையையும் பின்னங்கால்களைப் பிடித்து பனைமரங்களின் மீது எறிந்தார்கள். (௧௭)

பழங்களாலும், உயிர் நீங்கின அசுரர்களாலும் நிறைந்த அம்மரங்கள் மேகங்களால் நிறைந்த ஆகாயம்போல் காணப்பட்டன. (௧௮)

இராமகிருஷ்ணர் இருவரும் செய்த இச்செய்கையைக்கண்டு தேவர்கள் முதலானவர்கள் புட்பங்களை வருஷித்து, வாத்திய கோஷத்தோடு அவர்களை துதித்தார்கள். (௧௯)

பிறகு அவ்வசுரர்களுடைய தொந்தரை நீங்கின பின் அக்காட்டில் உள்ள பழங்களை மனிதர்கள் பயமில்லாமல் புசித்து சுகித்தார்கள். பசுக்களும் அவ்விடத்திலுள்ள புற்களை சுகமாகமேய்ந்தன. (௨௦)

கமலம் போன்ற கண்களுடையவராயும், புண்ணியகரமான சரித்திரமுள்ளவருமான கிருஷ்ணன், தம்முடன் வருகிற கோபர்களால் துதிசெய்யப்பட்டு, தமையனுடன் கோகுலம் சென்றார். (௨௧)

𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌰𑌜𑌶𑍍𑌛𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌬𑌦𑍍𑌧𑌬𑌰𑍍𑌹—
𑌵𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌚𑌾𑌰𑍁𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍।
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑍈𑌰𑍁𑌪𑌗𑍀𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥சஉ॥

𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌖𑌸𑌾𑌰𑌘𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈—
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌜𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌹𑌾𑌸𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥ ॥சங॥

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍇।
𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ ॥சச॥

𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌮𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍌 ॥ ॥சரு॥

𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾। [illegible]
[illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥சங॥ [illegible]

பசுக்கள் நடப்பதாலுண்டாகும் புழுதிசேர்ந்த முன்மயிரையும், மயில் தோகையையும்உடைத்தானவராயும், காட்டுப்பூக்களால்அழகிய பார்வையுள்ளவராயும், புன்சிரிப்புடையவராயும், புள்ளாங்குழலைவாசித்துக் கொண்டு, பின்வரும் கோபர்களால் துதிக்கப்படும் கீர்த்தியுள்ளவருமான அக்கிருஷ்ணரைப் பார்க்க ஆவல் கொண்ட கண்களையுடைத்தான கோபஸ்ரீகள் கூட்டங்கூடி எதிர் கொண்டுவந்தார்கள். (சஉ)

அக்கோபஸ்திரீகள் அப்பகலில் முகுந்தருடைய முகவிலாசமாகிய தேனை கண்களாகிற வண்டுக்களால் திருப்தியாகக் குடித்து, அவருடைய பிரிவினுல் உண்டாயிருந்த வருத்தத்தை நீக்கிக் கொண்டார்கள். வெட்கம், சிரிப்பு, வணக்கம் இவைகளடங்கிய அக்கோபஸ்திரீகளுடைய கடைக்கண் பார்வைகளாகிற வெகுமதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பசுக்களின் கொட்டகைக்குள் புகுந்தார். (சங)

பிள்ளைகளிடம்அன்புள்ள ரோகிணி யசோதை இவர்கள் பிள்ளைகளாகிற இராமகிருஷ்ணர்களுக்கு அக்காலத்திற்கும் தங்களிஷ்டத்திற்கும் ஒத்ததான நல்ல ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். (சச)

அப்பொழுது இராமகிருஷ்ணர்கள் சிரமபரிகாரத்திற்காக எண்ணெயால் தேகத்தை தேய்க்கப்பட்டு, ஸ்நானஞ்செய்து, அழகிய வஸ்திரங்களை யணிந்து, மாலை, சந்தனம் இவைகளால் அலங்கரித்துக்கொண்டு, தம் தாய்மார்களால் கொடுக்கப்பெற்ற அன்னபானுதிகளைப் புசித்து, அவர்களால் செல்லம் கொடுக்கப்பெற்று, நல்ல படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு சுகமாக கோகுலத்தில் நித்திரை செய்தார்கள். (சரு-சசு)

𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌪𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ॥ ॥௪௬॥
𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌚𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।

𑌕𑌾𑌳𑍀𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌜𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌃.

𑌯𑌯𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌂 𑌸𑌖𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥ ॥௪௭॥
𑌅𑌥 𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌘𑌾𑌤𑌪𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌪𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௪௮॥
𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹॥ ॥௪௯॥
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌜𑍀𑌵𑌯𑌤𑍍॥ ॥௫௦॥
𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௫௧॥

𑌸𑌮𑌜𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑌃। 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾

அரசேன ! ஒரு சமயத்தில் கிருஷ்ணன் இராமனில்லாமல்மற்றசிநேகிதர்களுடன் பிருந்தாவனத்தில் சஞ்சரித்துவிட்டு யமுனாநதிக்குச் சென்றார். (௪எ)

அவ்விடத்தில் கோபர்களும் பசுக்களும் வெயிலில் தொந்தரையடைந்து தாகமுள்ளவர்களாய் விஷசம்பந்தத்தால் கெடுதியடைந்துள்ள யமுனாநதியின் ஜலத்தைக் குடித்தார்கள். (௪அ)

ஏ குருகுலசிரேஷ்டனே! அவர்கள் விஷசம்பந்தமான ஜலத்தை சாப்பிட்டவுடன் தெய்வகதியால் ஸ்மரணையற்று மூர்ச்சையடைந்து உயிர்நீங்கி கீழே விழுந்தார்கள். (௪கூ)

யோகிசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வராகிய கிருஷ்ணன் உயிர் நீங்கி கீழெ விழுந்திருக்கும் கோபர்களையும் பசுக்களையும் பார்த்து அமிர்தத்தை கொட்டுகிற தமது பார்வையால் தன்னையே தாளுகநம்பியிருக்கும் அவர்களை அப்பொழுதே பிழைக்கும்படி செய்தார். (ருo)

அவர்கள் உடனே உணர்வு அடைந்தவர்களாகி ஜலத்தினருகி லிருந்து எழுந்து, ஒருவரை யொருவர் பார்த்து ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். (ருக)

அன்வமம்ஸத தத்³ராஜந் கோ³விந்தா³னுக்³ரஹேக்ஷிதம் ।
பீத்வா விஷம் பரேதஸ்ய புனருத்தா²னமாத்மந:॥ ॥௫௨॥

இதிஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்தே⁴
தே⁴னுகாஸுர வதோ⁴ நாம
பஞ்சத³ஶோத்⁴யாய:.

தீ³தாம்ருதிர்த்³ராக்³யாஸ்ய தி³வ்யேக்ஷேதயேதி॥௫௧॥௫௨॥

இதிபா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் பஞ்சத³ஶோऽத்⁴யாய:.

ஓ அரசனே ! அவர்கள் விஷஜலத்தைச் சாப்பிட்டு, பிணமாகக் கிடந்து மறுபடி பிழைத்தெழுந்தது, கோவிந்தனுடை பார்வையாகிற அநுகிரகத்தால் ஏற்பட்டதென்று எண்ணினார்கள். (௫௨)

15-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ஶ்ரீபா³த³ராயணி꞉॥

விலோக்ய தூ³ஷிதாம் க்ருஷ்ணாம் க்ருஷ்ண꞉ க்ருஷ்ணாஹிநா விபு⁴꞉ ।
தஸ்யா விஶுத்³தி⁴மந்விச்ச²ந் ஸர்பம் தமுத³வாஸயத் ॥ ॥௧॥

॥ராஜா॥

கத²மந்தர்ஜலேऽகா³தே⁴ ந்யக்³ருஹ்ணாத்³ப⁴க³வாநஹிம் ।
ஸ வை ப³ஹுயுகா³வாஸம் யதா²ஸீத்³விப்ர கத்²யதாம் ॥ ॥௨॥
ப்³ரஹ்மந் ப⁴க³வதஸ்தஸ்ய பூ⁴ம்ந꞉ ஸ்வச்ச²ந்த³வர்திந꞉ ।
கோ³பாலோதா³ரசரிதம் கஸ்த்ருப்யேதாம்ருதம் ஜுஷந் ॥ ॥௩॥

ஷோட³ஶே காலியஸ்யாத² நிக்³ரஹோऽயம் நிரூப்யதே ।
தத்³வதூ⁴பி⁴꞉ ஸ்துதேநாத² க்ருஷ்ணேநாநுக்³ரஹ꞉ க்ருத꞉ ॥
ஸகா²ராஸஹநேதேயாத் ஜக்³த்⁴வா தாஸகோ⁴ந்யபம் ।
ஶ்ரீகாந்தோ ந்ருத்யத்ஶ்ரீஸ்தா²ணாரம்மே காலியஸ்ய கலாநிதி⁴꞉ ॥

விலோக்யேதி ॥ உத³வாஸயத் நிஷ்காஸிதவாந் ॥௧॥ **கத²மிதி** ॥ ப³ஹூநி யுகா³நி ஆவாஸோ யஸ்ய தமஹிம் ஸ வை க்ருஷ்ண꞉ அக³ாதே⁴ அந்தர்ஜலே கத²ம் ந்யக்³ருஹ்ணாத் கேந ப்ரகாரேணாஸீத் । கத²ம் வா ப³ஹூநி யுகா³நி ஆவாஸோ யதா² ப⁴வதி ததா² । கேந ப்ரகாரேண ஸ வை தத்ராஸீதி³தி யத்தத் கத்²யதாமிதி ॥௨॥ **ப்³ரஹ்மந்நிதி** ॥ கோ³பாலேஷு உதா³ரம் சரிதம் ததே³வாம்ருதம் க꞉ கத²ம் த்ருப்யேதி³தி ॥௩॥ **காலிந்த்³யாமிதி** ॥ ஶ்ருத்வா ரமணம் வத்ஸநாத³ம் வயோயஸ்ய ஸ꞉ । ஸ தத³வரி மண்ட³த꞉ வமா꞉ யஸ்மிந் வத

16-வது அத்தியாயம்.

காளிங்கமர்த்தனம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

(எல்லாம் அறிந்தவரான) ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காளசர்ப்பத்தால் யமுனை யாறு கெடுக்கப்பட்டதென்று அறிந்து, அதை சுத்தப்படுத்துவதற்காக அப் பாம்பை வெளியேற்றிவிட்டார். (௧)

பரிட்சித்துவினவுகிறார்.

ஏ வேதியரே! அநேக யுகங்களாக மிகுந்த ஆழமுள்ள அந்த மடுவில் வசித்துவந்த காளசர்ப்பத்தை கிருஷ்ணபகவான் எவ்விதமாக அடக்கினரென் பதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். (௨)

உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். எங்கும் வியாபித்தவராயும், சுதந்தரராயு முள்ள பகவானுடைய அவதாரங்களில் செய்த சரித்திரமாகிய அமிர்தத்தை கண்டு போதும் என்று சொல்வாரொருவருமில்லை. (௩)

॥ஸ்ரீஶுக:॥

காலிந்த்³யாம் காலியஸ்யாஸீத்³த்⁴ரத³: கஶ்சித்³விஷாக்³நிநா ।
ஶ்ரப்யமாணபயா யஸ்மிந்பதந்த்யாகாஶகா³: க²கா³:॥ ॥௪॥

விப்ருஷ்மதா விஷோதோ³ர்மிமாருதேநாபி⁴மர்ஶிதா:।
ம்ரியந்தே தீரகா³ யஸ்ய ப்ராணிந: ஸ்தி²ரஜங்க³மா:॥ ॥௫॥

தம் சண்ட³வேக³விஷவீர்யமவேக்ஷ்ய தேந
து³ஷ்டாம் நதீ³ம் ச க²லஸம்யமநாவதார:।
க்ருஷ்ண: கத³ம்ப³மதி⁴ருஹ்ய ததோऽதிதுங்க³ம்
ஆஸ்போ²ட்ய கா³ட⁴ரஶநோ ந்யபதத்³விஷோதே³॥ ॥௬॥

டீ॥ ௪॥ விப்ருஷ்மதேதி॥ கிஞ்ச விப்ருஷ்மதா ஸம்பந்நகணபங்க்தேந விஷோத³தரங்க³ஸ்பர்ஶமாருதேந ஸ்ப்ருஷ்டா:। யஸ்ய தீரகா³: ம்ரியந்தே ஸஹ்ரத³ ஆஸீதி³தி॥ ௫॥ தமிதி॥ தஞ்சாஸ்யம் சண்டோ³வேகோ³யஸ்ய தத்³விஷம் வீர்யம் யஸ்ய தம் கத³ம்ப³மிதி பா⁴விநா ஸ்ரீக்ருஷ்ணசரணஸ்பர்ஶமாஹாத்ம்யேந ஸ ஏக ஏவ தத்ர ந ஶுஷ்க:। ஸுதா⁴ஹரதா க³ருத்மதாம்ருதம் தத்ராஸ்தா²பீதி ச பதா³நாம் தத்ர ஆஸ்போ²ட்ய பா³ஹூ ஸங்க⁴ட்ய ஆஹத்ய கா³ட⁴ம் த்³ருட⁴ம் ப³த்³தா⁴ ரஶநா காஞ்சீ யேந ஸ ததா²॥ ௬॥ ஸர்பேதி॥ ஸர்பஸ்ய ஹ்ரத³: பா⁴ரஶ்ரேஷ்ட²ஸ்ய பதந வேகே³ண ஸங்க்ஷோபி⁴தாநாம் உரகா³ணாம் விஷோல்ப³ணநிஶ்வாஸாக்³நிநா ஸ்யஸ: விஷேணகஷாயீக்ருதா ப⁴யங்கரா உத்³கூ⁴ர்ணயோர்யஸ்ய ஸ: சதுர்ஹஸ்தஶதம் யதா² ப்லுதஸ்தத:ப்ரஸ்ருத:। நைதச்சித்ரமித்யாஹ அநந்தப³லஸ்யேதி॥ ௭॥ தஸ்யேதி॥ விஹரதோ ஹஸ்தத³ண்டா³ஹதோத³ககோ⁴ஷம் ஶ்ருத்வா தத: ஸ்வஸத³நாபி⁴ப⁴வம் ச நிரீக்ஷ்ய தத³ஸஹமாந: ஸர்ப:ஸஞ்ஜாதராக³:

ஶுகர் கூறுகிறார்.

ஆகாயத்தில் பறக்கிற பட்சிகளை தகிக்கும்படியான விஷநெருப்பின் ஜ்வாலை கிளம்புகிற ஜலமுடைய, யமுனாநதிக்குள் காளிங்க மடுவொன்றிருந்தது. (௪)

அம்மடுவின் அலைகளிலிருந்து கிளம்புகிற நீர்த்திவலைகளுடன் வீசும் காற்றுப் பட்டு அக்கரையிலுள்ள தாவரஜங்கமங்கள் யாவும் நசித்துவந்தது. (௫)

துஷ்டர்களை அடக்குவதற்காகவே அவதாரம் செய்திருக்கிற கிருஷ்ணபகவான், அப்பாம்பு உக்கிரமும், வேகமுமுள்ள விஷத்தையுடைய தென்றும்' அவ்விஷத்தால் இவ்வாற்று ஜலம் கெடுதியடைந்திருக்கிற தென்பதையும் அறிந்து, இடுப்பிலுள்ள வஸ்திரமுதலானவைகளை நன்றாய் இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு, அக்கரையோரத்திலிருந்த உயர்ந்த கடம்பமரத்தின்மீது ஏறி, அம்மடுவில் குதித்தார். (௬)

ஸர்பஹ்ரத³: புருஷஸாரநிபாதவேக³
ஸங்க்ஷோபி⁴தோரக³விஷோச்ச்²வஸிதாம்பு³ராஶி:।
பர்யக் ப்லுதோ விஷகஷாயவிபீ⁴ஷணோர்மி:—
தா⁴வந்த⁴நுஶ்ஶதமநந்தப³லஸ்ய கிம் தத்॥ ॥௭॥

தஸ்ய ஹ்ரதே³ விஹரதோ பு⁴ஜத³ண்ட³கூ⁴ர்ண
வார்கோ⁴ஷமங்க³ வரவாரணவிக்ரமஸ்ய।
ஆஶ்ருத்ய தத்ஸ்வஸத³நாபி⁴ப⁴வம் நிரீக்ஷ்ய
சக்ஷு:ஶ்ரவா: ஸமஸரத்தத³ம்ருஷ்யமாண:॥ ॥௮॥

தம் ப்ரேக்ஷணீயஸுகுமாரக⁴நாவதா³தம்
ஶ்ரீவத்ஸபீதவஸநம் ஸ்மிதஸுந்த³ராஸ்யம்।
க்ரீட³ந்தமப்ரதிப⁴யம் கமலோத³ராங்க்⁴ரிம்
ஸந்த³ஶ்ய மர்மஸு ருஷா பு⁴ஜயா சசா²த³॥ ॥௯॥

தம் நாக³போ⁴க³பரிவீதமத்³ருஷ்டசேஷ்ட—
மாலோக்ய தத்ப்ரியஸகா²: பஶுபா ப்⁴ருஶார்தா:।

॥௮॥ தத்³தி॥ ப்ரேக்ஷணீயஶ்ச ஸுகுமாரஶ்ச க⁴நவத³வதா³தஶ்ச தம் ஶ்ரீவத்ஸ பீதவஸநம் ஶ்ரீவத்ஸ ஸம்யுக்தபீதவஸ்த்ரம் யஸ்ய தம் பு⁴ஜயா போ⁴கே³ந சா²த³ ஸ்வேஷ்டயத்॥௯॥ தத்³தி॥ ஸ: ப்ரியோயேஷாம் தே தத்ப்ரியா:

கிருஷ்ணபகவான் விழுந்த வேகத்தினால் அம்மடுவின்ஜலம்மேலே கிளம்பி மனங்கலங்கிய பாம்புகளின் விஷத்தினால் கியாஷம் போலாகி பயங்கரமான அலைகளோடு கூடியதாய் வானவில்லைப் போன்ற வர்ணமடைந்து நான்கு பக்கங்களிலும் பரவியது. மகிமையுள்ள கிருஷ்ணபகவானுக்கு இக்காரியம் எம்மாத்திரம் ? (௭)

மங்களகரமாகிய அரசனே ! மதயானைபோன்ற பலமுள்ளவரும், நீண்ட கைகளைச் சுழற்றி சப்தமுண்டாக நீந்தி விளையாடிக்கொண்டிருப்பவருமான கிருஷ்ணபகவானுடைய வரவை அறிந்த காளிங்கன், அதைப் பொறுமல், தனக்கு பெருங்குறை யுண்டானதென்று நினைத்து வெளிக்கிளம்பினன். (அ)

(அப்பொழுது) அழகும், மிருதுவும் பொருந்தி நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமுடையவராயும், ஸ்ரீ வச்சம், பீதாம்பரமுதலியவைகளை அணிந்தவராயும், புன்சிரிப்புள்ள அழகிய முகமுடையவராயும், தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை உடையவராயும், சமமற்ற பலமுடையவராயும், அங்கு விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானிடம் காளிங்க சர்ப்பம் சென்று, அவருடைய மர்மஸ்தானங்களில் கடித்து, தன்னுடலால் அவரை சுற்றிக்கொண்டது. (௯)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌰𑍍𑌥𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌾
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌕𑌭𑌯𑌮𑍂𑌢𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃॥ ॥௧௦॥
𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇॥ ॥௧௧॥
𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌭𑌯𑌶𑌂𑌸𑌿𑌨𑌃॥ ॥௧௨॥
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌗𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍॥ ॥௧௩॥
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌭𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃॥ ॥௧௪॥

𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇𑌽𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥௧௦॥௧௧॥ **𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿**॥ 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃। 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌉𑌲𑍍𑌕𑌾𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃। 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇॥௧௨॥ **𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌭𑌯𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃। 𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾॥௧௩॥ **𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌨 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃॥௧௪॥ **𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌵𑌸

இவ்விதம் காளிங்கனால் சுற்றப்பட்டவராயும், யாதொரு செய்கையுமில்லாதவராயு மிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்த சிநேகிதர்கள், மிக்க வருத்தங்கொண்டு, அவரிடத்தில் தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்தவர்களாகையால், அவருக்கு நேரிட்டிருக்கும் ஆபத்துகாரணமாக உண்டான துக்கத்தினால் மதிமயங்கி கிழேவிழுந்து விட்டார்கள். (௰)

(அச்சமயத்தில்) பசுக்களும், எருதுகளும், இளங்கன்றுகளும் அவ்வவஸ்தையை யடைந்த கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துக்கொண்டு, வருத்தத்தினால் கதறிக்கொண்டு, அழுகிறவைகள்போல் நின்றன. (௧௧)

(அச்சமயத்தில்) கோகுலத்தில் ஆகாயத்திலிருந்து கொள்ளிக்கட்டைகள் விழுந்தன, யாவருக்கும் இடதுகண் துடித்தது, பூகம்பம் உண்டாயிற்று ஆகிய இம் மூன்றுவிதமான உற்பாதங்கள் ஆபத்து நெருங்கிவிட்டதென்பதைக் காட்ட கோகுலத்தில் காணப்பட்டன. (௧௨)

அப்பொழுது நந்தன்முதலிய கோபர்கள் அவ்வவசகுனங்களைப் பார்த்து நிரம்பவும் பயந்து இராமனைவிட்டுப் பிரிந்து, பசுக்களை மேய்ப்பதற்காக கிருஷ்ணன் போயிருப்பதை யறிந்து, கிருஷ்ணனுடைய உண்மையை அறியாதவர்களானதால், அவருக்கு நாசம் வந்துவிட்டது; அதற்காகவே இவ்வவசகுனங்கள் உண்டானதென்றும் எண்ணிக்கொண்டு அக்கிருஷ்ணனையே தங்கள் பிராணன்களாகவும் மனங்களாகவும் அபிமானித்து அதிகப்பயத்தினாலும், துக்கத்தினாலும் தொந்தரையடைந்தார்கள். (௧௩-௧௪)

𑌆𑌬𑌾𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌪𑌶𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾𑌃 ॥ ॥௧௫॥
𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ ॥௧௬॥
𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌦𑍈𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌤𑌟𑌮𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌯𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌶𑌨𑌿
𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌯𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௧௮॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃॥௧௫॥ **𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍॥௧௬॥ **𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌭𑌗𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍈𑌸𑍍𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣॥௧௭॥ 𑌪𑌦𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — **𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿**॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑍋𑌹𑌨𑍇𑌨 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௧௮॥ **𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿**॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾

மங்களகரனை அரசனே! கோகுலத்தில் வசித்த இளம்பிள்ளைகள் முதல் வயது சென்ற கிழவர்வரைக்குமுள்ளயாவருக்கும்கிருஷ்ணனைப்பார்க்கவேண்டு மென்கிறவிருப்பமுண்டாய் மிகவும் வருந்தி அவ்விடமிருந்துபுறப்பட்டார்கள்.

அப்பொழுது பகவானுகிய ரோகிணியின் குமாரரான இராமர் தன் தம்பி யாகிய கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை அறிந்தவரானதால் (தான் சிறிதும் மய ங்காமல்) அவரைக்குறித்து பயந்து அதிக வருத்தப்படும். கோபர்களைப பார் த்து சிறிது சிரித்தாரேயல்லது வேறென்றும்பேசவில்லை. (௧௬)

அக்கோபர்கள் கிருஷ்ணபகவான் போயிருக்கும் இடத்தை யறியாதவர் களானதால் உத்தம புருஷர்களுக்குரிய ரேகைகளடங்கிய அவருடைய பாதவ டிகளை பார்த்துக்கொண்டு அவ்வழியே அவரைத்தேடிக்கொண்டு சென்று யமு னையாற்றங் கரையை யடைந்தார்கள். (௧௭)

கோபர்கள் கிருஷ்ணபகவான் போயிருக்கும வழியில் பசுக்களுடையஅடி களுக்கும் அவைகளை மேய்க்கிறவர்களுடைய அடிகளுக்கும் இடையிடையே காணப்படும் கிருஷ்ணபகவனுடையஅடிச்சுவடுகளில் தாமரைப்பூ, யவம்அங்கு சம்அசனி துவஜம் முதலிய குறிகளடங்கியிருக்கக்கண்டுஅவ்வழியே வேகமாக கிருஷ்ணபகவானிருக்குமிடம் சென்றார்கள். (௧௮)

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌗𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑍀𑌤𑌕𑌾𑌯𑌂
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍇 |
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌢𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 || ||௧௯||
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 |
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾-
𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 || ||௨௦||
𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 |
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌸𑌨𑍍
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌃 || ||௨௧||
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 || ||௨௨||

𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 | 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃 ||௧௯|| 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 || 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 ||௨௦||௨௧|| [illegible] || 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 | 𑌅𑌤𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰

மடுவின் நடுவில் கிருஷ்ண பகவானை பெரிய பாம்பு சுற்றிக்கொண்டிருப்பதையும் அவர் தவம் பண்ணுகிறவர்போல் அசைவற்றிருப்பதையும் அங்கிருந்த கோபர்கள் மயங்கித்தரையில் விழுந்துகிடப்பதையும் பசுக்கள் கதறுகிறதையும் அறிந்து மிக்க வருத்தத்தையடைந்தார்கள். ௧௯

பகவானுகிய அநந்தரிடத்தில் பிரியமும் அவருடையசிநேகம் புன்சிரிப்போடுகூடிய பார்வை இனிமையான பேச்சு முதலியவைகளில் எண்ணமுமுடையவர்களான கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணபகவானுக்கு உண்டாயிருக்கும் ஆபத்தைப்பார்த்து மிகுந்த வருத்தத்தையடைந்து இம்மூவுலகமும் பிரியப்படத்தக்கவஸ்துஏதுவோஅது இல்லாமற் போய்விட்டதென்று நினைத்தார்கள். (௨௰)

அந்த கோபஸ்திரீகள், கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஆபத்துநேரிட்டதென்று மிகவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் யசோதையைப் பார்த்து, அதிகவருத்தமடைந்து முன்நடந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லியழுதுகொண்டும்கிருஷ்ணபகவானுடைய முகத்தையேபார்த்துக் கொண்டும் உணவற்ற உடலோடு கூடி உட்கார்ந்தார்கள். (௨௧)

கிருஷ்ணபகவானைத் தமது பிராணனுகக் கொண்டிருந்த நந்தன் முதலானவர்கள் (கிருஷ்ணபகவானுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தை சகிக்கமுடியாமல்) அந்த மடுவுக்குள் இறங்குவதைப் பார்த்து, கிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமையை யறிந்த பலராமர் தடுத்தார். (௨௨)

इत्थं स्वगोकुलमनन्यगतिं निरीक्ष्य
सस्त्रीकुमारमतिदुःखितमात्महेतोः।
आज्ञाय मर्त्यपदवीमनुवर्तमानः
स्थित्वा मुहूर्तमुदतिष्ठदुरङ्गबन्धात् ॥ ॥௧௯॥

तत्प्रथ्यमानवपुषा व्यथितात्मभोग—
स्त्यक्त्वोन्नमय्य कुपितः स्वफणान् भुजङ्गः ।
तस्थौ श्वसञ्छ्वसनरन्ध्रविषाम्बरीष—
स्तब्धेक्षणोल्मुकमुखो हरिमीक्षमाणः ॥ ॥௨௦॥

तं जिह्वया द्विशिखया परिलेलिहानं
द्वे सृक्वणी ह्यतिकरालविषाग्निदृष्टिम्।
क्रीडन्नमुं परिससार यथा खगेन्द्रो—
बभ्राम सोऽप्यवसरं प्रसमीक्षमाणः॥ ॥௨௧॥

हेतोः स्वगोकुलमतिदुःखितमाज्ञाय उरगबन्धादुदतिष्ठदित्यन्वयः॥ ௧௯॥ तदिति॥ तस्य प्रथ्यमानेन प्रपञ्च्यमानेन वपुषा व्यथिता आत्मभोगाः शरीरं यस्य सः । भुजङ्गः कृष्णं त्यक्त्वा कुपितः स्वफणानुन्नमय्य श्वसन् केवलमीक्षमाणस्तस्थौ। कथंभूतः । श्वसनरन्ध्रेषु नासाविवरेषु विषं यस्य स तथा । अम्बरीषं भ्राष्ट्रः । [illegible] तद्वत् स्तब्धानि निस्तब्धानि ईक्षणानि यस्य स तथा उल्मुकानि इव मुखानि यस्य स च स च॥௨௦॥ तमिति ॥ हरिः सृक्वणी । तत्र

இவ்விதம் தன்னைத் தவிர வேறு கதியில்லாதவரும், தனக்காக அதிக வருத்தத்தை யடைந்தவருமான ஸ்திரீகள், குழந்தைகள் முதலானவர்களோடு கூடியகோபர்களைப் பார்த்த பகவானாகிய கிருஷ்ணன் மனிதர்களின் சுபாவத்தை அநுசரித்து ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குப் பிறகு, காளிங்கனை விட்டு மேலே கிளம்பினார். (௧௯)

காளிங்கசர்ப்பமானது கிருஷ்ணபகவான் தமது உடலை பருககச்செய்ததனால், உபத்திரவம் மடைந்து கிருஷ்ண பகவானை விட்டு கோபத்துடன் தனது படங்களைத் தூக்கிக்கொண்டும் மூக்குகளின் வழியாக விஷத்தை கக்கிக் கொண்டும் மழுவைப்போன்ற கண்களையுடையதாயும் கொள்ளிக்கட்டை போன்ற முகத்துடனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டுநின்றது. (௨௦)

இரண்டு கிளையாகப்பிரிந்த நாக்கினால் தன் கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டு அதிக உக்கிரமான விஷாக்கினியோடு கூடிய கண்களோடு தன்னைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிற காளிங்கனது (சிரத்தின் மீது பாதத்தைவைக்க) சமயம் பார்த்துக்கொண்டு கருடனைப்போல் சுற்றி விளையாடினார். (௨௧)

ஏவம் பரிப்⁴ரமஹதௌஜஸமுந்நதாம்ஸ—
ஆநம்ய தத்ப்ருʼது²ஶிர꞉ஸ்வதி⁴ரூட⁴ ஆத்³ய꞉।
தந்மூர்த⁴ரத்நநிகரஸ்பர்ஶாதிதாம்ர—
பாதா³ம்பு³ஜோ(அ)கி²லகலாதி³கு³ருர்நநர்த॥ ॥௨௬॥

தம் நர்துமுத்³யதமவேக்ஷ்ய ததா³ ததீ³ய
க³ந்த⁴ர்வஸித்³த⁴முநிசாரணதே³வவத்⁴வ꞉।
ப்ரீத்யா ம்ருʼத³ங்க³பணவாநகவாத்³யகீ³த
புஷ்போபஹாரநுதிபி⁴꞉ ஸஹஸோபஸேது³꞉॥ ॥௨௭॥

யத்³யச்சி²ரோ ந நமதே(அ)ங்க³ ஶதைகஶீர்ஷ்ண—
ஸ்தத்தந்மமர்த³ க²ரத³ண்ட³த⁴ரோ(அ)ங்க்⁴ரிபாதை꞉।
க்ஷீணாயுஷோ ப்⁴ரமத உல்ப³ணமாஸ்யதோ(அ)ஸ்ருʼங்—
நஸ்தோ வமந்பரமகஶ்மலமாப நாக³꞉॥ ॥௨௮॥

ஸம்ஸ்பர்ஶம் பரிஸ்ஸரபரிதோ ப்⁴ரமத்³ரூ । ஸுதீக்ஷ்ணா விஷாக்³நியுக்தா த்³ருʼஷ்டிர்யஸ்ய தயா। ஜிஹ்வயா லேலிஹ்யத இதி ப்ரதீகம் ॥ ௨௫ ॥ ஏவமிதி॥ ஏவம் பரிப்⁴ரமேணைவ ஹதமோஜோ யஸ்ய தம் உந்நத ஸ்கந்த⁴யஸ்ய தம் தஸ்ய ப்ருʼது²ஷு யே ரத்நநிகரா꞉ தேஷாம் ஸ்பர்ஶேந அதிதாம்ரம் பாதா³ம்பு³ஜம் யஸ்ய ஸ꞉। அக்ரூரமம்ஶோ ஹ்யஸ்ய க்ருʼஷ்ண꞉। நநர்த கத³ஞ்சந தேஷு ஶிரஸ்ஸு நநர்த। தத்ராஹ। அகி²லகலாநாமாதி³கு³ரு꞉॥௨௬॥ உபஸேது³꞉ ப்ராப்தா꞉॥௨௭॥ யத்³யதி³தி॥ ஶதைகஶீர்ஷ்ண꞉ ஶதம் ஏகாநி முக்²யாநி ஶீர்ஷாணி யஸ்ய தஸ்ய க்ஷீணாயுஷோ ப்⁴ரமத꞉ யத்³யச்சி²ரோ ந நமதே தத்ஸ்வயம் நஜஹாதி ந்ருத்யந்நேவ பாதை³ஸ்தத்தந்மமர்த³ ததா³ ச ஸ்வஸ்யதோ முகா²த் நஸ்தோ நாஸாவிவரேப்⁴யஶ்ச அஸ்ருக்³ வமந் ॥ ௨௮॥ தஸ்யேதி ॥ பந்நகா³த்மஜா

இவ்விதம் சுற்றுவதனால் உயர்ந்த தோள்களையுடையகாளிங்கனுடைய பலங்குறைய அதன் சிரங்களின் மீது ஏறிக்கொண்டு ஆதி புருடராகிய கிருஷ்ணபகவான் சமஸ்த வித்தைக்கும் நாயகரானதால் அப்படங்களிலிருக்கும் இரத்தினங்களின் சம்பந்தத்தால் மிகச் சிவந்து தாமரை போன்ற பாதங்களையுடைத்தாய்க் கூத்தாடினர். (௨௬)

கிருஷ்ணபகவான் காளிங்கனது சிரத்தின்மீது நடனஞ்செய்வதைப் பார்த்த காந்தருவர்களும் சித்தர்களும் முனிவர்களும் சாரணர்களும் அப்ஸரஸ்திரீகளும் மிருதங்கம் பணவம் ஆனகம் முதலான வாத்தியங்களை வாசித்துக்கொண்டும் புட்பங்களை இறைத்துக்கொண்டும் துதித்துக்கொண்டும் அவ்விடம் வந்தார்கள். (௨௭)

துஷ்டர்களைத் தண்டிக்கிற கிருஷ்ணபகவான், காளிங்கனது முக்கியமான நூறுசிரங்களிலும் கிரமமாக ஏறி ஏறி விளையாடித்தமது பாதங்களின் மிதியால்

तस्याक्षिभिर्गरलमुद्वमतः शिरस्सु
यद्यत्समुन्नमति निःश्वसतो रुषोच्चैः ।
नृत्यन्पदानुनमयन्दमयाम्बभूव
पुष्पैः प्रपूजित इवेह पुमान्पुराणः ॥ २९ ॥

तच्चित्रताण्डवविरुग्णफणातपत्रो
रक्तं मुखैरुरु वमन्नृप भग्नगात्रः ।
स्मृत्वा चराचरगुरुं पुरुषं पुराणं
नारायणं तमरणं मनसा जगाम ॥ ३० ॥

कृष्णस्य गर्भजगतोऽतिभरावसन्नं
पार्ष्णिप्रहारपरिरुग्णफणातपत्रम् ।
दृष्ट्वाहिमाद्यमुपसेदुरमुष्य पत्न्य
आर्ताः श्लथद्वसनभूषणकेशबन्धाः ॥ ३१ ॥

उच्चैर्निःश्वसतो यद्यच्छिरः समुन्नमति तत्तत्पादाघातेनानुनमयन् । गन्धर्वसि-[illegible] शेषासनः पुरुष इव [illegible] नन्नः पुष्पैः पूजितः । यथा तदा [illegible]भिः पुष्पवर्षैः पूजितो देवैः पुराणपुमान् दृष्ट इति । यथा पुष्पैः पूजित इव प्रसन्नस्तु दमयाम्बभूव हि तं कृतवान्निर्दर्पम् ॥ २९ ॥ तदिति ॥ अरणं शरणम् ॥ ३० ॥ कृष्णस्येति ॥ गर्भे जगन्ति यस्य तस्यातिभारेण अवसन्नाग्रं पार्ष्णिः पादपृष्ठम् । आद्यं श्रीकृष्णं श्लथो विस्रंसमानाः वसनादयो यासां ताः ॥ ३१ ॥ ताभिरिति ॥ शरणं प्र-

நசுக்கினர். அச்சமயத்தில் காளிங்கன் பலங்குறைந்து உக்கிரமான தனது விடத்தை வாயினாலும், மூக்கினாலும் கக்கிக்கொண்டு பிராணாவஸ்தையை யடைந்தது. (உ அ-உ கூ)

ஏ அரசனே ! கிருஷ்ணபகவானுடைய விசித்திரமான தாண்டவத்தினால் மிகுதியும் நசுங்கியும், குடைபோன்றுமிருக்கிற படங்களையும் உடைத்தான தும், உடல் முறிந்தும், முகத்தினால் இரத்தத்தை கக்கிக்கொண்டு மிருக்கிற காளிங்கசர்ப்பம், தன் சிரசின்மீது கூத்தாடும் கிருஷ்ணபகவானை சராசரகுரு வாயும் புராண புருடராயு மிருக்கிற நாராயணரென்று நினைத்து, மனதினால் சரணமடைந்தது. (ஙய)

உதரத்தில் அநேக உலகங்களடங்கிய கிருஷ்ணபகவானுடைய பாரமாகிய காலின் மிதியால் நசுங்கினபாதங்களை யுடைத்தான காளிங்கனையும் (அதனு டைய தலையின்மீதுவிளையாடும்) கிருஷ்ணபகவானையும் பார்த்து காளிங்கனது பத்தினிகள் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, வஸ்திராபரண பூஷணப், கூந்தல் முதலியவைகள் அவிழச் சமீபத்தில் வந்தார்கள். (ஙக)

तास्तं सुविग्नमनसोऽथ पुरस्कृतार्भाः
कायं निधाय भुवि भूतपतिं प्रणेमुः।
साध्व्यः कृताञ्जलिपुटाः शमलस्य भर्तु-
र्मोक्षेप्सवश्शरणदं शरणं प्रपन्नाः॥ ॥३२॥

कालीयपत्नीकृत श्रीकृष्णस्तुतिः.

॥नागपत्न्य ऊचुः॥

न्याय्यो हि दण्डः कृतकिल्बिषेऽस्मिं-
स्तवावतारः खलनिग्रहाय।
रिपोस्सुतानामपि तुल्यदृष्टे-
र्धत्से दमं फलमेवानुशंसन्॥ ॥३३॥

अनुग्रहोऽयं भवता कृतो हि नो
दण्डोऽसतां ते खलु कल्मषापहः।
यद्दन्दशूकत्वममुष्य देहिनः
क्रोधोऽपि तेऽनुग्रह एव सम्मतः॥ ॥३४॥

पत्न्यस्तं प्रणेमुः। सुविग्नमनसः विह्वलचित्ताः। भूतपतिमिति तस्मिन् स्थाने जनादयस्सन्तीत्येव शमलस्य पापात्मनोऽपि भर्तुर्मोक्षेप्सवः भर्तुर्मोक्षमिच्छन्त्यः भूतपतिं प्राणिजातस्य पतिं शरणदं शरण्यरूपम् ॥ ३२ ॥ प्रयोजनावताराविष्कृतं भगवन्तं दण्डनादोषेणानवशयन्त्यः स्तुवन्ति। तत्र दण्डनादोषं परिहरन्त्यः स्तुवन्ति॥ प्रायशो नागस्त्रीणां वक्रोक्तयः पन्नगयोषितां श्रीयशोदायां श्लोकाः॥ न्याय्य इति॥ खलनिग्रहार्थं खलनिग्रहलक्षणं वैषम्यं

அப்பத்தினிகள் மனங்கலங்கினவர்களாகித் தங்கள் குழந்தைகளை முன் நடத்திக்கொண்டு தங்கள் உடல்களை பூமியில்படியவைத்து, பூபதியாகிய கிருஷ்ணபகவானை வணங்கி அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டு, பிராணாவஸ்தையிலிருக்கும் காளிங்கனை விடுவிக்கஎண்ணங்கொண்டு சரணமடைந்தார்கள். (௩௨)

காளிங்கன் பத்தினிகள் செய்யும்துதி.

(ஏ. கிருஷ்ண !) துஷ்டர்களை யடக்குவதற்காகவே நீர் அவதாரஞ்செய்கிறபடியால், அக்கிரமத்திலிருக்கிற இந்தகாளிங்கனை நீர் தண்டித்தது நியாயம். சத்துருக்களையும், அவர்களுடைய பிள்ளைகளையும் அநுக்கிரகிப்பதற்காக துஷ்டர்களின் சிட்சையை தர்மமென்றேசெய்துகாண்பிக்கிறீர். (௩௩)

நீர் இவ்விதம்செய்தது எங்களுக்கு அனுக்கிரகமே. துஷ்டர்களை தண்டிப்பது, பாபங்களைப்போக்குகிறதல்லவா? இந்தப்பிராணிக்கு பாம்பின்பிறப்பேற்பட்டதும், அதன்மீது நீர் கோபஞ்செய்ததும் அநுக்கிரகமென்பதேபெரியோர்களுடைய கொள்கை. (௩௪)

तपः सुतप्तं किमनेन पूर्वं
निरस्तमानेन च मानदेन।
धर्मोऽथवा सर्वजनानुकम्पया
यतो भवांस्तुष्यति सर्वजीवः॥ ॥३५॥

कस्यानुभावोऽस्य न देव विद्महे
तवाङ्घ्रिरेणुस्पर्शाधिकारः।
यद्वाञ्छया श्रीर्ललनाचरत्तपो
विहाय कामान् सुचिरं धृतव्रता॥ ॥३६॥

न नाकपृष्ठं न च सार्वभौमं
न पारमेष्ठ्यं न रसाधिपत्यम्।
न योगसिद्धीरपुनर्भवं वा
वाञ्छन्ति यत्पादरजः प्रपन्नाः॥ ॥३७॥

तवास्त्याहुः। यत्सजाति[illegible]॥३३॥ निग्रहो
स्यानुग्रहायेत्याहुः [illegible] अनुग्रह एवायं न निग्रह
इत्याहुः॥ अनुग्रह इति॥ [illegible]। यस्माद्दण्डस्य [illegible]
[illegible] अनुग्रह एव [illegible]
[illegible]॥३४॥ [illegible] अनुग्रह इति तस्य [illegible]
[illegible]॥ तप इति॥ स्वयं मानरहितेन अन्येभ्यो मानदेन च। सर्वं जीव
यतीति सर्वजीवः॥३५॥ न [illegible]। किं [illegible]
[illegible] इत्याहुः श्लोकत्रयेण॥ कस्येति॥ तवाङ्घ्रि [illegible]
[illegible] यस्याः श्रियः [illegible] सा श्रीः [illegible]
[illegible] स्पर्शाधिकारस्य वाञ्छया। स्पर्शाधिकार [illegible]
[illegible]। तवाङ्घ्रि [illegible] सर्पस्य किं कृतमिति को वेत्ति

சர்வஜீவசொரூபமாகிய நீர் இந்த பிராணிக்கு அநுக்கிரகம்செய்வதற்கு சமஸ்த கர்வத்தையும் விட்டு முன்எவ்வளவு தவஞ் செய்ததோ, அல்லது யாவரையும் அநுக்கிரகிக்கும் உம்முடைய தயையோ. (௩௫)

ஏ. தேவா! லட்சுமிதேவி எவருடைய பாததூளியைப் பெறுவதற்கு அநேக காலம் விரதம்கொண்டு, மற்றவிருப்பங்களை யெல்லாம் விட்டு, தவஞ் செய்தாளோ அவ்வளவு மகிமையுள்ளபாததூளியைப்பெறுவதற்கு என்னபுண்ணியம செய்ததோ தெரியவில்லை- (௩௬)

எவருடைய பாததூளியைப் பெற்றபக்தர்கள் சக்ரவர்த்தியாவதையும் இந்திரபட்டத்தையும், பிர்மபட்டத்தையும், யோகசித்திகளையும் மறுபிறப்பில்லாததையும் விரும்பமாட்டார்கள்; சமுசாரமாகிய சக்கரத்தில் சுழலுகின்ற பிராணிக்கு எவருடைய பாததூளியின் விருப்பத்தால் மேன்மையான சம்பத்து

ததேஷ நாதாப துராபமந்யை—
ஸ்தமோஜநி: க்ரோதவஶோப்யஹீஶ:।
ஸம்ஸாரசக்ரே ப்ரமத: ஶரீரிணோ—
யதிச்சத: ஸ்யாத்விபவ: ஸமக்ஷ:॥ ॥௩௮॥

நமஸ்துப்யம் பகவதே புருஷாய மஹாத்மநே।
பூதாவாஸாய பூதாய பராய பரமாத்மநே॥ ॥௩௯॥

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநநிதயே ப்ரஹ்மணேऽநந்தஶக்தயே।
அகுணாயாவிகாராய நமஸ்தே ப்ராக்ருதாய ச॥ ॥௪௦॥

த்யர்த:॥௩௬॥ **நேதி॥** யத்பாதரஜ: ப்ரபந்நா: ப்ராப்தா: பாரமேஷ்ட்யாதீநபி த்ருணம் மந்யந்தே ॥௩௭॥ **தத் இதி॥** அஹோ ததேஷ அயம் த்வயைவ ப்ராப அந்யை: ப்ரஹ்மாதிபிரபி। கிம்பூதம் பாதரஜ:। யதிச்சத: ஸேவ்யம் ஸேவகஸ்யேதி ப்ராயஶ்சித்தவைவ ஸமக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷமேவ விபவ: ஐஶ்வர்யதா ஸம்பவதி॥௩௮॥ **நம இதி॥** பகவதே ஐஶ்வர்யாதி ஷட்குணாய தத்ர பராத்பராயதா நிதர்ஶநை: ஶ்ரோதவ்யவிஶேஷணாநி புருஷாய, பரிபூர்ணாய ஆதிபுருஷேண பரமாத்மநே ஸர்வாந்தர்யாமிணே। அத: பூதாவாஸாய பூதாஶ்ரயாய। ததபிகுத:। பூதாய ப்ரபஞ்சரூபாய ச। பராய காரணாய। கிஞ்ச பரமாத்மநே காரணாதீதாயேதி வா॥ காரணத்வம் காரணாதீதத்வம் சேத்யுபயோர்தேஹ:॥௩௯॥ **ஜ்ஞாநேதி॥** ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநநிதயே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞப்தி: விஜ்ஞாநம் சித்ஶக்தி: தயோர்நிதயே ஆஶ்ரயாய பரிபூர்ணாய। அத ஏவ அநந்தஶக்தயே ப்ரஹ்மணே ஸ்வயம் பூதாய। அகுணாய அவிகாராய। ப்ரஹ்மண: ஸ்வயம் பூதாய। அநந்தஶக்தயே ப்ராக்ருதாய ப்ரக்ருதி ப்ரவர்தகாய யதா அப்ராக்ருதாய அப்ராக்ருதாநந்த ஶக்திப்ரதாய அயமர்த:। அகுணமவிகாரம் ப்ரஹ்ம। ஜ்ஞப்திஶக்திரூபம் காரணாதீதம் ப்ரக்ருதி ப்ரவர்தகம் அநந்தஶக்தி விஜ்ஞாநவிதிஶ்சாத்மா: காரணம் தத்ராபாததே நம இதி அநந்தஶக்திஸ்வரூபம் ஶக்த்யா விஶ்வரூபம் ஸ்வாதிபி

முன் நிற்கிறதோ, அப்பாததூளியை மற்றவர்களால் அடையமுடியாததலால், அஞ்ஞானத்திற்கும், கோபத்திற்கும் உட்பட்ட இந்தப்பாம்பானது அடைந்தது மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. (௩௭-௩௮)

பரமாத்மாவாயும், மகாத்மாவாயும், பிராணிகளுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயும், பஞ்சபூதசொரூபமாயும், ஆதிபுருடராயும், பகவானுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். (௩௯)

ஞானத்திற்கும், விஞ்ஞானத்திற்கும் இருப்பிடமாயும், அளவற்ற சக்தியுள்ளவராயும், குணமற்றவராயும், விகார மற்றவராயும், மாயைக்கு அடங்காதவராயும், பிர்ம்மமாயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். (௪௦)

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥ ॥௪௧॥
𑌭𑍂𑌤𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍂𑌢𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 ॥ ॥௪௨॥
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌕𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ ॥௪௩॥
𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍂𑌲𑌾𑌯 𑌕𑌵𑌯𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌯𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௪௪॥

[illegible]

காலசொரூபராயும், காலசக்திக்காதாரமாயும், விஸ்வரூபராயும், அதைப் பார்க்கிரவராயும், சிருஷ்டிசுகிறவராயும் அதற்குக்காரணராயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். (௪௧)

பஞ்சபூதங்களின் தன்மாத்திரைகளாகிய இந்திரியம், பிராணன், மனம் புத்தி, அந்தக்கரணம் முதலியவையாகவும் முக்குணத்தின் காரியமாற அபிமானத்தால் மூடப்பட்டவர் போலிருந்து, உம்முடையநிஜசொரூபத்தை அநுபவிக்கும் உமக்கு வணக்கம் (௪௨)

அநந்தராயும், சூட்சுமராயும், கூடஸ்தராயும், சர்வஞ்ஞராயும், பலமதங்களுக்கொத்தவராயும், சொற்பொருள்களின் சக்திரூபராயுமிருக்கிறஉமக்கு வணக்கம். (௪௩)

பிரமாணங்களுக்கு மூலகாரணராயும், காவிய சாஸ்திரங்களுக்குக் காரணராயும், உலகத்தில் பிரவர்த்திக்கிறவராயும், அதை விட்டு நீங்குகிறவராயும் வேதசொரூபராயும் மிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். (௪௪)

नमः कृष्णाय रामाय वसुदेवसुताय च ।
प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतां पतये नमः ॥ ॥௪௫॥
नमो गुणप्रदीपाय गुणात्मच्छादनाय च ।
गुणवृत्त्युपलक्ष्याय गुणद्रष्ट्रे स्वसंविदे ॥ ॥௪௬॥

विपश्चिते सर्वज्ञाय । सर्वं स्तुत्वा । अभिज्ञायमेनं स्तुवन्ति । नानावादानुरोधाय । अस्ति नास्ति सर्वज्ञः किञ्चिज्ज्ञः बद्धः मुक्तः एकः अनेकः इत्यादीन् नानावादान् अनुरुणद्धि मायया अनुवर्तते यस्तस्मै । किञ्च वाच्यवाचकशक्तये अभिधानाभिधेयशक्तिभेदेनापि नानात्वेन प्रतीयमानायेत्यर्थः । अनावृतस्यैव हेत्वन्तरेणापि सर्वे व्यपदेशाः सम्भवन्ति ॥ **नम इति** ॥ प्रमाणमूलाय चक्षुरादीनां चक्षुरादिरूपाय अत एव कवये सर्वं तन्निरपेक्षज्ञानाय कुतः शास्त्रयोनये वेदात्मनिश्वासाय किञ्च प्रवृत्तैश्वर्याय प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपेण सर्वेश्वराय नमो नमः ॥ **नमः कृष्णायेति** ॥ रामाय सङ्कर्षणाय वसुदेवसुताय वसुदेवशब्दितं शुद्धं सत्त्वं तत्र प्रकाशमानाय वासुदेवायेत्यर्थः । सात्वतां भागवतानां पतये साक्षात्कृतिना पालकाय सर्वं चतुर्व्यूहाय कृष्णाय तुभ्यं नम इति सर्वं चतुर्मूर्तये इति तात्पर्यम् ॥ **नमो गुणप्रदीपायेति** ॥ गुणाः इन्द्रियाणि तानि प्रदीपयति प्रकाशयतीति तथा तस्मै बुद्ध्यादिरूपेण चतुर्मूर्तिरूपेणेति भावः ननु तथाप्येकस्यैव कथं चतुर्धा दृश्यत्वम् गुणात्मच्छादनाय च तैरेव गुणैरात्मस्वरूपाच्छादनाय शुद्धसत्त्वाय शुद्धात्मनां नानात्वेन प्रकाशमानायेत्यर्थः । ननु कथं तर्हि प्रतीतिरत उक्तं गुणवृत्त्युपलक्ष्याय चित्तादीनां चेतनाद्यवसायादिवृत्तिभिरुपलक्ष्याय उपलक्षणमेवाह गुणद्रष्ट्रे तत्साक्षिणे कथं दृश्यत्वमवलक्ष्य सर्वमनज्ञेय इत्याह । स्वसंविदे स्वप्रकाशायेत्यर्थः । स्वप्रकाशत्वमुपलक्ष्यत्वं दर्शयन्तो नमस्यन्ति ॥ **अव्याकृतेति** ॥ अव्याकृत विहाराय अतर्क्यमहिम्न इत्यर्थः । सर्वव्याकृत सिद्धये सर्वकार्योत्पत्तिप्रकाशहेतवे अनुपलक्षणायेत्यर्थः । उपलक्षणान्तरमाह हृषीकेशरूपेण प्रवर्तकत्वं किंविषयमित्यत आह । मुनये मूढानाराय । किंवदाय नवसेन । नहि नहि । मौ

வாசுதேவருடைய பிள்ளைகளாகிற இராமருக்கும், கிருஷ்ணருக்கும், பிரத்யூமனருக்கும், அநிருத்தருக்கும் சாத்வதாம் பதிக்கும் வணக்கம். (௪௫)

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் முதலியவைகளை பிரகாசிப்பிக்கிறவராயும், இவைகளால் அறியப்படும் விஷயமாயும், இவைகளை அறியும் சக்தி சொருபராயும், இவைகளுக்கு சாட்சியாயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். (௪௬)

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌮𑍌𑌨𑌶𑍀𑌲𑌿𑌨𑍇 ॥ ௪௭ ॥
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌗𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥ ௪௮ ॥

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍋
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌨𑍀𑌹𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌤𑌃
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌽𑌮𑍋𑌘𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰 𑌈𑌹𑌸𑍇 ॥ ௪௯ ॥

𑌶𑍀𑌲𑌿𑌨𑍇 𑌮𑍌𑌨𑌧𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 । 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 । 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌗𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍 । 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌵𑌧𑌯𑍇 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 । 𑌅𑌪𑌿 𑌚 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌪𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌤𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 । 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ 𑌅𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌧𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ ௪௮ ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌯

அந்தக்கரணம் முதலிய கருவிகளை வெளியிற் செல்லும்படி செய்கிற கிருஷ்ணபகவானே! ஊகிக்கமுடியாத மகிமைபெற்றவரும், சமஸ்தவஸ்துக்களும் வெளியாகக் காரணமாயிருப்பவரும், தனக்குள்ளே ஆநந்த சொருபராயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். (௪௭)

தூல, சூட்சுமங்களுடைய போக்கு வரத்தை யறிந்தவரும், சர்வத்துக்கும் ஆதாரமானவரும், நாமரூபங்களற்றவரும், நாமரூபங்களுக்கு ஆதாரமானவரும், அவைகளையும் பார்க்கிறவரும், காரணராயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். (௪௮)

எங்கும் வியாபித்தவராயும், கால சக்தியையுடையவருமான கிருஷ்ணபகவானே! இவ்வுலகங்களுக்கு பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு முதலியவைகளை ஏற்படுத்தினது நீரே. உம்முடையபார்வையால் பிராணிகளின் கர்மவாசனையை அநுசரித்து, அவரவர்களுடைய வழியில் செல்லும்படி செய்து விளையாடுகிறீர். (௪௯)

தஸ்யைவ தேऽமூஸ்தநவஸ்த்ரிலோக்யாம்
ஶாந்தா அஶாந்தா உத மூடயோநயஃ।
ஶாந்தாஃ ப்ரியாஸ்தே ஹ்யதுநாவிதும் ஸதாம்
ஸ்தாதுஶ்ச தே தர்மபரீப்ஸயேஹதஃ॥ ॥௫௦॥

அபராதஃ ஸக்ருத்பர்த்ரா ஸோடவ்யஃ ஸ்வப்ரஜாக்ருதஃ।
க்ஷந்துமர்ஹஸி ஶாந்தாத்மந் மூடஸ்ய த்வாமஜாநதஃ॥ ॥௫௧॥

அநுக்ருஹ்ணீஷ்வ பகவந் ப்ராணாம்ஸ்த்யஜதி பந்நகஃ।
ஸ்த்ரீணாம் நஸ்ஸாதுஶோச்யாநாம் பதிஃ ப்ராணஃ ப்ரதீயதாம் ॥௫௨॥

விதேஹி தே கிம்கரீணாமநுஷ்டேயம் தவாஜ்ஞயா।
யச்ச்ரத்தயாநுதிஷ்டந் வை முச்யதே ஸர்வதோபயாத்॥ ॥௫௩॥

லோகஸ்ய ஜந்மாதீந் அஜஏவ அக்ருத அகர்த்ரோஃ ததஸ்து தாந் தாந் ஸம்ஸ்காராந்ரூ வேண ஸதஃ ஸ்வபாவாந் போதகாதீந் ப்ரபோதயந் ரமஸே க்ரீடஸே யதா। அஸ்ய ஜந்மாதீந் ஈஹஸே அத்ஸ்வ நயஃ। அயம் பாவஃ। அக்ருதாகநாஸ்யாகா ஶக்திஃ। தாம் பாவயதீதி ததா। அநந்தரோத்தமம் ॥௪௯॥ தஸ்யேதி। அதஃ। தஸ்ய தவாமூஸ்தநவஃ। தநுஷ்வஜதி தநவஃ க்ரீடோபஸ்கராஃ। ததாபி। தவாதுநா ஶாந்தாஃ ப்ரியாஃ। குதஃ। ஸதாம் தர்மபரீப்ஸயா। ரக்ஷஃ ப்ரவ்ருத்தாவதாரஸ்ய அதஸ்தாநவிதும் ஸ்தாதுஃ ஸ்திதஸ்ய ॥௫௦॥ ஸஹஸ்வ தவ ப்ரியாசரணாத்ய பராதஃ। தஹிஸோடவ்ய இத்யாஹ। அபராத இதி ॥௫௨॥ யத்ஜ்ஞ அநுக்ருஹ்ணீஷ்வேதி அநுஷ்டேயம் த்வயா தேஷாம் விதேஹீதி ॥ ஸ்வாஜ்ஞயா ப்ராணிநோ

சாந்தமானவைகளும், கோபமானவைகளும், அசேதன வஸ்துக்களும் உமக்கு உலகத்தில் விளையாடுங் கருவிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. சத்துருக்களுடைய தர்மகாரியங்களை இரட்சிப்பதற்காக அவதாரஞ்செய்த உமக்கு சாந்தர்களான சாதுக்கள்தாம் பிரியமானவர்கள். (௫௦)

சாந்தாத்மாவாகிய கிருஷ்ண! உம்முடைய தத்துவத்தை அறியாதவனும் உம்முடைய பிரஜைகளுக்குள் ஒருவனுமிருக்கிற எங்கள் பர்த்தாவாகிற காளிங்கனுடைய இக்குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுகிறோம். (௫௧)

பிராணாவஸ்தையை யடைந்திருக்கும் காளிங்கனுக்குநீர் அநுக்கிரகஞ் செய்து நல்லோர்களபார்த்து பரிதபிக்கத்தகுந்த அதனுடைய பத்தினிகளாகிய எங்களுக்கு பதியாகிறபிராணனைத்தந்து அனுக்கிரகஞ்செய்யும். (௫௨)

உமக்கு அடிமைகளாகிற நாங்கள் எவ்விதமான கட்டளையை சிரத்தையுடன் அனுஷ்டித்து, சமஸ்தபயங்கரத்திலிருந்தும் விடுபடக்கூடுமோ, அவ்விதமான கட்டளையை அளித்து அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுகிறோம். (௫௩)

॥𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌨𑌾𑌗𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌨𑍈𑌃॥ ॥௫௪॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌃 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃॥ ॥௫௫॥

॥𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌃॥

𑌵𑌯𑌂 𑌖𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋 𑌨𑌾𑌥 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥ ॥௫௬॥
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌤𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍌𑌜𑍋𑌯𑍋𑌨𑌿𑌬𑍀𑌜𑌾𑌶𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿॥ ॥௫௭॥
𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃।
𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥ ॥௫௮॥

𑌨𑌾𑌗𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥௫௪॥௫௫॥ **𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥** 𑌯𑌦𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌜𑌤𑌿𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌖𑌲𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌥𑌾। 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌖𑌲𑌤𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿॥௫௬॥ **𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿॥** 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌿𑌵𑌿𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍॥௫௭॥ **𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥** 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵। 𑌉𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃

சுகர்கூறுகிருர்.

நாகபத்தினிகளால் இவ்விதம் துதிசெய்யப்பட்ட கிருஷ்ணபகவான் தன் குதிகால்களினுல் மிதிக்கப்பட்டு தலைமுறிந்து மூர்ச்சையடைந்த காளிங்கனை விட்டு விட்டார். (௫௪)

கிருஷ்ண பகவானிடமிருந்து விடுபட்ட காளிங்கன் சில நிமிஷங்கள் பொறுத்து மூர்ச்சைதெளிந்து, இந்திரியங்கள் பலமடைந்து வருத்தத்துடன் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, கைகூப்பி நமஸ்காரஞ் செய்து, பின் வருமாறு சொல்லுகிறது. (௫௫)

காளிங்கனது வார்த்தை

எங்கள் பிறப்பு தாமதகுணமுடைய தாகையால், அதிக கோபமுள்ளவர்களாகவும், துஷ்டர்களாகவும் ஏற்பட்டோம். ஏ. நாதா ! பிராணிகளை இம்சிக்குந் தன்மையை எங்களால் நீக்கமுடியாததாயிருக்கிறது. (௫௬)

சிருஷ்டிகர்த்தாவே ! உம்மால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட முக்குணங்களின் காரியமானது பல விதமான சுபாவம், வீரியம், பிரதாபம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமான விதைகளையுடைத்தானதாக விருக்கிறது. (௫௭)

பகவானே! அவைகளில் நாங்கள் பெருங்கோபமுடைய சர்ப்பஜாதிகளாக விருக்கிறோம். எங்களை மயக்கி நீக்க முடியாத உம்முடைய மாயையை நாங்கள் எவ்விதம் விலக்குவோம். (௫௮)

பவாந் ஹி காரணம் தத்ர ஸர்வஜ்ஞோ ஜகதீஸ்வர:|
அநுக்ரஹம் நிக்ரஹம் வா மந்யஸே தத்விதேஹி ந:|| ||௫௯||

||ஸ்ரீஸுக:||

இத்யாகர்ண்ய வச: ப்ராஹ பகவாந் கார்யமாநுஷ:|
நாத்ர ஸ்தேயம் த்வயா ஸர்ப ஸமுத்ரம் யாஹி மாசிரம்|
ஸ்வஜ்ஞாத்யபத்யதாராட்யோ கோந்ருபிர்புஜ்யதாம் நதீ|| ||௬௦||

ய ஏதத் ஸம்ஸ்மரேந் மர்த்யஸ் துப்யம் மதநுஸாஸநம்|
கீர்தயந் உபயோ: ஸந்த்யோர் ந யுஷ்மத் பயமாப்நுயாத்|| ||௬௧||

யோ ऽஸ்மிந் ஸ்நாத்வா மதாக்ரீடே தேவாதீம்ஸ் தர்பயேஜ்ஜலை:|
உபோஷ்ய மாம் ஸ்மரந்நர்சேத் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே||௬௨||

த்வீபம் ரமணகம் ஹித்வா ஹ்ரதமேதமுபாஸ்ரித:|
யத்பயாத் ஸ ஸுபர்ணஸ் த்வாம் நாத்யாந் மத்பாதலாஞ்சிதம்|| ||௬௩||

மேருஷாணே| பதம் ஸ்வபதம் க்ஷயம் த்யஜாம:||௫௮|| பவாநிதி || ப்ரியஸ்தாக| தத்ரக்ஷ-ஸ்தாயாம் த்வமேவ காரணமித்யநுக்ரஹம் விதேஹி| மாமஜ்ஞயாபராததே-தி ஸர்வேஸ்வரத்வாந் நிக்ரஹம்வா விதேஹி||௫௯|| இதீதி|| யதோ மோஹிதா ந்ருபி: ஸ்வந-தீ புஜ்யதாமிதி||௬௦|| ய ஏததி|| மயாநுஷ்டிதம் ஸ்மரயாநுஸாஸ| தஸ்யாநுஷ்டாபிஹ-யம் ந ஸ்வாத்ரநீயமித்யாஜ்ஞா||௬௧|| யோஸ்மிந்நிதி| மமாக்ரீடே ப்ரவ்ருத்தித்யாஹ ||ய ஏததி|| ஸ்வயி ஸ்திதே தத்ர ஸம்பவதீதி பாவ: ||௬௨|| ந தவ கருடபயம் பவேதித்யாஹ

சர்வஞ்ஞராயும், ஜகதீசனுயு மிருக்கிற நீர் மாயைக்குக் காரணராயிருப்பதால் அநுக்கிரகம் செய்தாலும் எங்களுக்குச் சம்மதந்தான். (௫௯)

கிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

மானிட அவதாரஞ் செய்த கிருஷ்ணன் : இவ்விதம் காளிங்கன் சொன்னதைக் கேட்டு, ஏ. காளிங்கா ! இனி இவ்விடத்தில் நீ இருக்கக்கூடாது. உன்னுடைய பந்துக்களுடனும், தாயாதிகளுடனும் சமுத்திரம் போய்ச்சேரு. தாமதிக்கவேண்டாம். இந்த ஆற்றின் தண்ணீரானது மனிதர்களாலும்,பசுக்களாலும் குடிக்கக் கூடியதாக விருக்கட்டும். உன்னை அடக்கின இந்த அத்தியாயத்தை நினைக்கிறவனும், சந்தியாகாலங்களில் படிக்கிறவனும் நான் உங்கள் பயத்தையடையமாட்டான்நான். விளையாடின இந்த மடுவில் ஸ்நாநஞ்செய்து,என்னைநினைத்து தேவர்களுக்கும், பிதிர்க்களுக்கும் தர்பணஞ் செய்து உபவாச மிருப்பவன் சமஸ்த பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். தீவிலிருந்து, கருடனுடைய தொந்தரையால் இம்மடுவுக்கு வந்தாய். என்னுடைய காலடி உன்தலையில் பட்டதால் கருடனுடைய பயம இனி உங்களுக்குக் கிடையாது என்பதாக காளிங்கனுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தார். (௬௦-௬௩

ருஷி:॥ இத்யுக்தோ ப⁴க³வதா ராஜந் க்ருஷ்ணேநாத்³பு⁴தகர்மணா ।
தம் பூஜயாமாஸ முதா³ நாக³பத்ந்யஶ்ச ஸாத³ரம் ॥ ॥௬௪॥
தி³வ்யாம்ப³ரஸ்ரங்மணிபி⁴: பரார்த்⁴யைரபி பூ⁴ஷணை: ।
தி³வ்யக³ந்தா⁴நுலேபைஶ்ச மஹத்யோத்பலமாலயா ॥ ॥௬௫॥
பூஜயித்வா ஜக³ந்நாத²ம் ப்ரஸாத்³ய க³ருட³த்⁴வஜம் ।
தத: ப்ரீதோऽப்⁴யநுஜ்ஞாத: பரிக்ரம்யாபி⁴வந்த்³ய தம் ॥ ॥௬௬॥
ஸகலத்ரஸுஹ்ருத்புத்ரோ த்³வீபமப்³தே⁴ர்ஜகா³ம ஹ ।
ததை³வ ஸாம்ருதஜலா யமுநா நிர்விஷாப⁴வத் ॥ ॥௬௭॥
அநுக்³ரஹாத்³ப⁴க³வத: க்ரீடா³மாநுஷரூபிண: ॥ ॥௬௮॥

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே
த³ஶமஸ்கந்தே⁴ காளியநிக்³ரஹணந்நாம
ஷோட³ஶோऽத்⁴யாய:

த்³வீபமிதி ॥ ௬௫ । ௬௮ ॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் ஷோட³ஶோऽத்⁴யாய:

சுகர் கூறுகிறார்.

ஆச்சரியமான சரித்திரமுடைய கிருஷ்ணனால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட காளிங்கன் தன் மனைவிமார்களுடன் திவ்வியமான வஸ்திரம், மாலை விலைபெற்ற இரத்தினங்கள், ஆபரணங்கள், திவ்வியமான வாசனைத் திரவியங்கள், நீலோற்பல மாலை இவைகளைக்கொண்டு ஜகந்நாதரை பூஜித்து, மூன்று தரம் சுற்றிவணங்கி அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்பெண்டு பிள்ளைகளுடன் சமுத்திரத்தின் மத்தியிலிருக்கும் தீவுக்குச் சென்றார். (௬௪-௬௭)

இவ்வுலகத்தில் திருவிளையாடல் புரிய மனித ரூபந் தரித்த கிருஷ்ணபகவானுடைய அநுக்கிரகத்தால், விஷமாயிருந்த அக்காளிங்க மடுவின் ஜலம்முழுதும் அப்பொழுதே அமுர்தமாய்விட்டது. (௬௮)

16-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥राजा॥

नागालयं रमणकं कस्मात्तत्याज कालियः।
कृतं किं वा सुपर्णस्य तेनैकेनासमञ्जसम्॥ ॥१॥

॥श्रीशुकः॥

उपहार्यैः सर्पजनैर्मासि मासीह यो बलिः।
वानस्पत्यो महाबाहो नागानां प्राङ्निरूपितः॥ ॥२॥

स्वं स्वं भागं प्रयच्छन्ति नागाः पर्वणि पर्वणि।
गोपीथायात्मनः सर्वे सुपर्णाय महात्मने॥ ॥३॥

विषवीर्यमदाविष्टः काद्रवेयस्तु कालियः।
कदर्थीकृत्य गरुडं स्वयं तं बुभुजे बलिम्॥ ॥४॥

नागं सप्तदशे नागालयं तं निरयापयत्।
बन्धूंश्च सर्वतः श्रान्तान् सन्त्रस्तान् दवपावकात्॥

नागेति॥ असमञ्जसमप्रियम्॥१॥ उपहार्यैरिति॥ उपहार्यैर्गरुडभक्ष्यैः सर्पजनैः सर्पाख्यैर्जनैः। वानस्पत्यः वनस्पतेरुपरि देयः नागानां तद्बाधापरिहाराय यो बलिः निरूपितः उपक्लृप्तः। यद्वा। उपहार्यैः सुपर्णभक्ष्यैः। सर्पाणजनाः तैः नागानां स्वबाधापहारः। यस्मिन् मासि एकैको नागोऽर्पयेत तथा सहितो यो बलिः सुपर्णाय निरूपित इति॥२॥ स्वमिति॥

17வது அத்தியாயம்.

பரிக்ஷித்துவினவுகிறர்.

(ஏ வேதியரே !) காளிங்கன் நாகங்களுக் கிருப்பிடமாகிய ரமணமென்கிற தீவை விட்டுவந்த காரணமென்ன? கருடனுக்கு இவன் என்ன தீங்கு செய்தான். (அதை எனக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டும்). (க)

சுகர் பதில் கூறுகிறர்.

மகா வில்லாளியாகிய பரிட்சித்தே! (முன்னெரு காலத்தில்) கருடனுக்கு மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு சர்ப்பமாக ஒரு மரத்தடியில் வந்து, ஆகாரமாவதாக வாக்குத்தத்தஞ் செய்தன. (உ)

அந்தப்படி தங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காக முறை ஏற்பாடு செய்து கொண்டு, ஒவ்வொரு பருவகாலத்திலும் ஒவ்வொரு பாம்பாக வந்துகொண்டிருந்தன. (ங)

(அவ்விதம் நடந்து வருங்காலத்தில்) கத்துருவினுடைய பிள்ளையாகிய காளிங்கன், விஷபலத்தா லுண்டாகிய மதத்தினல் கருடனை அல்டசியஞ் செய்து, கருடனுக்கு ஆகாரமாக வந்த பாம்பை ஒரு முறையில் தான் சாப்பிட்டு விட்டான். (ச)

𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌨𑍈𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌶𑌦𑍍𑌦𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃
𑌕𑌰𑌾𑌲𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋𑌗𑍍𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ ॥௬॥

𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾
𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌸𑍁𑌤𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ॥௭॥

𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑍋𑌽𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥

𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 [illegible] ॥ [illegible] 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 ॥௩॥ **𑌵𑌿𑌷𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌃 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 ॥ ௪ ॥ ௫ ॥ **𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑌾𑌮 ॥ 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌨𑍈𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌨𑍇𑌕𑌫𑌣𑌃 𑌦𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋𑌗𑍍𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௬॥ **𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌃 । 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 [illegible] 𑌸𑌃 ॥௭॥ **𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌂 ॥௮॥ 𑌤𑌦𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 ॥ **𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌿𑌣𑌾

அரசனே! அச்சங்கதி தெரிந்து பகவானுக்குப் பக்தனாகிய கருடன் காளிங்கனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் வெகு வேகமாகத் துரத்தினான். (௫)

வேகமாக வருகிற கருடனைப் பார்த்த காளிங்கன், தன் படங்களை உயர்த்திக் கொண்டும், நாக்குகளை நீட்டிக் கொண்டும், உக்கிரமான கண்களுடன் சீறிக் கொண்டும், எதிர்த்துப் போய் விஷப் பற்களால் கருடனைக் கடித்தது. (௬)

மகா பலசாலியாயும், அதிக வேகமுடைய வனும், மதுசூதனனுக்கு வாகனமாயும் தாரிட்சனுக்குக் குமாரனுமான கருடன் கோபங்கொண்டு பொன்னிறமான இடது பக்கத்து இறக்கையினால் தள்ளி அடித்தது. (௭)

அடிபட்ட காளிங்கன் மிகுந்த மயக்கத்தையடைந்து கருடனால் புக முடியாத யமுனை யாற்றுக்குட் புகுந்தான். (௮)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌦𑌾 𑌜𑌲𑌚𑌰𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌰𑌤𑍍॥ ॥௯॥
𑌮𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍀𑌨𑌪𑌤𑍌 𑌹𑌤𑍇।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍॥ ॥௧௦॥
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌖𑌾𑌦𑌤𑌿।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥ ॥௧௧॥
𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌲𑍇𑌲𑌿𑌹𑌃।
𑌅𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌚𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃॥ ॥௧௨॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥ ॥௧௩॥
𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 ॥௧௪॥

𑌅𑌹𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍॥௯॥௧௧॥ **𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥** 𑌲𑍇𑌲𑌿𑌹𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃। 𑌅𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍॥௧௨॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂। 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂॥௧௩॥ **𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥**
𑌅𑌸𑌵𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑌸𑌃॥௧௪॥

ஒரு காலத்தில் கருடன் மிகுந்த பசியடைந்து, சௌபரிரிஷி வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த இந்த மடுவுக்கு வந்து, இதில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருந்த மீன்களில் பெரிய மீனைப் பிடித்து, சௌபரிரிஷி இக்காரியம் செய்யக்கூடாதென்று தடுத்தும் அதைக் கேளாமல் அம்மீனைப் புசித்துவிட்டான். (௯)

அப்பெரிய மீன் போனதினால் வருத்தமடைந்து, சிறிய மீன்களின் வருத்தத்தைக் கண்ட சௌபரி ரிஷியானவர் மனமிரங்கி அவைகளின் க்ஷேமத்தைக் கருதி பின் வருமாறு சாபமிட்டார். (௰)

இனி கருடன் இவ்விடம் வந்து மீன்களைப் பிடித்து சாப்பிடுவானாகில் அப்பொழுதே அவனுடைய பிராணன் போகக் கடவது என்று உண்மையாகச் சாபங்கொடுத்தார். (௧௧)

அந்த இரகசியத்தை அறிந்த காளிங்கன் கருடனுக்கு பயந்து இம்மடுவில் இத்தனை காலம் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்து, இப்போது கிருஷ்ணபகவானால் இவ்விடமிருந்து துரத்தப்பட்டான். (௧௨)

கிருஷ்ணபகவான் நாகங்கள் கொடுத்த மாலை, சந்தனம், வஸ்திரம் விலைபெற்ற இரத்தினங்களிழைத்த சொர்ணபரணங்கள் முதலியன வணிந்து கொண்டு அம்மடுவிலிருந்து கரையேறினதைப் பார்த்த கோபர்கள் யாவரும் மறுபடி உயிர் பெற்றவர்கள்போலெழுந்திருந்து சந்தோஷத்தால் தேகம் பூரிக்கப்பெற்று அன்புடன் சல்லாபம் முதலானவைகளைச் செய்தார்கள். (௧௩-௧௪)

யஶோதா ரோஹிணீ நந்தோ கோப்யோ கோபாஶ்ச கௌரவ।
க்ருஷ்ணம் ஸமேத்ய லப்தேஹா ஆஸந் லப்தமநோரதா:॥ ॥௧௫॥
ராமஶ்சாச்யுதமாலிங்க்ய ஜஹாஸாஸ்யாநுபாவவித்।
நகா காவோ வ்ருஷா வத்ஸா லேபிரே பரமாம் முதம்॥ ॥௧௬॥
நந்தம் விப்ரா ஸமாகத்ய குரவஸ்ஸகலத்ரகா:।
ஊசுஸ்தே காலியக்ரஸ்தோ திஷ்ட்யா முக்தஸ்தவாத்மஜ:॥ ॥௧௭॥
தேஹி தாநம் த்விஜாதீநாம் க்ருஷ்ணநிர்முக்திஹேதவே।
நந்த: ப்ரீதமநா ராஜந் காஸ்ஸுவர்ணம் ததாதிஶத்॥ ॥௧௮॥
யஶோதாபி மஹாபாகா நஷ்டலப்தப்ரஜா ஸதீ।
பரிஷ்வஜ்யாங்கமாரோப்ய முமோசாஶ்ருகலாம் முஹு:॥ ॥௧௯॥
ததஸ்த்வாஸ்தங்கதே ஹ்யஹ்நி க்ருஷ்ணோ வாஸமகல்பயத்।
ஸராமஸ்ஸஹகோபாலோ மாத்ரா பித்ரா ஸமேயிவாந்॥ ॥௨௦॥

யஶோதேதி॥ லப்தேஹா: லப்தசேஷ்டா:॥௧௫॥ ராமஶ்சேதி॥ நகா: வ்ருக்ஷாஶ்சவிபலிவலிம்ஶாகாஸங்க: ஸத்ய: ஸம்பவிரஜாநத்யயா:॥௧௬॥ நந்தமிதி॥ தேவிப்ராஶ்சாத:॥௧௭॥ யஶோதேதி॥ நஷ்டலப்தப்ரஜா நஷ்டப்ராயா பஶ்சல்லப்தா ப்ரஜா யயா ஸா॥௧௮॥௧௯॥ தாமிதி॥ ஶ்ரமேண ச கர்ஷிதா: உபகூலத:கூல

ஏ கௌரவா! யசோதை ரோகிணி நந்தர் கோபர்கள் கோபஸ்திரீகள் இவர்களெல்லோரும் அக்காலத்தில் உணர்வடைந்து கிருஷ்ணபகவானிடம் சென்று தங்கள் மனோரதம் பூர்த்தியாய் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். (௧௫)

கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை யறிந்த பலராமரும் அவரை ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு சிரித்தார். அப்பொழுது மலைகள் பசுக்கள் எருதுகள் கன்றுகள் முதலியவைகள் மிக்க சந்தோஷத்தை யடைந்தன. (௧௬)

ஆசாரியர்களும் வேதியர்களும் தம்தம் மனைவிமார்களுடன் நந்தரிடஞ் சென்று உம்முடைய அதிர்ஷ்டத்தால் காளிங்கனிடம் அகப்பட்ட உமது பிள்ளை கிருஷ்ணன் விடுபட்டானென்று சொன்னார்கள். (௧௭)

பெரிய ஆபத்திலிருந்து விடுபட்டபிள்ளையை யடைந்த யசோதையம்மாள் கிருஷ்ணனை ஆலிங்கனஞ் செய்துமடியில் உட்கார வைத்து ஆநந்த பாஷ்பங்களைப் பெருக்கினாள். (௧௮)

அச்சமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமனமடைந்தான். பிறகு கிருஷ்ணன் இராமர் கோபர்கள் கோபாலர்கள் பசுக்கள் முதலானவர்களுடனும் தாய் தகப்பன்மாருடனும் அவ்விராத்திரி அவ்விடத்திலேயே தங்கியிருக்க நிச்சயஞ் செய்தார். (௧௯)

ஏ அரசசிரேஷ்டரே! அவ்விராத்திரியில் யமுனைக் கரையில் கோபர்கள் பசுக்கள் முதலானவர்கள் பசி தாகத்தால் வருத்தத்தை யடைந்து வசித்தார்கள். (௨௦)

𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌊𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑍋 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌕𑍂𑌲𑌤𑌃 || ||௨௧||

𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍.

𑌤𑌦𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 |
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥 𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌗𑍍𑌧𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 || ||௨௨||
𑌤𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 |
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 || ||௨௩||
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 |
𑌏𑌷 𑌘𑍋𑌰𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌨𑌃 || ||௨௪||
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 |
𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 || ||௨௫||
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 |
𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍃𑌕𑍍 || ||௨௬||
𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍃𑌕𑍍 |

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍌 ||௨௨||௨௩|| 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 || 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 [illegible] 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 | 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 [illegible] | 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌮 𑌇𑌤𑌿 ||௨௪|| 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 || 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 | 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌨𑌲𑌤𑍋 𑌸𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌤𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ||௨௫||
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

அவ்விராத்திரி காட்டுத் தீ கிளம்பி எங்கும் பாவி கோகுலத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு அதைத் தகிக்க எத்தனித்தது. (உக)

பிறகு கோகுலவாசிகள் திடீரென்று எழுந்திருந்து காட்டுத்தீயின் சுவாலையால் தகிக்கப்பட்டு அதை விட்டு ஓடி வந்து மாயாமனிதராகிய கிருஷ்ணபகவானைச் சரணமடைந்தார்கள். (உஉ)

மகாமகிமையுள்ள ஏ கிருஷ்ண! மகா பராக்கிரமசாலியாகிய ஏ பலராமா! மிக கொரேமான இக்காட்டுத் தீயானது உங்களைச் சேர்ந்தவர்களான எங்களைத் தகிக்கின்றதே! (உங)

ஆகையால் பிரபுவே! உம்முடைய பிரஜைகளை கொரேமாகிய இக்காட்டுத்தீயினின்று காப்பாற்றும், எல்லா பயத்தையும் நீக்கக்கூடிய உம்முடைய சரணாரவிந்தத்தை நம்பிய எங்களுக்குவேறு கதியாது? (உச)

இவ்விதம் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஜகதீசன், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடைய வருத்தத்தைப் பார்த்து தான் அபாரமான சக்தியுள்ளவனாதலால் அக்காட்டுத் தீயை விழுங்கிவிட்டார். (உரு)

17-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍.
॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌅𑌥 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ॥௧॥
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍॥ ॥௨॥
𑌸 𑌚 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌹 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃॥ ॥௩॥
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌨𑌝𑌿𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍀𑌕𑌰𑌰𑍍𑌜𑍀𑌷𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ॥௪॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 ।
𑌅𑌘𑌾𑌤𑌯𑌦𑍍𑌬𑌲𑍇𑌨𑌾𑌮𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌯𑌾𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌕𑍈𑌃।
𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌹𑌾॥

௧॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌇𑌤𑌿॥ 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌨𑌵𑍇𑌷𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾॥ ௨॥ 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌵𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌝𑌿𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃। 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌕𑍀𑌟𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍। 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌕𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌕𑌣𑍈𑌃 𑌋𑌜𑍀𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍॥௪॥ 𑌸𑌰𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌵𑌾। 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌘𑍋 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑌃

18-வது அத்தியாயம்
கிரீஷ்மருது வர்ணிப்பு.
சுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு கிருஷ்ணன் அதிக சந்தோஷமடைந்த தன் பந்துக்கள் துதிக்கப் பசுக்கூட்டங்களுடன் கோகுலம் சென்றார். (௧)

மாயையினால் கோபாலர்களாக அவதாரஞ்செய்திருக்கும் இராமகிருஷ்ணர்கள் கோகுலத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஜனங்களுக்குப் பிரியமில்லாததான கிரீஷ்மருது வந்தது. (௨)

பிருந்தாவனத்தில் பகவான்களாகிற இராமகிருஷ்ணர்கள் பிரத்தியட்சமாக வந்து விளையாடிக்கொண்டிருப்பதால் கிரீஷ்மருதுவும் வசந்தருதுவாகிச் சுகமாயிருந்தது. (௩)

அந்த பிருந்தாவனத்தில் மலையருவியினுடைய சப்தத்தால் கருவப்பூச்சிகளுடைய சப்தம் அடங்கியிருந்தது. மலையருவிகளின் திவலைகள் விழுந்து நனைந்து மரங்கள் நிறைந்து அலங்காரமாயிருந்தது. தாமரை நீலோற்பலம்

𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾
𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌕𑌞𑍍𑌜𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌰𑍇𑌣𑍁𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌵𑍋—
𑌨𑌿𑌦𑌾𑌘𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌭𑌵𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇 ॥ ॥௫॥
𑌅𑌗𑌾𑌧𑌤𑍋𑌯𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍀𑌤𑌟𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍—
𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌾
𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌰𑌸𑌂 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍇 ॥ ॥௬॥
𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌦𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑍂𑌰𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌂 𑌕𑍂𑌜𑌤𑍍𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌸𑌾𑌰𑌸𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌣𑌯𑌨𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌬𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌕𑍃𑌤𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑍁𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌭𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌵𑌃 𑌤𑌾𑌪𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌹𑌰𑌿𑌤𑌤𑍃𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌅𑌨𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௫॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌅𑌗𑌾𑌧𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌗𑌾𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍋𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌟𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌿𑌭𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌰𑌸𑌂 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌵𑌦𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 । 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌃 । 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 । 𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌃 । 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 ॥௭॥ 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾

முதலிய வாசனை வீசுகிற புட்பங்களிலுள்ள மகாந்தப்பொடிகளின் மேற்படிந்து வீசுங்காற்று சுகமாயிருந்தது. புற்றரையில் வெயிலினுலும் காட்டுத் தீயினுலும் உண்டாகும் உஷ்ணம் பிராணிகளுக்குக்கிடைக்காது. (சு-ரு)

பலவர்ணங்களோடு கூடிய அழகிய வனமிருகங்கள் பட்சிகள் காதுக்(கினிக்கப்)பாடும் வண்டுகள் நர்த்தனம்செய்யும் மயில்கள் அழகான சப்தஞ்செய்கின்ற அம்சங்கள் புஷ்பித்திருக்கின்ற பலமரங்கள் இவைகள் நிறைந்து வெகுஅலங்காரமாக விருந்தவனத்தில் விளையாடுவதற்கா பலராமருடன் கிருஷ்ணபகவான் வேணுகானம்செய்து கொண்டு கோபர்கள் பசுக்கள்சூழப் பிரவேசித்தார்.

இராமகிருஷ்ணன் முதலான கோபர்கள் பவளமாலை மயில்தோகை பூமாலைகள் இவைகளையணிந்துகொண்டும், அவ்வனத்தில் கூத்தாடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும், வேடிக்கையாகச் சண்டைகள் செய்தும் விளையாடினுர்கள்

कृष्णस्य नृत्यतः केचिज्जगुः केचिदवादयन्।
वेणुपाणितलैश्शृङ्गैः प्रशशंसुरथापरे॥ ॥१०॥
गोपजातिप्रतिच्छन्ना देवा गोपालरूपिणः।
ईडिरे कृष्णरामौ च नटा इव नटं नृप॥ ॥११॥
भ्रमणैर्लङ्घनैः क्षेपैरास्फोटनविकर्षणैः।
चिक्रीडतुर्नियुद्धेन काकपक्षधरौ क्वचित्॥ ॥१२॥
क्वचिन्नृत्यत्सु चान्येषु गायकौ वादकौ स्वयम्।
शशंसतुर्महाराज साधु साध्विति वादिनौ॥ ॥१३॥
क्वचिद्बिल्वैः क्वचित्कुम्भैः क्वचामलकमुष्टिभिः।
अस्पृश्यनेत्रबन्धाद्यैः क्वचिन्मृगखगेहया॥ ॥१४॥
क्वचिच्च दर्दुरप्लावैर्विविधैरुपहासकैः।
कदाचित्स्यन्दोलिकया कर्हिचिन्नृपचेष्टया॥ ॥१५॥

नटा इति॥ तदनु नटं कुशलम्॥११॥ भ्रमणैरिति॥ काकपक्षाः शिखाक-रणाः प्रकृष्टकेशाः। भ्रमणादिप्रकारैः। नियुद्धेन बाहुयुद्धेन चिक्रीडतुः॥१२॥१३॥ क्वचिदिति॥ कुम्भैः कुम्भवृक्षफलैः। अस्पृश्यं नेत्रबन्धं यस्मिन् तदाद्यैः। मृगाणां खगानां च चेष्टया॥ १४॥ क्वचिदिति॥ दर्दुरप्लावैर्मण्डूकवत्प्लुतिभिः। स्यन्दोलिकया दोलयान्दोलनेन नृपाणामिव चेष्टया॥१५॥ वनवदिति॥ नद्यः अद्रिद्रोणयः कुञ्जानि

கிருஷ்ணபகவான் கூத்தாடும்போது அதை அனுசரித்து சிலர்பாடினர்கள் சிலர் வாத்தியகோஷம் செய்தார்கள். சிலர் புள்ளாங்குழ லூதினர்கள். சிலர் கொம்பு வாத்தியங்கள் ஊதினர்கள். சிலர் துதித்தார்கள். (௰)

அரசனே ! கூத்தாடிகள் தங்கள் எஜமானனைத் துதிப்பதுபோல் கோபர்களுக்குள் கோபால ரூபிகளான இந்திரன் முதலிய தேவர்களே இராமகிருஷ்ணர்களைத் துதித்தார்கள். (கக)

அழகிய காகபட்ச மென்னும் சிகைகளையுடைய இராமகிருஷ்ணர் இருவரும் துப்பி சுற்றல் குதித்தோடுதல் காய்களை ஒன்றின்மே லொன்றெறிதல் கைகொட்டுதல், ஒருவரையொருவர் இழுத்தல் முதலிய விளையாட்டுகளை விளையாடினர்கள். (கஉ)

அவர்களே சில சமயத்தில் கோபர்கள் கூத்தாடும்போது தாங்கள் பாடிக்கொண்டும் வாத்தியம் செய்துகொண்டும் நன்றாயிருக்கிறதென்று துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (கங)

சில விடங்களில் குடம் போன்ற காய்களாலும் சிலவிடங்களில் வில்வக் கனிகளாலும் சிலவிடங்களில் நெல்லிக்கனிகளாலும் விளையாடிக்கொண்டும், கண்மூடி விளையாட்டு ஒருவர்க்கொருவர் பிடிபடாமல் ஆடும் ஆட்டம் முதலிய விளையாட்டுகளையும் சிலவிடங்களில் குதித்து குதித்தோடிக்கொண்டும், சில

ஏவம் தௌ லோகஸித்தாபி: க்ரீடாபிஶ்சேரதுர்வநே |
நத்யத்ரித்ரோணிகுஞ்ஜேஷு காநநேஷு ஸரஸ்ஸு ச || ||கசு||

ப்ரலம்பாஸுரவத:

பஶூம்ஶ்சாரயதோர்கோபைஸ்தத்வநே ராமக்ருஷ்ணயோ: |
கோபரூபீ ப்ரலம்போऽகாதஸுரஸ்தஜ்ஜிஹீர்ஷயா || ||கஎ||
தம் வித்வாநபி தாஶார்ஹோ பகவாந் ஸர்வதர்ஶந: |
அந்வமோதத தத்ஸக்யம் வதம் தஸ்ய விசிந்தயந் || ||கஅ||
தத்ரோபாஹூய கோபாலாந் க்ருஷ்ண: ப்ராஹ விஹாரவித் |
ஹே கோபா விஹரிஷ்யாமோ த்வந்த்வீபூய யதாயதம் || ||ககூ||
தத்ர சக்ரு: பரிவ்ருடௌ கோபா ராமஜநார்தநௌ |
க்ருஷ்ணஸங்கட்டிந: கேசிதாஸந் ராமஸ்ய சாபரே || ||உ0||
ஆசேருர்விவிதா: க்ரீடா வாஹ்யவாஹகலக்ஷணா: |
யத்ராரோஹந்தி ஜேதாரோ வஹந்தி ச பராஜிதா: || ||உக||

ச வநேஷு ||கசு|| பஶூநிதி || சாரயதோ: ஸதோ: | தத்வநே தஸ்மிந் வநே தஜ்ஜிஹீர்ஷயா ||கஎ||கஅ|| தத்ரேதி || யதாயதம் வயோபலாத்யநுரூபம் த்வந்த்வீபூய ||ககூ|| தத்ரேதி || பரிவ்ருடௌ நாயகௌ | தத்ர கேசந ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸங்கட்டிந: ஶ்ரீக்ருஷ்ணபக்ஷீயா: ||உக|| வஹந்தீதி || வாஹ்யாந் ஸ்வப்ருஷ்டே

விடங்களில் பரிகாசமாகப் பேசிக்கொண்டும், சிலவிடங்களில் ஊஞ்சலாடியும் இப்படியாக உலகவிளையாட்டுகளையெல்லாம் ஆறு மலை ஓடம் புதர் காடுகள் தடாகங்கள் இவைகளில் விளையாடினார்கள். (கச, கரு, கசு)

பிரலம்பாசுரன் வதம்.

இராமகிருஷ்ணர்கள் கோபர்களுடன் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கும்வனத்திற்கு பிரலம்பனென்கிற அசுரன் பலராமனைத் தூக்கிக்கொண்டு போகவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் கோபவேடந்தரித்துவந்தான். (கஎ)

சர்வஞ்ஞராகிய தாசாருகர், அவ்வசுரன் கோபவேடந் தரித்துவந்திருக்கிறதை தான் தெரிந்திருந்தபோதிலும் அவனைக்கொல்லும்பொருட்டே அவனுடன் சிநேகங்கொள்ள விரும்பினார். (கஅ)

ஆச்சரியகரமான விளையாட்டுகளையறிந்த கிருஷ்ணன் அப்பொழுது கோபாலர்களை அழைத்து கோபர்களே! வயதுக்கும் பலத்துக்கும் ஒத்தபடி இருவரிருவராகச் சேர்ந்து விளையாடுவோமென்று சொன்னார். (ககூ

கோபர்கள் அப்பொழுது இராம கிருஷ்ணர்களை நாயகர்களாகஏற்படுத்திக்கொண்டு பாதிப்பேர் கிருஷ்ணன் பக்கத்திலும் பாதிப்பேர் பலராமர்பக்கத்திலும் நின்றார்கள். (உ0)

அவர்களில் ஒருவனை யொருவன் தூக்கிபலவிதமான விளையாட்டுகளை விளையாடிக்கொண்டு அதில் ஜெயித்தவர்கள் ஏறுகிறவர்களாகவும் தோற்றவர்கள் சுமக்கிறவர்களாகவும் ஆனார்கள். (உக)

வஹந்தோ வாஹ்யமாநாஶ்ச சாரயந்தஶ்ச கோதநம்।
பாண்டீரகம் நாம வடம் ஜக்முஃ க்ருஷ்ணபுரோகமா:॥ ॥உஉ॥
ராமஸங்கட்டிநோ யர்ஹி ஶ்ரீதாமவ்ருஷபாதய:।
க்ரீடாயாம் ஜயிநஸ்தாம்ஸ்தாந் ஊஹு: க்ருஷ்ணாதயோ ந்ருப॥ ॥உங॥
உவாஹ க்ருஷ்ணோ பகவாந் ஶ்ரீதாமாநம் பராஜித:।
வ்ருஷபம் பத்ரஸேநஸ்து ப்ரலம்போ ரோஹிணீஸுதம்॥ ॥உச॥
அவிஷஹ்யம் மந்யமாந: க்ருஷ்ணம் தாநவபுங்கவ:।
வஹந் த்ருததரம் ப்ராகாதவரோஹணத: பரம்॥ ॥உரு॥
தமுத்வஹந் தரணிதரேந்த்ரகௌரவம்
மஹாஸுரோ விகதரயோ நிஜம் வபு:।
ஸ ஆஸ்தித: புரடபரிச்சதோ பபௌ
தடித்த்யுமாநுடுபதிவாடிவாம்புத:॥ ॥உசா॥

ந்தாஹ்யமாநா:॥உஉ॥உச॥ அவிஷஹ்யமிதி ॥ க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ருஷ்டவஹநாய அபராஹ்ய தேஶாந்நிவ்ருத்ய அவரோஹணம் யதா ததா। தத: பரம் தூரமகாத் ॥ உரு ॥ தமிதி॥ தரணீதரேந்த்ரஸ்ய கௌரவமிவ கௌரவம் யஸ்ய தம்। நிஜம் ஸ்வகீயம் வபு:। ஆஸ்தித:। புரட பரிச்சத: ஸ்வர்ணாலங்கார:। தடித்த்யுமாந் வித்யுத்தீப்திமாந் த்யுமந்தாரோ பரிச்சத: ஸுவர்ணாலங்காரா:। உடுபதிவாட் இவாம்புத:। உடுபதிம் வஹதீத்யுடுபதிவாட் யதிவ யோ விதஸ்ஸ்தாநேஷு ஸ்திதாவித்யுத்தோபவஞ்சி। உபரி சோடுபதி: ததாஶோபாயமாநோ பவதி। ததஸ்தாதீத்யர்த:॥உசா॥ நிரீக்ஷ்யேதி॥அயம் அதிவேகேந

இவ்விதம் ஏறுகிறவர்களும் சுமக்கிறவர்களுமாகிய கோபர்கள் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டீரகம் என்கிற ஆலமரத்தை யடைந்தார்கள். (உஉ)

அவ்விரு கட்சிகளிலும் பலராமனைச் சேர்ந்த ஸ்ரீதாமன் விருஷபன் முதலிய கோபர்கள் இந்த விளையாட்டில் ஜெயமடைந்தார்கள். அரசனே! அவர்களைக் கிருஷ்ணனைச்சேர்ந்தவர்கள் சுமந்தார்கள். (உங)

இந்த விளையாட்டில் அபஜெயமடைந்த கிருஷ்ணன் ஸ்ரீராமனைச் சுமந்தான். பத்திரசேனனென்பவன் ரிஷபனென்பவனைச்சுமந்தான். பிரலம்பனென்பவன் பலராமனைச் சுமந்தான். (உச)

பிரலம்பனென்பவன் பலசாலியாகிய பலராமனை சுமக்கமாட்டாமல் சுமந்துகொண்டுதாங்கள் நிற்கவேற்பட்டிருக்கும் வரையறை கடந்து வெகுதூரம் சென்றான். (உரு)

அவ்வசுரன் மலைபோல் பாரமுள்ள உடலை யுடைத்தாயிருந்தபோதிலும் பலராமனைச்சுமந்து தன் பலம் முழுவதையும் இழந்து சந்திரனுக்குக்கீழுள்ளநீருண்ட மேகம்போல பொன்னாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன் போல விளங்கினான். (உசா)

நிரீக்ஷ்ய தத்வபுரலமம்பரே சரத்
ப்ரதீப்தத்ருக்ப்ருகுடிதடோக்ரதம்ஷ்ட்ரகம்।
ஜ்வலச்சிகம் கடககிரீடகுண்டல—
த்விஷாத்புதம் ஹலதர ஈஷதத்ரஸத்॥ ॥௨௭॥
அதாகதஸ்ம்ருதிரபயோ ரிபும் பலோ
விஹாயஸார்த்தமிவ ஹரந்தமாத்மந:।
ருஷாஹநச்சிரஸி த்ருடேந முஷ்டிநா
ஸுராதிபோ கிரிமிவ வஜ்ரரம்ஹஸா॥ ॥௨௮॥
ஸ ஆஹத: ஸபதி விசீர்ணமஸ்தகோ—
முகாத்வமந் ருதிரமபஸ்ம்ருதோஸுர:।
மஹாரவம் வ்யஸுரபதத்ஸமீரயந்
கிரிர்யதா மகவத ஆயுதாஹத:॥ ॥௨௯॥
த்ருஷ்ட்வா ப்ரலம்பம் நிஹதம் பலேந பலஶாலிநா।
கோபாஸ்ஸுவிஸ்மிதா ஆஸந் ஸாதுஸாத்விதி வாதிந:। ॥௩௦॥

ப்ரதீப்தே த்ருஶௌ யஸ்மிந் வபுஷி தத்। ப்ருகுடீதடஸம்முகே உக்ரே தம்ஷ்ட்ரே யஸ்மிந் தத்। ப்ரதீப்தத்ருக் ப்ருகுடிதடம் யஸ்மிந்। உக்ரா: தம்ஷ்ட்ரா யஸ்மிந்। தச்ச தச்சேதி வா। ஜ்வலந்த்ய: ஶிகா: கேஶா: யஸ்மிந் தத்॥௨௭॥ அதேதி॥ ஆகதஸ்ம்ருதி: அபயஜ்ஞஸ்த்ர: ஸாதும்। கோபஸமூஹம் விஹாய ஹரந்தம் ரிபும் அஹநத்। யதா। விஹாயஸா ஆகாஶமார்க்கேண। ஆத்மந: ப்ராதா அபயுதிவ ஹரந்தமிதி॥ வஜ்ரரம்ஹஸா வஜ்ரவேகேந முஷ்டிநா॥௨௮॥ ஸ இதி॥ அபஸ்ம்ருத: கதஸ்ம்ருதி:।

நெருப்புப்போல் பிரகாசமுள்ள கண்களோடும் புருவங்கள் வரை நீண்ட கோரப்பல்லுகளுடனும் அக்கினிசுவாலைபோன்ற தலைமயிருடனுங்கூடிய அவ்வசுரனுடலைபலராமர்பார்த்து கிரீடம் குண்டலம் இவைகளால் அழகுபொருந்திய தன்னை ஆகாயத்தில் தூக்கிக்கொண்டுபோனதினுல் சிறிது பயந்தார். (௨௭)

பிறகு பலராமர் கவனித்து உண்மையையறிந்து தைரியமடைந்து தன்னுடைய சிநேகிதர்களை விட்டுப் பிரித்து தனக்குக்கிடைத்த ஒருபொருள் போலத் தன்னை ஆகாயத்தில் தூக்கிக்கொண்டு போகும் சத்துருவை இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் அதிவேகமாக அடிப்பதுபோல் கோபத்துடன் மிகுந்தபலமாக தன் கைமுஷ்டியால் அவன் சிரசில் குத்தினுர். (௨௮)

அவ்வடிப்பட்ட அசுரன் அப்பொழுதே தலை பிளந்துவாயினுல் இரத்தத்தை கக்கிக்கொண்டு மிகுந்த சப்தத்துடன் கூவிக்கொண்டு மூர்ச்சை யடைந்து வச்சிராயுதத்தால் அடியுண்டமலை போல் கீழே விழுந்தான். (௨௯)

இவ்விதம் பலசாலியாக ராமன் சாதுவேஷங்கொண்டு வந்த துஷ்டனுகிய பிரலம்பாசுரனைக் கொன்றதைப் பார்த்த கோபர்கள் ஆச்சரியத்தை யடைந்து அவர் சமீபத்திற் சென்று நின்றுர்கள். (௩௦)